

የአገዛዝነት ምንጭ

ኢ. አ. የክብር ምክር ቤት
የተገባውን ምልክት የተሰጠ

ከጋራው ተርጓሚ - አ/ር

የእግዚአብሔር መንግሥት

የመጀመሪያው እትም

ገዳር 2005 ዓ.ም

E-mail: getanehcher@gmail.com

ፖስታ 55214 አ.አ

የመጽሐፉ አዘጋጅ

በሆሊታ ገነት ከተማ በቀድሞው ገነት ጦር ትምህርት ቤት በሚባል ስፍራ ተወልጄ አደግሁ። በ1982 ዓ.ም. ጌታን አዳኝ አድርጌ ተቀብዬ አገልግሎት ጀመርኩኝ። እግዚአብሔር በሰጠኝ ጾጋ የጌታን ቃል እነባለሁ ደግሞም እስተምራለሁ። ላለፉት 20 ዓመታት በተለያዩ አብያተ ክርስቲያናት በተሰይሙ በነቀምት፣ በፍቼ፣ በጊገቢ፣ በአሰላ፣ በሆሊታ-ገነት፣ በግንደባረት (ጋነ)፣ በቤሬ፣ በፍፍተ ሰላምና በተለያዩ የአገሪቱ ክፍሎች የአዲስ አበባን ከተማ ጨምሮ ላስተምር ኖረያለሁ። የጌታን ቃል ላስተምር በተሰጠኝ ሰዓት ውስጥ አላቦቼን መጠቀለል ስለማልችል የማስተምረውን ቃል በጽሑፍ ብቀደረው የተሻለ ሆኖ እገኝሁት።

በመሆኑም አስቀድሜ

- የእግዚአብሔር ነፋስ
- የእስራኤል ደናግል
- የእያሰላ ክርስቶስ የምድር መልክ
- መለኮታዊ ጠገር የማሊኦ

መጽሐፍት አሳትሜ በገበያ ውለዋል። አሁን ደግሞ የእግዚአብሔር መንግሥት የሚል መጽሐፍ በተሰይሞ ጌታ እያሰላ ክርስቶስ በምድር ቆይታው በምሳሌ የተናገራቸውን ቃል ይዜ ለማስተማር ሞክረያለሁ። ይህንን ሃሳብ ወይንም የመጽሐፍ ርዕስ እንዲዘጋጅ ትኩረት የሰጠኝ የሐዋርያው ጳውሎስ የተናገረውን ቃል ተመርኩዬ ነው። 'አሁንም፣ እነሆ፣ እኔ የእግዚአብሔርን መንግሥት እየሰበከሁ በመካከላችሁ የዛርሁ ሁላችሁ . . . (የሐዋ. 20፡25) በሌላ ስፍራም 'ቀንም ቀጥረውለት ብዙ ሆነው ወደ መኖሪያው (የቅዱስ ጳውሎስ) ወደ እርሱ መጡ ስለ እግዚአብሔር መንግሥትም እየመሳሰሉ ስለ እየሰሰሁ ከሙሴ ሕግና ከነቢያት ጠቅሶ

እያስረዳቸው ከጥዋት ጀምሮ እስከ ማታ ድረስ ይገልጥላቸው ነበር።
እኩልቶቹም የተናገረውን አመኑ እኩልቶቹም የተናገረውን አላመኑም።
(ዮሐዋ. 28፥23-24)

ከጠዋት እስከ ማታ መማርና መስማት የሚኖርብን ጉዳይ ስለ
እግዚአብሔር መንግሥትና ስለ ጌታ እየሰሰ ክርስቶስ ነው። ይህን
ስናስተምር እኩልቶቹ ያምናሉ እኩልቶቹ ደግሞ አያምኑም። እሁንም
እግዚአብሔር እስከ ፈቀደልኝ ዘመን ድረስ ይህን ‘የእግዚአብሔርን
መንግሥት’ አስተምራለሁ።

ጌታነህ ቸርነት

ምስጋና

ይህን መጽሐፍ ወደ ህትመት ከመምጣቱ 10 ዓመት በፊት የተቀመጠ
ሲሆን የተወሰኑ ማስተካከያና እርማት ተደርጎ በመጽሐፍ ታትሟል። ብዙዎች
በጸሎት፣ በህሳብ፣ ጽሑፉን በማረም ተብብረውኛል የያያዝነትን ስም መጥቀስ
አስቸጋሪ ይሆናል።

ጽሑፉን ዋነኛ አካል በኮምፒውተር በመገልበጥ የጻፈችልኝን እኅት
አስሰፈችን አመሰግናለሁ። በተጨማሪም ጥቅሶችን በማረምና የታከሉ
ሀሳቦችንም በመጻፍ የተባበረችኝ እኅት መሠረት ዝ/እየሰሰን አመሰግናለሁ።

የመጽሐፉን የውጭ ሽፋን በግዝጋጆች የተባበረኝ አቶ አሸናፊ መንገሻን
አመሰግናለሁ።

መግቢያ.....	i
የመጽሐፉ አዘጋጅ.....	iii
1. የሃላፊው መንግሥታት.....	1
2. የስናፍጭ ቅንጣት.....	7
3. የመንግሥተ ሰማያት ዕድገት.....	15
4. በእርሻ የተሰወረ መዝገብ.....	21
5. የተሸሸገ እርሾ.....	30
6. በበሕር የተጣለ መረብ.....	33
7. የወይኑ አትክልት ባለቤት.....	37
8. የወይን አትክልት ተከራዮች.....	54
9. ለልጅ ስርግ ያደረገ ንጉሥ.....	68
10. ባሮቹን ሊቆጣጠር የወደደ ንጉሥ.....	76
11. ሩቅ እገር የሄደ መኮንን.....	83
12. መልካም ዕንቁ የሚሻ ነጋዴ.....	98
13. አሥሩ ቆነጃጅት.....	106
14. የእርሻው እንክርዳድ.....	114
15. በመንግሥትህ አስበኝ.....	124
16. የሐዋርያት ጸሎት.....	134
17. ሕፃናትና የእግዚአብሔር መንግሥት.....	158
18. የመንግሥተ ሰማያት ዋጋ.....	166
19. መንግሥቱ ከዚህ አይደለችም.....	173
20. ዘመኑ ተፈፀመ.....	179
21. ለታናሽ መንጋ የተሰጠ መንግሥት.....	184

መ ግ ቢ ያ

የእግዚአብሔርን መንግሥት ወይንም መንግሥተ ሰማያትን ማንኛውም ሰው ሲያስብ የሚኖረው ግንዛቤ አለ። በዓለም ያሉ ሰዎች በሙሉ በአንድነት የሚሰማሙበት መልካም መንግሥትና ሥፍራ እንደሆነች ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ተቀብሎ የእግዚአብሔር መንግሥት ልጆች ለመሆን የታጨችና ዓለምን ደግሞ ተስፋ አድርገው የሚኖሩ ሰዎች አሉ። ሁለቱም ዓይነት ሰዎች መንግሥተ ሰማያትን ሲያስቡ በአብዛኛው ተመሳሳይ አይታ አላቸው። የለመላመች ሥፍራ፣ የጽድቅ ሥፍራ፣ የሚመች አስተዳደር፣ ከተማይቱ የተመሰረተችበት በመሆኑም ሁሉም የተለያዩ ቅርፅ የያዘ ምሥል በአእምሮው ቢኖርም በአብዛኛው ተመሳሳይ ፅድቃ ይኖራል ተብሎ ይገመታል።

የእግዚአብሔር መንግሥት ምን ትመስላለች? በእርግጥም በእኛ አእምሮ ተስሎ ያለው ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ያለው ዝምድና እንዴት ነው? ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ፍፁም ለሰው ልጆች የሚገባ ትምህርት ያስተማረው ማን ነው? የእግዚአብሔር መንግሥት ምን እንደምትመስል ሳናውቅ በቀጥታ ወንጌልን መስበክ እንዴት ይቻላል? ወይንም የወንጌል አምባሳደር ለመሆን የእገራቱን መንግሥት ውበት ማየት ይገባል።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አገልግሎቱን ሲጀምር የእግዚአብሔር መንግሥት ቀርባለችና ንሥሐ ግቡ በማለት ነበር። ከራሱ ይልቅ ያስተዋወቀው የእግዚአብሔርን መንግሥት ነው። ንስሐ የመግባቱም ተስፋ ይህችን መንግሥት ለመቀበል ነው። ለመቀበል ደግሞ ምን እንደምትመስል ማወቅ ተገቢ ይሆናል በመሆኑም የመጀመሪያው አውቀታችን የእግዚአብሔርን መንግሥት ነው። በንስሐ ከነሃ አእምሮ

የምንቀበለው የእግዚአብሔርን መንግሥት ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ከሌሎች መምህራን ልዩ የሚያደርገው ብዙ መስፈርቶች አሉ በመጀመሪያ የመኖሪያ አድራሻው የእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ በአብ እቅፋ ነበር በሁለተኛ ደረጃ ፍፁም ጽድቅና ከኃጢአተኞች የተለየ እንደ ሰው የኖረ፣ የሞተ፣ የተቀበረ፣ በትንሣኤ ጉልበት የተነሣ በኮብር ያረገ ነው። በመሆኑም የመንግሥት ቅዱሳን ሃሳብና ሥራ ያለ አንዳች ችግር የተወጣ የእግዚአብሔር እንደያ ልጅ ነው።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ያስተምር የነበረው በምሳሌ ነበር። ለገዛ ደቀመዛሙርቱ ግን ምሳሌውንና የእግዚአብሔርን መንግሥት ምሥጢር ይፈታ ነበር። በመሆኑም የእግዚአብሔርን መንግሥት ምሥጢር የሚያውቅ ደቀ መዛሙርት ሲሆኑ የማያውቁ ደግሞ የጌታን ቃል የሰሙና ያልተቀበሉ ወይንም ያልሰሙ ዓለማውያን ናቸው። በዚህ አውቀት ደቀ መዛሙርት ከሌሎች ተለዩ።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔርን መንግሥት በምድር ቋንቋ እንዲገባን አመቻችቶ አስረድቶናል። እርሱ ከአስተማሪው ምሳሌዎች ውጭ የእግዚአብሔርን መንግሥት መጠበቅ አይቻልም። ይህም ጽሑፍ የተዘጋጀው የእግዚአብሔር መንግሥት ምን እንደሚመስል ክርስቶስ በምድር በተመላለሰ ወቅት ያስተማረውን ነው። በአብዛኛው በምሳሌ የተቀነባበረ ሲሆን በአንድ ጎን የተመላከትነው ሥፊል በሌላ ጎን ደግሞ ሌላ ምስል ይዞ ብቅ ይላል። ለምሳሌ “መንግሥተ ሰማያት ለልጅ ሰርግ ያደረገ ንጉሥ ትመስላለች” የሚል የእግዚአብሔር ቃል አለ። ይህን ንጉሥ እንዴት ሰርጉን እንደደገበና ተባባሪ ሥራዎችን በመመልከት ብቻ የእግዚአብሔርን መንግሥት መመልከት ይቻላል። እንግዲህ መንግሥተ ሰማያት አንድ የሰውን ልጅ መስላ ተገቢጠች። ይህን ሰው በወጉ ያስተዋለ በዘመን መጨረሻ የእግዚአብሔር መንግሥት በክብር ስትገለጥ

እንግዳ አይሆንበትም። በሌሎች ምሳሌዎች ደግሞ ከዚህ በተለየ መልኩ ትገለጻል።

“ያዘዝኛችሁምን ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጥረት ድረስ ሁልጊዜ ከአናንተ ጋር ነኝ።” (ማቴ. 28:20) ጌታ እያሉ ክርስቶስ ሊያርግ ሲቃረብ በማቴዎስ ወንጌል የመጨረሻው ቃል ይህ ነበር። እኔ ያዘዝኛችሁንም ሁሉ በማለት ተናገረ። በችንቢት ነቢያት የተናገሩት መዝሙራት፣ አግጋት፣ መላእክት የተናገሩት እንዳለ ሆኖ እርሱ በምድር ሲመላለስ ያስተማረውና ያዘዘው ጉዳይ ልዩ ትኩረት (Special emphasis) ተሰጥቶ በቅድሚያ አምኖ የተጠመቀ ደቀ መዝሙር ክርስቶስ ያዘዘውን እንዲማሩና እንዲጠብቁ ታዘናል። በወንጌላት ውስጥ ብዙ ጊዜ እያሉ ክርስቶስ በሥጋ ተገልጦ የተናገረውና የመከረው ደግሞም የመሠከረው ከሌላው በተለየ ልዩ ትኩረት እንደሰጠው ተናግሯል።

“እኔ መጥቼ ባልነገርኋቸውሱ ታጢአት ባልሆነላቸውም ነበር፤ አሁን ግን ለኃጢአታቸው ምክንያት የላቸውም።” (ዮሐ. 15:22) ... በእርግጥም በቅርንጫፎች የተነገረ ብድራትን ከተቀበለ ግንዱ በሆነው ጌታ እያሉ ክርስቶስ በምድር ሲመላለስ ያስተማረውን በትምህርት መንፈስ አብራርቶ አምነው ለዳኑ ታስቦ የተዘጋጀ ነው።

ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ብዙ የተለያዩ ሰዎች በተረዱት ሁኔታ እንደጸፉ የታወቀ ነው። እግዚአብሔር ለአንዱ እንዲህ ለአንዱ እንዲያ ሲያስተምረው መሠረታዊ አቅጣጫን ሳይለቅ ሁሉ አንዱን ክርስቶስን ያምኑትና ይድኑ ዘንድ ነው።

እያሉ ክርስቶስ በምድር ሲመላለስ ትኩረት ከሰጠባቸው የትምህርት አርእስት መካከል የእግዚአብሔር መንግሥት፣ ዳግም ምፅአት፣ ሁሉን ትቶ መከተል፣ እንደ ሕፃናት ልብ ይኖረን ዘንድ የመከረቡት ብዙ ገጾችን የያዘ ነው። በብዛት ግን በየመድረኩ ስንሰማ የሚተላለፍልን

መልእክቶች በአንዱ ወንጌል ለዚያውም በአደባባይ ሳይሆን እንዲሁ በንግግር መካከል ጣል ያደረጋቸውን ነው። ለምሳሌ “ዳግም መጠለድ” የሚል ቃል ለኒቆዲሞስ አንድ ጊዜ ተናግሯል ነገር ግን በተደጋጋሚ እንሰማለን። እኔ መንገድ፣ እውነትና ስይመት ነኝ ያለውም በዮሐንስ ወንጌል አንድ ጊዜ ቶማስ ለተባለው ሐዋርያ ጌታን ወዴት እንደምትሄድ አናውቅም ባለው ጊዜ የጠቀሰው ቃል ነው። ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ትርጉም ግን ማንም ሳይጠይቀው በግልጥ ሁሉ በተሰበሰቡት እንደ ቁሚርስ ያስተማረበትና በቤት ሲቀመጡ ደግሞ ያብራራበት በመሆኑ እኛም እርሱ ትኩረት የሰጠበትን መደ ነፍሳችን እንዲዋሃድ በተለያዩ ምሳሌዎች ትርጉም በመፍታት ብንኖር በእርግጥም ደቀ መዝሙር ያደርገናል ብዬ አምናለሁ። አስተምሩ የሚለውን ቃል ከተናገረ በኋላ እኔ እስከ ዓለም ፍጥረት ከአናንተ ጋር ነኝ በማለቱ የመንግሥትን ሚስጥር ተምሮ ለመጠበቅ ነፍሱን ላዘጋጀ ሰው ጌታ ሁልጊዜ ከዚህ ሰው ጋር እስከ ዓለም ፍጥረት ድቆ ይቆያል።

1. የዓለም መንግሥታት

የእግዚአብሔር ቃል ስለ ዓለም መንግሥታት የተለያዩ ትምህርት አለው። የነዚህ መንግሥታት አመጣጥ፣ ቆይታና ፍፃሜያቸውን አስቀድሞ በትንቢት ይገልጻል። አብዛኛዎቹ ግን ከእስራኤል መንግሥት አቋም ጋር የተቆራኙ ናቸው። ከእስራኤል መንግሥት ርቀው ያሉትን በአብዛኛው አይጠቀልልም።

የአንድ አገር መንግሥት የራሱ የርሰት ግዛት ያለው፣ መተዳደሪያ ሕግና ሕግ አውጪ አካላት ያሉት ሲሆን ይህን ሕግ ደግሞ ተግባራዊ እንዲሆን ዜጎችን የሚጸናበት የጽኑነት ሥልጣን ይኖረዋል። በጽኑነት የተወሰነውን ደግሞ ውሳኔ እስፈጻሚ አካል አለው። በመሆኑም የአንድ መንግሥት ዜጎች በሰላምና በመፈቃቀር እንዲኖሩ ይሆናል። በተጨማሪም ንጉሡና የመንግሥቱ ከፍተኛ ባለሥልጣናት የሚቀመጡበት የንጉሥ ከተማ አለ። የአንድ አገር መንግሥት ተጠሪነቱ ለዜጎቹ ለአገሩና ለሕጉ ነው።

እስራኤልን ለንመለከት በዓለም መንግሥታት መካከል (Center) እንደሆነች መመልከት ይቻላል። በሰሜንና በደቡብ ያሉትን ወይም በምስራቅና በምዕራብ ያሉትን ብንመለከት ሚዛኑ የተስተካከለ ነው።

በዓለም መንግሥታት ፈር መሠረት ዋናዎቹ በመጽሐፍ ቅዱስ ተጠ ቅሰዋል። የባቢሎን፣ የፋርስና ሜዶን፣ የግሪክና የሮማን መንግሥታት (Empire) ዋነኞቹ ናቸው። በዚህ በተጠቀሰው መሠረት የእያንዳንዱ መንግሥት ወሳኝና ኃይል በቅደም ተከተላቸው እየጠበባና እየላላ መጥቷል።

- የባቢሎን መንግሥት
- የፋርስና የሜዶን
- የግሪክ መንግሥት
- የሮም መንግሥት

(ዳን. 2፥ 31-49)

የፋርስና ሜዶን የባቢሎንን መንግሥት ተካ። የግሪክና የፋርስ የሜዶንን የሮማ ደግሞ የግሪክን በመተካት ተቀያየሩ። ተቀያየሩ እንጂ ምስሉን አላፈሉም። እግዚአብሔር በጥበቡ ባለፀጋ በመሆኑ የዓለም መንግሥታትን በተርታ ሲደረድር አንድ ወጥ ምስል ሰጠ። ይኸውም ብልጭልጭታው የበዛ ሰውን የሚመስል አካል ነው። የእግዚአብሔር ጥበብ ለነዚህ መንግሥታት አካልን ሰጠችው። ምስሉ ብዙ ብልጭልጭታ ቢበዛውም ወጥ ያልሆነ ድብልቅ በመሆኑ እጅግ አስቀያሚ ነው። ከሁሉም በላይ ወደ እግሩ ስንወርድ በሁለት እጅግ በተለያዩ ቁሳቁስ የተሠሩ በመሆናቸው የበሽተኛ ሰው አካልን ይዞ ተገለጠ። “እግሮቼም እኩሉ ብረት እኩሉም ሽከላ ነበረ።” (ዳን. 2:33) በአዲስ ኪዳን ዘመን ስለ ዓለም ነገሥታት ከሚነገሩ ክፍሎች ውስጥ የሐንስ በራሕይ 17 የገለጠው እጅግ አስደንጋጭ ነው። የየሐንስ ራሕይ በመጨረሻ የተጻፈ መጽሐፍ ከመሆኑም በላይ ሐዋርያው የሐንስ በዚህን ጊዜ ብቻውን የተመለከተው ከመሆኑም ባሻገር በሽምግልናው ወቅት የታየውን በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ጽፎ አቀረበው።

በባብንም ጽዋዎች ከያዙ ከሰባቱ መለከት አንዱ መጥቶ፡ ና በብዙ ውጋዎች ላይ የተቀመጠችውን የታላቂቱን ጋለሞታ ፍርድ አሳይሃለው፤ የምድር ነገሥታት ከእርሰዋ ጋር ሌሰኑ በምድርም የሚኖሩ ከዝሙትዋ ወይን ጠጅ ሰከሩ ብሎ ተናገረች። ... ባዮችም ጊዜ እጅግ ታላቅ ድንቅ አደኝቅሁ። ያዩሃትም ሴት በምድር ነገሥታት ላይ የምትነግሥ ታላቂቱ ከተማ ናት።

ሐዋርያው የሐንስ ይህን ራሕይ ሲመለከት በመንፈስ ወደ በረሃ ሂዶ አንድ መልእክ እዚያ አግኝቶ ስለ ታላቂቱ ባቢሎን ምሥጢር ሲሰማና ሲመለከት እጅግ ታላቅ ድንቅ አደኝቀ። ምን ይሆን ይህን ልብዙ ዘመን በሐዋርያነት ያገለገለ ቅዱስ ያስደነቀው? የሌተቱ አለባበስ፤ የተሸለመቻቸው እንቁዎች፤ የተቀመጠችበት አውሬ፤ በአውሬው ላይ የተመለከተው ሰባት

ራሳችን አስር ቀንዶች ብዙ ውኆች፤ በከፍተኛ እጅ ያለ የዝሙትዋ ርክሶት የተሸከመው የወርቅ ጽዋ፤ በእያሱ ምስክሮች ደም የሰከረችው ሴት ይሆን ይሆን ያህል ያስደነቀው? ወይስ ከዚህች ሴት ጋር የሚሊሰኝት በምድር ያሉ ነገሥታት ይሆን? በዚህች ሴት ግንባር የተጻፈውን ምስጢራዊ ስም?

የምድር ነገሥታት ሊጠነቀቁ የሚገባቸው ጉዳይ ከዚህች ሴት ጋር ሀብረትና አንድነትን ከፈጠሩ በውኑ ጥፋቱ የባለ ነው። በዓለም የኖሩ ነገሥታት የሰንት ስዎች ነፍስ ተጠያቂ ይሆኑ? የጀርመኑ ሂትለር ከዚህ ከተጠቀሱት መካከል ይቆጠር ይሆን? ለዚህች ሴት ታላቁ የመስከሪያ መጠ ጥ የቅዱሳን ደም ከሆነ ለዚህች ሴት ጽዋ እንዳይጎድልበት የሠሩ የምድር ነገሥታት ሰንት ይሆኑ? ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ሁለቱ መንግሥታት (የሶማይና የምድር) በግልጽ ሲናገር “እያሱም መልሱ፡ መንግሥቱ ከዚህ ዓለም አይደለችም፤ መንግሥቱስ ከዚህ ዓለም ብትሆን፤ ወደ አይሁድ እንዳልሰጥ ሎሊዎቼ ይዋግልኝ ነበር፤ አሁን ግን መንግሥቱ ከዚህ አይደለችም አለው።” (ዮሐ. 18:36) የምድር መንግሥታት ማለት ንጉሡ አንድ ችግር ሲደርስበት የምድር ሎሊዎችን በማዘዝ እንዲዋጉላት ያደረገ እንደ ሆነ ነው።

የዓለም መንግሥታት እርስ በርማቸው የሚደጋገፉ እንጂ አንዱ አንዱን አያፈርስም። መስካባጠቅ ሲጀምራቸው በተለየ አካል ሌላ መንግሥት ይመጣል እንጂ ዓለም ዓለምን ካፈረሰች መጨረሻዋ ይሆናል። ነገር ግን የዓለምን መንግሥታት በሙሉ የሚያፈርስ አንድ የጽድቅ መንግሥት አለ ይኸውም የክርስቶስ መንግሥት ነው።

የባቢሎን መንግሥት የወርቁ መንግሥት ነው። “የዚህም ምስል ራሱ ጥፋ ወርቅ... ነበረ።” ወርቅ በመሆኑ እንደ ወርቅ ብዙ ሥራዎችን ሠርቷል። የግዛቱ መጠን ሰፊ ነው። “በሚቀመጡበትም ስፍራ ሁሉ የሰው

ልጆችንና የምድር አራዊትን የሰማይ መሬትንም በእጅህ አባልፎ ሰጥቶሃል፤ ለሁሉም ገዥ አድርገሃል፤ እንተ የወርቁ ራስ ነህ። (ዳገ. 2+38)

የዚህ የወርቁ መንግሥት ችሎታው ከሰው ልጆች አልፎ አራዊትን፣ ወሬችንና ፍጥረታትን በሙሉ ያካተተ ነው። ጥንካሬውም የተፈተነ ነው። የመንግሥቱም ንጉሥ ስሙ የነገሥታት ንጉሥ ነው። “ብርታትንና ካብርን የከጠህ የነገሥታት ንጉሥ እንተ ነህ።” (ዳገ. 2+37)

የቀድሞው የዓለም መንግሥታት አሁን እንደምናቸው ዓይነት መንግሥታት አይደሉም። (Autocracy) ፍጹም ባለሙሉ ማዕረግ ከመሆናቸውም በላይ ነፍሳቸው የወደደውን በሙሉ በተገዢው ሕዝብ ላይ መጫን ይችላሉ። ለምሳሌ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነጾር ምስል በማቆም በሜዳ ላይ አገር ሁሉ እንዲሰግዱ አድርጓል። “ንጉሡ ናቡከደነጾር ላቆመው ለወርቁ ምስል እንድትሰግዱ ታዛቸኋል፤ ተደፍቶም የሚይሰግድ በዚያን ጊዜ በሚነድድ እሳት እቶን ውስጥ ይጣላል። ... ወገኖችና አሕዛብ በልዩ ልዩ ቋንቋም የተናገሩ ሁሉ ተደፉ፤ ንጉሡም ናቡከደነጾር ላቆመው ለወርቁ ምስል ሰገዱ።” (ዳገ. 3+7)

ነቢዩ ዳንኤል እጅግ የተወደደ የእግዚአብሔር ሰው ነው ሥራውም የዓለምን ነገሥታት ታሪክ ማጥናት ሳይሆን በእግዚአብሔር ፊት በመሆን መጸለይ ነበር። ዳንኤል በጠላቶቹ ፊት የተገኘበት ነገር ቢኖር በእግዚአብሔር ፊት መጸለይ ነበር። ያለ ጸሎት መኖር እንደማይችል የታወቀለት ሰው ነበር። “የዚያን ጊዜም አለቆቼና መሳፍንቱ ስለ መንግሥቱ በዳንኤል ላይ ሰብብ ይፈልጉ ነበር፤ ነገር ግን የታመን ነበርና፤ ስሕተትና በደልም አልተገኝበትምና በእርሱ ላይ ሰብብና በደል ያገኝብት ዘንድ አልቻሉም። ... ንጉሥ ሆይ፤ ከእንተ በቀር ማንም እስከ ሠላሳ ቀን ድረስ ልመና ከአምላክ ወይንም ከሰው ቢለምን፤ በእንገሰሶች ጉድጓድ ውስጥ ይጣል የማል የንጉሥ ሕግና ብርቱ ትእዛዝ ይወጣ ዘንድ ተማከና።” (ዳገ. 4)

6+47) ዳንኤል ሠላሳ ቀን ጸሎት አቁም ቢባል እሺ እንደማይል መሳፍንቱና አለቆች ያውቃሉ። ዳንኤል የጸሎት ጉዳይ ስለማይሆንለት ጸሎት ከሚያቆም ነፍሱን በእንገሰሶች ጉድጓድ ቢተው እንደሚቀሰው አወቀ። ዳንኤል ግን ሠላሣ ቀን ከራሱና ከሌሎች ጋር አልተማከረም። እንድ ቀንም ያለ ጸሎት አልዋለም። “ዳንኤልም ጽሕፈቱ እንደተጻፈ ባወቀ ጊዜ ወደ ቤተ ገባ፤ የእልፍኝም መስኮቶች ወደ አዩሩሳሌም አንጻር ተከፍተው ነበር፤ ቀድሞም ያደርግ እንደ ነበረ በየዕለቱ ሦስት ጊዜ በጉልበቱ ተንበርከኮ በአምላኩ ፊት ጸለዋል አመሰግናለሁ። እነዚያም ሰዎች ተሰብስበው ዳንኤል በአምላኩ ፊት ሲጸልይና ሲለምን አገኙት።” (ዳገ. 6+10-11) ዳንኤል ጸለየ፤ በጽሑፉ ሳይደነግጥ እግዚአብሔርን አመሰገነ። ዳንኤል ወደ እንገሰሶች ጉድጓድ ሕዝቡ ወደ ደስታ ገባ። ነገር ግን የዳንኤል እንገሰሶች ጉድጓድ መጣል የዳንኤል ክብር በዓል ቀን ሆነ። “ንጉሡም አዘዘ፤ ዳንኤልንም የከሰሱ እነዚያን ሰዎች አመጡአቸው፤ እነርሱንና ልጆቻቸውንም ሚስቶቻቸውንም በእንገሰሶቹ ጉድጓድ ጣሏቸው፤ ወደ ጉድጓዱም መጨረሻ ሳይደርሱ አንገሰሶቹ ያዙአቸው አጥንታቸውንም ሁሉ ሰበቡ።” (ዳገ. 6+24) እነዚህ ሰዎች ከዳንኤልና ከቤተሰቦቻቸው ጋር በመሆን የንጉሡን ዳርተሰን መንግሥት ተጠቃሚ ይሆኑ ነበር። ነገር ግን በምቀኝነታቸው የእንገሰሰው ጉድጓድ የእነርሱ ሠልፈት ሆነ። ከነልጆቻቸው ተሰበቡ። ዳንኤል በብዙ ክብር ከበረ። ልዩ ልዩ ፈተና ልዩ ልዩ ክብር ሆነለት።

ዳንኤል እግዚአብሔር ፊት በጸሎት የሚቀርብ የእግዚአብሔር ሰው ነው። በመሆኑም ምሥጢርን እንዲያውቅ የተደረገው ለዚህ ሰው ነው። የዓለም መንግሥታትን ምሥጢር በጥበብ አወቀ። የዓለም መንግሥታት ገና በሙሉ ኃይላቸው ሳይዘረቱ እርሱ ከወዳዱ ገለጸቸው። ዛሬ ሰዎች በተለያዩ መልክ የዓለምን መንግሥት ለማወቅ ብዙ መጽሐፍን ያነባሉ በመጽሐፍትም መጨውን ዘመን ለመተንበይ ይጥራሉ። ዳንኤል ግን ከአምላኩ ስር በመገኘት ዓለምንና መንግሥታቸውን አወቀ። ወደ እግዚአብሔር በጸሎት፤

በቀድሞ በምስጋና ብንቀርብ የእግዚአብሔር መንግሥት ምሥጢር እናውቃለን። የዓለምን መንግሥትና ምሥጢራቸውንም እናውቃለን። የከፋትን መንግሥትና አለቆች እንቅስቃሴያቸውን እናውቃለን።

2. የሰናፍጭ ቅንጣት

“እንዲሁም አሉ፡ መንግሥተ ሰማያት ሰው ወስዶ በእርሻው የዘረትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች፤ እርሷም ከዘር ሁሉ ታንላለች፤ በአደገች ጊዜ ግን ከአትክልቶች ትበልጣለች የሰማይም ወፎች መጥተው በቅርንጫፎችዋ እስኪሰፍሩ ድረስ ዛፍ ትሆናለች።” (ማቴ. 13፥31-32)

የእግዚአብሔር መንግሥት የጥበብ መንግሥት ነች። የሰናፍጭ ቅንጣት በምታክል ዘር ውስጥ መንግሥቱን መትከል የሚችል ሁሉን ቻይ የሆነ እግዚአብሔር ነው። ሁሉን ቻይ በመሆኑ በሰፊ ነገር ውስጥ ጥቃቅን ነገር ወይንም ግዙፍ ነገሮችን ግስቀመጥ መቻሉ አይደለም። ነገር ግን ቅንጣት በምታክል ነገር ውስጥ መንግሥትን የሚያከል አካል ስብስቦ መኮተት በመቻሉ ነው። በዚህች ቅንጣት በምታክል ዘር ውስጥ መንግሥት እላ ማለት አስደናቂ ነው። አብ እላ፤ ወልድ እላ፤ መንፈስ ቅዱስ እላ፤ ዙፋን እላ፤ መዛግብት እላ ... ሁሉ እላ። የተስተካከለ ሥርዓትን ይዞ መምራት ይችላል ዘንድ እግዚአብሔር ከጥበቡ ታላቅነት የተነሣ በትንሽ ዘር ውስጥ መንግሥቱን ያኖራል።

ጌታ እየሱስ ክርስቶስ የሰናፍጭን ቅንጣት ሲያስረዳ ከዘር ሁሉ ታንላለች በማለት ነው። በእርግጥም ከአስተዋልናት ከሁሉ ታንላለች። የእግዚአብሔርም መንግሥት ጅማራው ከትንሽ ነው። ከዘሮች ሁሉ ትንሽ በምትመስለው ነገር ይኖራል። በመሆኑም በአንድ ስፍራ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጅማራ ለማየት ከፈለግን መንግሥቱ ትንሽ ከሆነች ዘር መነሳቷን መረዳት ነው። እግዚአብሔር ነገሮችን ብላልፋ፤ ሲጀምር በጣም ጥቂት በሆነች ነገር ነው። ሰዎች ግን ከትልቅ ዘር ትልቅን ነገር ይጠብቃሉ። እግዚአብሔር ግን ከማይመስል ዘር የራሱን መንግሥት መኮተት ይችላል። ዘሮች ሁሉ ቢሰበሰቡ ሰናፍጭ እንደምታንሰ እግዚአብሔርም ሲጀምር እንዲሁ እጅግ ጥቂት ከምትመስል ዘር ነው።

ጌታ ኢየሱስ ወደ ምድር ሲመጣ የተከናወነው ይኸው ነበር። ሰማይ፤ የሰማየ ሰማያት ሊይዙት የሚችሉትን ጌታ በአንዲት ድንግል ማጎፀን ተጠቅልሎ መጣ። ሁሉን የሚችል ጌታ በሰው ማጎፀን ማረፍ ቻለ። መንፈስ ቅዱስ በማርያም ፅላ፤ ጌታን ፀነስች እንደሰውም ተወለደ።

ማርያም ራሷን ስትገልፅ የባሪያይቱን ውርደት ተመልክቶአልና ... (ሉቃ. 1፥48) ታሪኳን ስንመለከት የሚደገቅ ነው በእስራኤል መምህራን ስፍራ የሌላት እንደሆነች መጽሐፍ ይናገራል። ትልቅ ትባል የነበረች የመጥምቁ የሐንሰ እናት ኤልሳቢዋ እንጂ ማርያም አልነበረችም። መንግሥተ ሰማያት የሰናፍጭ ቅንጣት መምሰል ብቻ ሳይሆን ሰው ወስዶ በእርሻው የዘራትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመሰላለች በማለት በቂ መረጃ ታክሎበታል ሰው ካልዘራት አትበዛም። ጌታ ኢየሱስ ሊያስተምር ግን የሰውን ድርሻ ዘሩን በእርሻ መዘራትን ያካትታል።

2.1. የተዘራ ዘር

የተዘራችው በሰው ነው። የተዘራችውም በተገኘው እርሻ ሳይሆን በራሱ በሰውየው እርሻ ነው። “ሰው ወስዶ በእርሻው የዘራትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመሰላለች።”

በሌላ ሰው እርሻ ሄዶ ሲዘራት ታላላቅ ያጣበቃል። ማለትም ማጠጣት፤ መኮትኮት፤ ማረምና ሌሎች ተዛማጅ ክስተት ማድረግ ያዳግታል። ሰውየው ግን በራሱ እርሻ ዘራት። በራሱ ርስት እንድትበቅል በእምነት ዘራት። እምነትን የሚጠይቅ ተግባር ነው። ማለትም ወደ እርሻ ጥሎ ባትበቅልህ? ወይች ቢለቅመብትህ? ብትረገጥህ? ... ነገር ግን ይህን ሁሉ አልፋ እንደምትወጣ በማመን በርስቱ ዘራት። የእግዚአብሔር መንግሥት በሰው እጅ ገብታለች። ማለትም የዘራው ሰው ነው። የሰናፍጭ ቅንጣት ከስፍራ ወደ እርሻ የምትዘዋወረው በሰው እጅ ነው። የሰው ድርሻ ማጠጣት ነው። መዝራት (መትከል) ነው። ማሳደግ ግን

የእግዚአብሔር ችሎታ ነው። “እኔ ተከልሁ አጽሎሰም አጠጣ ነገር ግን እግዚአብሔር ያሳድግ ነበር።” (1ኛ ቆሮ. 3፥6)

የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዳይሰፋፋ ትልቁ እንቅፋት ችልተኝነት ነው። የሰናፍጭ ቅንጣት የዘራው በራሱ እርሻ፤ እንደ ራሱ ንብረትና ስብል ተንኮባከበ ካላደገች በስተቀር የእግዚአብሔር መንግሥት አትሰፋም። በራሱ እርሻ ውስጥ እንደ ሰናፍጭ ቅንጣት ካላሳደግናት ሁልጊዜ ፍሬዋ አመርቂ አይሆንም። ቤተ ክርስቲያንን እንደራሰ ዘር ተንኮባከበ ካላሳደገች በስተቀር የተኩሳ መናኸሪያ ትሆናለች ማለትም እግዚአብሔር አኩራይቶት በሄደ እርሻ ውስጥ በፍቃድ ግልጽነት የእግዚአብሔርን መንግሥት ማጠጣት፤ መንከባከብ፤ መኮትኮት፤ ከእውሬ መጠበቅ ከሁሉ ቅድሚያ የሚሰጠው ሥራ ነው። ብዙውን ጊዜ ግን የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን በሩቅ የቆመች፤ ከሰዎች ርቃ እንደቆመች ሕንፃ እንመሰላታለን።

2.2. የሰናፍጭ ዕድገት

የሰናፍጭ ቅንጣት ዕድገት ልዩ የሚያደርጋት የመጨረሻው የዕድገት መጠን በዘሩ ማነት የማይወሰን በመሆኑ ነው። ዘሩ ትንሽ ነች ነገር ግን ስታድግ ከአትክልት በሙሉ ትበልጣለች። የሌሎች ተክል እድገት ሲቆጭ ይህች ግን ዝም ብላ አድጋ ሁሉን ትበልጣለች። የእግዚአብሔርም መንግሥት እሠራል ይኸው ነው። ሲጀምር ጥቂት በመሆን ውጤት ይኖረዋል ተብሎ የማይታመን ሲሆን በጊዜው የሚደረገውን ስታገኝ ግን ከሁሉ ትበልጣለች።

በክርስቶስ የሚገኝ “ደህንነትም” እንዲሁ የእግዚአብሔር መንግሥት ሥር የሚታይ የመለኮት መንግሥት ሥርዓት ነው። በክርስቶስ የሚገኝ ደህንነት ከእግዚአብሔር መንግሥት ሥርዓት ውጪ የሆነ አካል አይደለም ይልቅም በመንግሥቱ ውስጥ የሚገኝ ዋነኛ ክፍል ነው። በእንደ መንግሥት

ሥርዓት ውስጥ የተለያዩ ክፍሎች እንደሚኖሩ የደህንነት ሕይወት እንድና
ቀንኛው ነው።

የሰው ልጅ በጌታ የተወለደ ቀን የሰናፍጭ ቅንጣት በእርሻ
እንደወደቀች ያክል ነው። ትንሽ ነገር በሰው ልብ የሚበቅል ዕድታን
ታካትታለች። በልብ ዙሪያ የክርስቶስ ፍቅር እንደዚሁችው ዘር ትገባለች
ትንቀሳቀሳለች። ይህች ዘር ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ ወልድ እንደ ሆነ
ማስረጃን ትተዋለች። የእግዚአብሔር መንግሥት የሰላም መንግሥት
እንደሆነች ለተቀበለው ሰው ብልጭታን ታኖራለች።

ጌታ እየሰሰ በምድር ሥጋን ለብሰ የዓለም መድኃኒት ሆኖ ሲገለጥ
በዓለም በሙሉ በእንድ ጊዜ አልታየም ይልቅም በእንድ በከብት ግርግም
በጨርቅ በቤተልሂም ተኛ ዛሬ ደግሞ ከሶሜን ጫፍ እስከ ደቡብ፤
ከምዕራብ እስከ ምስራቅ ጫፍ በዓለም እየታወቀ መጣ። ዓለም በሙሉ ስለ
ክርስቶስ ከሰማ በኋላ የምድር ቆይታው ያበቃል። የሰናፍጭ ቅንጣት
የምታክለው ዓለምን ሞላ ፍሬው በሁሉ ቦታ ተንገርግር ተገለጠ ከሁሉ
ዘሮች በለጠ። ከግሪኮች በለጠ፤ ከሮማውያን በለጠ፤ ከባቢሎኖችም የገን በለጠ
፤ከፋርስና ሜዶን መንግሥታት በለጠ፤ ዘር ነኝ ብሎ ከሚናገር በሙሉ
በለጠ። ትንሽ የምትመስል ዘር ሁሉን በለጠ። በሥርዓት ኖረ።
የእግዚአብሔርን ሥርዓት ያቀፈ ዘር በመሆኑ እየሰሰ ክርስቶስ ሁሉን
በለጠ። ሰው ሆኖ የመጣ ጌታ ሁሉን በለጠ። “ለአሕዛብም ሁሉ ምስክር
እንዲሆን ይህ የመንግሥት ወንጌል በዓለም ሁሉ ይሰበካል፤ በዚያን ጊዜም
መጨረሻው ይመጣል።” (ማቴ. 24፥14)

ትንሽ የሚመስለንን የያዘነውን ዘር አንናቀው። የሌሎችን ዘሮች
ተመልከተን የኛን እናጥላለን። ይልቅም በእግዚአብሔር ውኃ (በመንፈስ
ቅዱስ) እያጠጣነው በመልኮታዊው መቀት እያሞቅነው እየተከተነው
በጥንቃቄ እንያዘው። እግዚአብሔር ይህችን ዘር ያሳድጋል፤ ያበረታል
ሁሉን ይበልጣል። ሰዎች ይህን የእድገት አቅጣጫ ማየትን እይፈልጋለሁ።

በእነርሱ ያለውን ዘር ይንቀታል ትንሽ ስለሚመስላቸው ከሌላው በማመዛዘን
ይሰነክሳሉ። የያዕቆብ ወንድም ኤሳው የብኩርና ጸጋ ነበረው። ይህን ጸጋ
ሲያቃልል እንድ የተናገረው ቃል ይደንቃል። “ዓለሙም፤ እነሆ እኔ
ልሞት ነኝ፤ ይህች ብኩርና ለምኔ ናት? አለ።” (ዘፍጥ. 25፥32) ከዚያ
በኋላ ሐዋርያው በአዲስ ኪዳን ስለ ኤሳው ሲጽፍ በእንባ ተግባር ቢሻትም
መልሶ አላገኘትም ይለናል። እኛም የመንግሥትን ምሥጢር በሰናፍጭ
ቅንጣት በውስጣችን ያለውን ይህች ለምኔ ናት የምንል ከሆነ ሌሎች
አድፍጠው ይጠብቋታል።

እገልግሎትም ቢሆን ከእግዚአብሔር መንግሥት ሥርዓት ውጭ
አይሆንም። እገልግሎት የሰናፍጭ ቅንጣት ሕግን መዝለል አይችልም።
እገልግሎት እየሰሰ ይሄዳል እንጂ ከሰፊ ወደ በለጠው ሰፊ አይሄድም
መጽሐፍ ቅዱስ ይህን አይመከርም። ሰው በመጀመሪያ ራሱን ያገለግላል
በራሱ የተዘረውን ቅንጣት ያገለግላል ራሱ ለራሱ ይሰብካል። መንፈሱ
ነፍሱን ይሰብካል ነፍሱ ሥጋውን ያስተምራል በውስጡ ድምጹን ለራሱ
ይሰማል።

እግዚአብሔር መጀመሪያ ለአዳም አስተማረ። ይህን አትብላ ሌሎችን
ተመገብ በማለት አስተማረው። ከአዳም ደግሞ ዓለምን ለመሙላት ነበር።
አዳም በመባደሱ የሰናፍጭ ቅንጣት ውጤታማ አልሆነችም። እግዚአብሔር
አዳምን “ብዙ ተብዙ ምድርንም ሙሉአት” የሚል ትእዛዝ ሰጥቷል። አዳም
ግን ይኖርበት የነበረው ከዓለም ክፍል ውስጥ በዜዶን ከዚህም በዜዶን
ምሥራቅ ነው። ይህች የሰናፍጭ ቅንጣት የምታክል “ነት” አዳም ሲበዛ
እየሰፋች ምድርን ትሞላለች።

እንድ የጌታ መንፈስ ተሸከሞ የሚሄድ ሰው የቤተ ክርስቲያን መሠረት
ወደ ሌላበት መንደር ሲገባ አስቀድሞ ማለብ የሚገባው የሰናፍጭ ቅንጣት
ሕግን ነው። ሰላም ለዚህ ቤት በማለት የሰላምን ዘር ይዘራል። ያች ቤት
የእርሱ መሠረት መጣያ ትሆንለታለች።

“በማናቸውም ስፍራ ወደ ቤት ብትገቡ ከዚያ እስክትወጡ ድረስ በዚያው ተቀመጡ።” (ማር.6:10) ከዚያ ወደ ቤት መተላለፍ አደጋ አለው። በመጀመሪያ በተገባበት ቤት ያሉትን ወደ ጌታ ዘወር ካሉ በኋላ ወደሚቀጥለው ቤት ያሉትን እዚህ መቀላቀል በዚህ ሁሉ ይተዋወቃል ደግሞም ይጠበቁታል። ከዚያም ይህ የመንግሥት ቃል ሥር እየሠደደ ከምድር ብቅ እያለ ፀሐይ እየሞቀው ይመጣል። ይህ ቅንጣት ያድግና ከሁሉ ዛሬች በመብለጥ ቅርንጫፍ ያወጣል።

የሰማይ ወፎች በአንድ ዛፍ ላይ ጎጆ ሠርተው ለመኖር የቅርንጫፉን ታላቅነትና ማንነት እይተው ማንም ሳይመራቸው ራሳቸው ወጥተው ያርፉበታል። እነዚህ ርግቦችን እንደበረከት፣ መስፋፋት፣ ልዩ ልዩ ጸጋ ብለን ብናስባቸው ሁሉ ወደዚህ ብርቱና ታላቅ ዛፍ ይመጣሉ።

ለብዙ አብያተ ክርስቲያን አደጋ እየሆነ የመጣው ገና የቤተ ክርስቲያኑ መኪራት በይፋ ሳይታወቅ ብዙ ሺህ ሕዝብ ተጥለቅልቆ ይገኛል። የሰናፍፍ ቅንጣት ሕግን በመጣስ ከብዙ ዘር ይጀመራል እንደ ገና መቀጨጫ ይከተላል።

እግዚአብሔር አብርሃምን ካለበት ቀዬ አወጣውና እምነትን አስተማረው በዚህ ቅንጣት ግን እንደ ሰማይ ከዋክብትና እንደ ባህር እሸዋ የሰፋ ወገንን ለራሱ ለየ። የአብርሃም ውጤታማነት ሁሉን ሞላ የተስፋውም ዘር ከዚህ ተገኘ።

ጌታ ኢየሱስ በምድር ሲኖር እግዚአብሔር ኢየሱስን በዋብብ፣ በሞገስና፣ በቆመት አሳደገው። ለ30 ዓመት ሙሉ ይህን ጌታና ሰው እግዚአብሔር አስተማረ። ለ3 ዓመት አካባቢ ብቻ በማገልገል የእግዚአብሔርን ሥራ ጨረሰ። “እኔ ሳደርገው የሰጠኸኝን ሥራ ፈጽሜ በምድር አከበርሁ” (ዮሐ. 17:4)

ጌታ በምድር እንልግሎቱ ጥቂት ተከታዮችን አስተማረ። በተለይም ለአሥራ ሁለቱ አስተማረ፤ በነዚህም ምድርን ሞላ።

ይህ በመሆኑ የእግዚአብሔር ባሕርያት በሙሉ የሰናፍፍ ቅንጣት ዕድገትን ይከተላሉ። ጥበብ፣ ማስተዋል፣ እውቀት፣ ፍቅር፣ ተስፋ በሙሉ የሚበዙ የእግዚአብሔርን ውኃና መቀትን የሚጠይቁ ናቸው። የእግዚአብሔር መንግሥትና በመንግሥቱ ሥር ያሉ ሁሉ የሰናፍፍ ቅንጣት ሕይወትን ይከተላሉ ቀስ ብላ የተጠራቀመች ንብረት እንደማትጎዳል መጽሐፍ ይነግረናል። መሆኑም እየሰሉ በመሄድ የሚቆዩት መንግሥት ሥርዓት እንከተላለን።

2.3. የሰማይ ወፎች መታየት

የሰናፍፍ ቅንጣት እድገት ከፍተኛ ሲሆን የሚገኘው የሰማይ ወፎች አሉ። ቅንጣትዋ ስትጠነከር ቅርንጫፎቿም ይበዛሉ ይጠነክራሉ። የሰማይ ወፎች መሸከም ስትጀምር ወፎቹ ማንም ሳይጠራቸው ይመጣሉ ያርፉባትማል። ወፎቹ የራሳቸውን ክብደትና የቅንጣቷን ቅርንጫፍ ችሎታ ስለሚገምቱ ይመጣሉ። ከሁሉ ዘር ስለምትበልጥ በሩቅ መመልከት ይጀምራሉ። የቅንጣትዋ እድገት እስከ ዛፍ ስለሆነ ብዙ ወፎች ማከማቻ ትሆናለች። “የሰማይም ወፎች መጥተው በቅርንጫፎቿ እስኪሰፍሩ ድረስ ዛፍ ትሆናለች።” (ማቴ. 13:32)

እንግዲህ የእግዚአብሔር መንግሥትን ወደ ልቡ ያለገባ ሰው ሁልጊዜ እድገት ይጠበቅበታል። ይህ ሰው በመንፈሳዊው ዓለም እያደገ ከመጣ ሌሎችን ሊሸከም የሚችልበት አቅም ይኖረዋል። ሌሎች የሚመጡት እንዲሸከማቸውና ከፍሬው እንዲበሉ ነው። እኔ ላይ ይህ ሁሉ ሽከም ለምን በዛብኝ ማለት አይቻልም። በሌሎች ቀጠሎች ላይ ማረፍ ባይችሉ በዚህ ሰው ላይ ግን ያርፋሉ። ጌታ ኢየሱስ በምድር ቆይታው ወቅት በመጨረሻው ዕድሜ ሲደርስ ማስተማር ጀመረ። ለ30 ዓመታት ሲያድግ ቆይቶ በመጨረሻ ሌሎችን መሸከም ጀመረ። “ዕለት ዕለትም በመቅደስ ያስተምር ነበር፤ ነገር ግን የካህናት አለቆችና ጳጳሮች የሕዝቡ ታላላቆችም

ሊገድሱት ይፈልጉ ነበር፤ የሚያደርገባቸውንም አጠብቀው ሁሉ ሲሰሙት ተንጠልጥለውባት ነበርና። (ሉቃ. 19፥47-48) እንዲሁ በክስናት፤ በአለቆችና በታላላቆች ላይ ሕዝቡ ማረፍን አልፈለጉም ማሳረፍም ሆነ ፍሬ ማብላት አልቻሉም። የእግዚአብሔር መንግሥት እድገት በክርስቲስ ክፍተት ደረጃ የደረሰ በመሆኑ ሕዝቡ ሁሉ ከጌታ እንደበት የሚፈጠሩትን ለመሳማት ተንጠልጠላቸው። በማር ዘለላ ላይ እንደሚገጠሰው ሕዝቡም ከጌታ እፍ በሚወጣው ቃል ላይ ተንጠልጠላቸው። “ከጌታችን እንደ አበበች ናቸው፤ የሚፈጠስ ክርቢንም ያንጠበግላሉ።” (መጋ. 5፥13)

የሰማይ ወጮች በመንፈሳዊ ሰዳሰሩ ሰዎች ላይ ማረፍ እንደሚገባቸው ሐዋርያው አውሎስም አስተምሮአል። “እኛም ኃይለኞች የሆንን የደካሞችን ድካም እንድንሸከም ራሳችንንም ደስ እንዳናስጃ ይገባናል።” (ሮሜ. 15፥1) እንዲሁ የመንግሥተ ሰማይ የተመሰሰላቸው ዘር እያደገች ስትመጣ ሽኩም ይበዛባታል ራሳዋን ደስ ከማሰኘት ለሌሎች ትኖራለች።

ኢሳይያስም ይህን በትንቢት ገልጦልናል። “ሮግቦች ወደ ቤታቸው እንደሚበርሩ፤ እነዚህ እንደ ደመና የሚበርሩ እነማን ናቸው? እርሱ አካባቢያልና ለአምላክሽ ለእግዚአብሔር ስምና ለእስራኤል ቅዱስ ልጆችሽን ከሩቅ ከእነርሱ ጋርም ብራቸውንና ወርቃቸውን ያመጡ ዘንድ ...” (ኢሳ. 60፥8-9) እግዚአብሔር በከበረው ሰው ላይ የሰማይ ሮግቦች እንደ ቤታቸው ይመጣሉ። ሮግቦች ወዴት እንደሚሄዱና ቤታቸውን የት ማድረግ እንዳለባቸው ያውቃሉ። እንዲሁ የእግዚአብሔር መንግሥትን ምስጢር በዚህ መልክ የተረዳ ወደ እኔ ሕይወት፤ እንዲሁ ባሕርይ ወዘተ ሰዎች ለምን አልመጡም ማለት አይቻልም። የእግዚአብሔር መንፈስ በጌታ ላይ እንደ ሮግብ አምላክ እንደ ወረደ የጌታ በርከቶችም በዚሁ አካል ላይ ይመጣሉ።

3. የመንግሥተ ሰማያት እድገት

“እርሱም አለ፡ በምድር ዘርን እንደሚዘረ ሰው የእግዚአብሔር መንግሥት እንደዚህ ናት ሌሊትና ቀን ይተኝልም ይነሣልም፤ እርሱም እንዴት እንደሚሆን ላያውቅ ዘሩ ይበቅላል ያድግማል። ምድሪቱም አውቃ በመጀመሪያ ቤቃ ያሳም ህላ ኋላም በህላው ፍጹም ስብል ታፈራለች። ፍሬ ግን ሲበስል መከር ደርሶአልና ወዲያው ማጭድ ይልካል።” (ማር. 4፥26-29)

3.1. ላይታወቅ የሚያድግ መንግሥት

ይህ መንግሥት በዓይን እየታየ የሚያድግ መንግሥት አይደለም። ለውጡ በእንድ ቀን የሚታይ ሳይሆን እንዴት እንደሚሆን ሳይታወቅ ያድጋል። ዘር የዘረ ሰው ዘሩ እንዴት እንደሚያድግ መመልከት አይቻልም። ለዘሩ ማድረግ የሚገባውን ያደርጋል። ይኩኩታል፤ ያርማል፤ ይጠብቃል በዚህ ምክንያት ዘሩ በምድር ይበሰብሳል ከዚያም ወደ ሰብል ደረጃ ያድጋል።

እድገቱ ማታም ቀንም ነው። ዘረው የራሱን ሕይወት ሲኖር ዘሩም የራሱን ሕይወት ይቀጥላል። ልዩ ለውጥ የሚያደርግበት ማታም ቀንም አይኖርም። ሁል ጊዜ ሕይወት ስለሚጠብቀው ለሕይወቱ የሚሆኑትን ንግረ ነገሮች በሙሉ ሁል ጊዜ ማግኘት ይገባዋል። የዘሩ የሕይወት ሁኔታ እንዴት እንደሚሆን አይታወቅም። ከምድር ብቅ ያለበት ቀን ይኼ ነው ብሎ መወሰን አይቻልም። ምን ዓይነት ቅጠል በምን ዓይነት ጊዜ እንደሚያበቃል መወሰን ያስቸግራል። የእግዚአብሔርን መንግሥት በእንድ ሌሊት ለማጥለቅለቅ የተሞከረ ነገር የተሞከበት ስፍራ እንብዛም አይታይም። በተለይም ለመንግሥተ ሰማያት እድገት ሌሊትና ቀን ያለመታከት የሚሠሩ ሰዎች ዘሩን ያበቅሉታል።

አዋርያው ጳውሎስ የእግዚአብሔር መንግሥት ምሥጢር ፈጽሞ የገባው የእግዚአብሔር የክብር ሰው ነው። በሚሰጠን ስፍራ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች አስጠርቶ ይናገር የነበረው ሕይወቱ እጅግ አስደናቂ ነው። ይህም በአዋርያት ሥራ ምዕራፍ 20 ቁጥር 17 ጀምሮ የሚገኝ ከፍል ነው። “በዚህ ሦስት ዓመት ሌሊትና ቀን በእንባ እያንዳንዳችሁን ከመገሠጽ እንዳልቋረጥሁ እያስባችሁ ትጉ”

የጳውሎስ እንባና ለቅሶ ለእግዚአብሔር መንግሥት ክብር ነው። ቀን ያለቅሳል ሌሊት ያለቅሳል። ይህንንም ሲናገራቸው ሁሉም እጅግ አልቀሱ። እንደ ጳውሎስ ያለ የእግዚአብሔር መንግሥት ጉዳይ ግድ የሚለው ጠፋ። ለሚበቅለው መንግሥት ቀንና ሌሊት ውኃ የሚያጠጣ ጠፋ። የጳውሎስ እንባ ከፍተኛ ነበር።

የእግዚአብሔር ዘር ስንት ጊዜ በቡቃያነት ጠፋ? ሁሉ የራሱን ጉዳይ ሲመለከት የመንግሥተ ሰማያት ዘር በቡቃያነት፣ በዛሳነት ያለፍሬ ቀረ። ለመንግሥቱ የሚጨነቅ የሚለፋና የሚያለቅስ ጠፋ። ዘኗ እንዴት ይብቀል? ይህ ዘር ታላላቅ ገበሬዎችን ጠየቀ። የገበሬዎችም ችሎታ አንድ ነው። ለዘኗ ሁሉ መናቸውን መስጠት ነው። ዘኗ በአንድ ጊዜ አይበቅልም። የሚጥለቀለቅ ነገር የለም። በዘመቻና በደቦ ሳይሆን በትዕግስት፣ በቀጥታ፣ በልዩ ልዩ ከብክቤ የሚበቅል ጠንቃቃ ዘር ነው። በመሆኑም የሌሊትና የቀን ዕንባ ናፈቀ። የሐዋርያት፣ የነቢያትን ዕንባ የሚጠይቅ ትግል ሆነ። ጳውሎስ ለእግዚአብሔር መንግሥት ክብር ራሱን አሳልፎ ሰጠ። “ነገር ግን ናጫዬንና ከጌታ ከእያሱ የተቀበልሁትን አገልግሎት እርሱም የእግዚአብሔርን ጸጋ መንገልገል መመስከር እፈጽም ዘንድ ነፍሴን በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እንደ ከንቱ ነገር አቆጥራለሁ። አሁንም እነሆ እኔ የእግዚአብሔርን መንግሥት አየሰበከሁ በመካከላችሁ እየዘርሁ ሁላችሁ ከእንግዲህ ወዲህ ፊቴን እንዳታዩ አውቃለሁ።” (ዮሐ. 20+24-25)

እግዚአብሔር የገናብ አባት ነው። “በውኑ ለዘናብ አባት አለውን? ወይስ የጠልን ነጠብጣብ የወለደ ማን ነው?” (ኢዮብ 38+28) እግዚአብሔር የሁሉ አባት ከሆነ ለዘኗ ውኃን እንዲያፈስ ከጠየቅነውና ካመለከትነው ሁሉን ይሰጣል። ዘኗ ግን በቀስታ ስለሚያድግ አስቸኳይና አስልቺ ነው። የዕንባ ጉዞ ነው። ሌሊትና ቀን ለዓመታት የሚያስለቅስ ትግል ነው። እግዚአብሔር አጸምን በ6ኛ ቀን በመልኩና በአምሳሉ ለመፍጠር ሰማይንና ምድርን በመሉ ይሰስ። የሰው ጉዳይ ሲያልቅለት ብቻ ወደ እረፍት ገባ። የሰው መፈጠር ሲያበቃ በዚሁ ቀን “እጅግ መልካም ነው” በማለት ዘጋው። ሳምንቱን አንድ ቀን ሲቀረው የፈጀ የመለኮት ጥበብ ነው። ጳውሎስም ፍጹምን ሰው ለማውጣት የሚያደርገው ትግል ይህ ነው የሚባል አይደለም።

3.2. የምድረቱ እውቀት

የምድረቱ እውቀት የሰብሉ ዕድገት አቅጣጫ ነው። የመጀመሪያ የምድረቱ ዕውቀት ለዘኗ ቡቃያ መስጠት ነው። ዘኗ መፅደቁን ለመግለጥ ቡቃያን ትሰጣለች። ይህ ቡቃያ ዘኗ ከምድረቱ ጋር ውጥጥን መፍጠሩን ሲያሳይ ዘኗ ስር መጣሉንና ትክክለኛ አቅጣጫ መያዙን ያሳያል። የዘረው ተስፋ የቡቃያው መታየት ነው። ዘርዘር ያለ ወይንም ችምችም ብሎ መብቀሉን ምልክት ይሰጣል። ጠጣር የነበረው ዘር ለሰላሳ አካልን መያዝ ከተቀበረበት ይገለጣል። ቡቃያ ሊሆን የመጀመሪያው ዘር ፈፅሞ መልኩን ይቀይራል። ዘኗና ቡቃያውን የሚያዛምዳቸው ነገር የለም። ዘኗ ቡቃያው ጋር የሚገናኝበት መንገድ አይታወቅም። የተዘረው ስንዴ ቢሆን ቡቃያው አንድ ሦስትና አራት ትንንሽ ቅጠሎች ብቻ ይሳሉ። እነዚህ ቅጠሎች የሰንዴ ይሆን የገብሰ ወይንም የሌላ ለመለየት ያስቸግራል። ምናልባትም የእንክርዳድ ቅጠል ሊሆን ይችላል። ምድረቱ ግን ሁለት አቅጣጫ የአድገት

ፈር ታስይዟለች። እንዲ ወደ ላይ ሁለተኛው ወደ ስር ነው። ወደ ላይ በደን መጠን ወደ ታችም ያድጋል። (geo and photo to)

በቡቃያ ወቅት ብዙን ጊዜ ስብል በዳስ ይሸፈናል። የውጭውን መቀት የሚቋቋምበት አቅም ያጣል። በክረምት ወቅት ስብል ሲዘራ የፀሐይም መጠን ዝቅ ያለ ነው። ስሜድ በደመና ስለሚሸፈን ቡቃያውም የጠነከረ ፀሐይ አይገኝመውም። በመሆኑም በቡቃያ ወቅት ተፈጥሮ ቡቃያውን የሚያግዝበት በብዙ መልኩ ነው።

የእግዚአብሔርም መንግሥት ጅማሬ የሚሆኑት ዘር አላት። ይህ ዘር ይጣላል። ደቡብሳል ከዚያም ከምድሪቱ ጋረ ይቆራኛል። ሁላዊናውን ለምድሪቱ ይጥላል። በዚህች ምድር ላይ ይቀበራል። በተቀበረበት ቦታ እድገት ይጠበቅባታል።

የአብርሃምን ዘመን የኑሮ ሁኔታ እንመልከት። እግዚአብሔር አብርሃምን ጠራው። አብርሃም የእግዚአብሔር ወዳጅ ነበር። አብርሃም የእምነት አባት ነው። በእንድ አብርሃም የእስራኤል መንግሥት ቆመ። በአብርሃም ምክንያት የእስራኤል ልጆች እንደሰማይ ከዋክብትና እንደ ምድር አሸዋ በዙ። አብርሃም ሊወርሰው መዳሰው ምድር እንዲገባ እግዚአብሔር ፈቀደ። ከአራት መቶ ዓመት በኋላ የአብርሃም ዘር ኬብሮንን በተጨማሪም “ካንብፀ ወንዝ ጀምሮ እስከ ትልቁ ወንዝ እስከ ኤፍራጥስ ወንዝ ድረስ ይህችን ምድር ለዘርህ ሰጥኼአለሁ።” (ዘፍጥ. 15+18)

የአብርሃም ወገን ማእከላዊ ቦታ (ኬብሮን ቂርያት አርባቅ) ነች። ይህች ኬብሮን በኢያሱ ዘመን ርሰት ከፍፍል ወቅት ለካሌብ ወገን ደረሰች። ካሌብ በምድረ በዳም ሆነ በዘመኑ ሁሉ ልዩ መንፈስ ተሸከሞ ኖረ፤ እገለገለ የአብርሃምንም የተሰፋ ምድር ወረሰ።

ምድሪቱ ብዙ ውጊያ ካደረገች በኋላ በኢያሱ አማካኝነት አረፈች። ኢያሱ ለሁሉ ነገድ ርሰትን ሰጠ። ሁሉ ከጠሰዱ በኋላ የኬብሮን ጉዳይ

ለማንኛው ደሰጥ ይሆንን አብርሃም፤ ይስሐቅ፤ ያዕቆብና ሚስቶቻቸው የተቀበሩበት ስፍራ ማን ይወርስ ይሆንን ምድሪቱ እውቃ ለማን ልሳን ትከፍታለች? ... ስለዚህም የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን ፈጽሞ ስለ ተከተለ ኬብሮን እስከ ዛሬ ለቱኔዛዊው ሰዩፎኒ ልጅ ለካሌብ ርሰት ሆነች። ... ምድሪቱም ከውጊያ ወረፈች። (ኢያሱ 14+14-15) ፍፁም በትዕግስት ከአርባ አምስት ዓመት በላይ በምድረ በዳ በታማኝነት ለተጓዘው ለካሌብ ኬብሮን ተሰጠው። ተራራማው እገር ኬብሮን ለዚህ ሰው ርሰት ሆነች። ይህ ሰው ይህን ርሰት እንደ ወረሰ ምድሪቱ ከውጊያ ወረፈች። የእምነት አባቶች በዚህ ስፍራ እንዳረፉ ኬብሮንንም ለካሌብ ስትሆን አረፈች። የእንድ ሰው የከበረን ስፍራ መያዝ ለምድር እረፍት ነው። ምድሪቱ ካሌብ ስፍራውን መውረስን ስታውቅ ወረፈች።

በምድር የተዘራው ዘር መልካም ከሆነ፤ የሚጠጣውም ነገር ተመጣጣኝ ከሆነ ምድሪቱ እውቃ ተራ በተራ ዘፋን ታሳድጋለች።

ይህች ኬብሮን የእስራኤል ሕዝብ ልዩ ፍሬ የተገኘበት ነበረች። የኬብሮንን መሠረት ተገልጦ ቢታይ የተዘራ ልዩ ዘር አለ። “የማሪም ዕድሜ መቶ ሀያ ስባት ዓመት ሆነ። በቂርያትአርባቅም ሞተች፤ እርሷም በከነዓን ምድር ያለች ኬብሮን ናት፤ ... ከዚህም በኋላ ኬብሮን በምትባል በመምሬ ፊት በከነዓን ምድር ባለው እርሻ ባለ ድርብ ክፍል በሆነው ዋሻ ውስጥ አብርሃም ሚስቱን ማራን ቀበረ።” (ዘፍጥ. 23+1-19)

“አብርሃምና ሚስቱ ማራ ከዚያ ተቀበሩ፤ ይስሐቅና ሚስቱ ርብቃ ከዚያ ተቀበሩ፤ ከዚያም እኔ ልያን ቀበርኋት፤ ...” (ዘፍጥ. 49+31-32)

3.3. ሦስቱ የእድገት ደረጃዎች

ቡቃያ፤ ዛግና ፍሬ ሦስቱ የስብል ፅድገት ደረጃዎች ናቸው። የቡቃያው ደረጃ የመጀመሪያው ሲሆን በዚህን ጊዜ ዙፋ የምድርን ፊት በቅጠል የሚሸፍንበት ነው። አደጋ አይቻልም፤ በረከትም የመቀበል ኃይል መጠነኛ

ነው። ለምሳሌ የሙቀት መጠን የውኃ መጠን የመከትነት ኃይል መለስተኛ መሆን ይገባዋል። የቡቃያው አካል ፍጹም ስለ በመሆኑ ነፋስ እንኳ ሊገኘለው ይችላል።

ዛላ ፍሬ ሲጀምር ያሸተበት ወቅት ነው። በዚህን ጊዜ አገዳውም የጠነከረ በመሆኑ ፍሬ እንደሚችል ይታወቃል። ከቡቃያነት ወደ ዛላነት የተሻጋገረበትንም ጊዜ አይታወቅም። በአንድ ወቅት ግን የዛላ ደረጃ ሙከራ ይገባል። ፍሬ ካፈራ በኋላ ከጥቂት ቀናት በኋላ ለመባራዋት ወይንም ለመወቃት እንዲመች ወደ መድረቁ ያዘግማል።

3.4. ፍሬ ሊበሰል

ፍሬ ማፍራት የመጨረሻው የዘር ውጤት አይደለም። ፍጹም ስብል በደረሰ ጊዜ ወዲያው አይታጨድም። ፍሬ ተሸከሞ በተከልነት በስፍራው ይቆያል። ፍሬ ከደረሰ በኋላ ፍሬው መብሰል ይኖርበታል። ከበሰለ በኋላ የሚቀጥለው ተግባር ማጨድ ነው።

ፍሬ ሲበሰል ማሳው ይገባዋል። የዘሩ የምድር ቆይታው ስድሜ ያበቃል። ንጉሥ ሰሎሞን ይህን አስመልኮቶ የተናገረው እውነት አለ። “ሰላላ ዘመን አለው፤ ከሰማይ ቤታችም ለሆነው ነገር ሁሉ ጊዜ አለው። ለመወለድ ጊዜ አለው፤ ለመሞትም ጊዜ አለው፤ ለመትከል ጊዜ አለው፤ የተተከለውንም ለመንቀል ጊዜ አለው፤ ...” (መዝ. 3፡1-3)

ፍሬ ሲበሰል ማለት የተዘራው ፍሬ በስፍራው ሊቆም ያለበት የመጨረሻው ወቅት ማለት ነው። የተዘራው ዘር እንደገና ለዘር የሚሆን ስብል የሰጠበት ወቅት ነው። ይህን ጊዜ ማለፍ ማለት ፍሬው እንዲበላሽ መፍቀድ ነው። ወይን ከሆነ ወዲያው ካልተበሰበ የወፎች መብል ሆኖ ይቀራል ወይንም ወደ ምድር ይረግፋል። ዘራው ይህን ስለሚያውቅ ወዲያው ማቀድ ይልካል።

4. በእርሻ የተሰወረ መዝገብ

“ደግሞ መንግሥተ ሰማያት በእርሻ ውስጥ የተሰወረን መዝገብ ትመስላለች፤ ሰውም አግኝቶ ሰወረው፤ ከደስታውም የተነሣ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ያን እርሻ ገዛ።” (ማቴ. 13፡44)

4.1. የተሰወረ መዝገብ

በዚህ ክፍል መንግሥተ ሰማያት በቤድን በመሆን የሚመለከቷት አይደለችም። አንድ ሰው በግል የሚያገኝት ሚስጢር ናት። አንዱ ያገኘታል፤ ይመለከታታል፤ ደስም ይለዋል።

መንግሥተ ሰማያት የመሠወር ባሕርይ አላት። በሰናፍጌቁ ቅንጣት ምሳሌም ቢሆን በእርሻ የተጣለች በመሆኗ የተሰወረች ናት። በሦስት መስፈሪያ የተሸሸገውም እርሻ የመሰወር ባሕርን ስታመለከት በዚህም ምሳሌ የተሰወረ ባሕርን ትገልጣለች ።

እርሻ ውሳዋ መዝገብ ቢሰወር እርሻው መዝገቡን እንዴት አሳብላሽውም? በብራና የተጻፈ ወይንም ሲበላሽ የማይችል መዝገብ እንደ ሆነ ያመለክተናል። የሰወረው ማን እንደ ሆነ አይታወቅም ነገር ግን ያገኘው አንድ ሰው ነው። ይህ መዝገብ ምን ያያዝ ነው? መንግሥተ ሰማያት በመዝገብ መመስልዋ የመዝገቡን ውድ መሆን በግልፅ ያስረዳናል። መዝገብ ላይ ቃላት ይጻፋል። ይህ ደግሞ የዘላለም ንብረት ነው። ጌታ ኢየሱስ ለማርያም በነማርታ ቤት አስተማራት፤ ከእርሷም አይወሰድም በማለት የማርያምን ጻጋ ተናገረ። እንግዲህ ሰው በሰማያት የሚገልጠው ይህንኑ መዝገብ ነው። የተሰወረው በአደባባይ ይገለጣል የታሸገው ይፈታል። ሁሉም ወደ ብርሃን ይመጣሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ መዝገብ እንዲህ በግለት ይገልፃል። “... የእግዚአብሔርንም ምሥጢር እርሱንም ከርሱቶላን

እንዲያውቁ እጋደለሁ፤ የተሰወረ የጥበብና የእውቀት መዝገብ ሁሉ በእርሱ ነውና። (ቄላ. 2-2-3)

ጌታ ኢየሱስም የተሰወረ የዘላለም መዝገብ ነው። ስንከፍተው ጥበብን፤ እውቀትን፤ ማስተዋልን፤ በረከትን፤ ሕይወትን፤ ሰላምን ... ያቀፈ በዘላለም ልሳት የተጻፈ ነው። ይህ መዝገብ ወደ ሰው ልብ በእግዚአብሔር ጣት ከተጻፈ የክርስቶስ ኢየሱስ ምስል በሰው ነፍስ ይደምቃል ሁሉ በግልፅ ይታያል ነገር ግን አስቀድመን ይህን በእርሻ ያል መዝገብ ልናገኝ ይገባል። የብሉይ ኪዳን መጽሐፍን ስንመለከት የተሰወረ መዝገብ ከብርንጫፍ ቅዱስ ቅዱሳን ነው በዚህም አንድ ሰው በየዓመቱ የሚገባበት የተቀደሰች ስፍራ ነች። በዚህ ስፍራ ትልቁ ንብረት ታቦት ሲሆን የታቦቱም ትልቁ ሚስጥር የእግዚአብሔር ቃል በፀላቱ በመኖሩ ነው። በመሆኑም የምሥጢራት ሁሉ መዝገብ የእግዚአብሔር ቃል ነው።

አዲስ ኪዳን የፀናው የእግዚአብሔር ሕግ በሰው ልብ በመጻፉ ነው ብሉይ ኪዳን ደግሞ በፀላት የተጻፉ ቃላትን ያጠቃልላል። በሰው ልብ በመጻፉ ሚሥጥራዊ መዝገብ በሰው ልብ ይገባል። ይህ መዝገብ ሁሉን ይከፍታል በዚህ መዝገብ የካብር ጽሑፍና ውል ይገኛል። ይህ የእግዚአብሔርን ቃል በእግዚአብሔር ጣት በሰው ልብ ከተጻፈ ሰው እንዴት ከሁሉ የክብር ይሆን? ይህም በክርስቶስ የተገኘ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው።

በረኤይ ዮሐንስም አንድ ትልቅ መዝገብ ባለመከፈቱ ዮሐንስ አዘነ። “መጽሐፉንም ሲዘረጋ ወይም ሲመለከተው የሚገባው ማንም ስላልተገኘ እጅግ አስቀሰህ።” (ራእ. 5:4) ማለትም የዚህ የሚሥጥር እውቀት በመጥፋቱ ታላቁ ሐዋርያ አስቀሰ። መዝገቡን የሚከፍት በመጥፋቱ እጅግ አዘነ። ጌታ ኢየሱስ ፈታው የፈታውም በመታረዱና በመሞቱ ነበር። ዛሬም

በእግዚአብሔር መንግሥት ራሱን በመስቀል የሰዓ የመዝገቡ ባለቤት ነው። የቅዱሳንን ልብ ማሳረፍ የሚቻለው በዚህ ነው።

“አይሁድም እርሱን (ክርስቶስን) ከወው፡ እስከ መቼ ድርሰ በጥርጣሬ ታቆየናለህ? እንተ ክርስቶስ እንደ ሆኑ ገልጠህ ንገረን አሉት።” (ዮሐ. 10:24) የዚህን ጊዜ ኢየሱስ ወደ አባቱ ለማረጋገጥ ጥቂት ወራት ቀርተውታል። በእስራኤል እርሻ ወስጥ የተሠወረ መዝገብ በመሆኑ ገልጠህ ንገረን ለምን ራስህን በእርሻ ወስጥ ትሰውራለህ በማለት በሰሎሞን መቅደስ ይጅ ይጠይቁታል። ከደስታ የተነሣ የተሰወረውን መዝገብ ገዝቶ ከመጠቀም ይልቅ እስከ መቼ በጥርጣሬ ታቆየናለህ ይሉታል ዛሬም በእግዚአብሔር መንግሥትና በክርስቶስ ጉዳይ በጥርጣሬ የሚኖር ሰው ዘመኑን ይፈጃታል የእንጂ ይህን መዝገብና ከዚህ መዝገብ የሚገኘውን በረከት ሣያገኝ በጥርጣሬ ይሆንን ግልም ይሰናበታል። “እናንተ ግን እንደነገርኳችሁ ከሰዓቼ ትሰላሆናችሁ እታምኑም።” (ዮሐ. 10:26)

14.2. በደስታ የተገዛ እርሻ

ይህ መዝገብ በእርሻ በመገኘቱ እርሻው ዋጋን አገኘ። የተገዛው እርሻው በሲሆን የተገባበትም ዓላማ ለመዝገቡ ነው ገዢው ሲገዛ መዝገብ መኖሩን “እልተናገረም። እርሻውን ሲገዛ ሰውየው ያለውን በሙሉ ሸጠ። የእርሻው የዋጋ ያለውን ንብረት በመሉ ያሸጣል። ገዢው ግን በእርሻ ያለውን መዝገብ ለሚሥጠር ስለገዛው ያለውን ሲሸጥ በደስታ ሲሆን እጅግ የቻከለና በሙሉ ይሰታ የተገዛ እርሻ በመሆኑ የገዢው ልብ በሙሉ ከመዝገቡ የተቆራኘ ነው።

የዚህ ሰው የኑሮ መንገድ ተቀየረ። ብዙ ዓላማ የነበረው ሰው የዓላማዎቹን በሙሉ ሸጠና አንድ ዓላማ ቀረው ይኸውም መዝገብና የመዝገቡ ውጤት ብቻ ነው። በተለያዩ ነገር ሕይወቱን ይመራበት

የነበረውን ገንዘብና ማንነት ሁሉ ሽጦ በዚህ መዝገብ ብቻ መኖርን ፈቀደ። የተባታተኑ አባሌ ሳይሆን የትኩረት አቅጣጫው በሙሉ አንድ ሆነ።

ሰው ያለውን ነገር ሁሉ ሲሸጥ በአብዛኛው ቅሬታ ይኖረዋል ምክንያቱም የኑሮን አቅጣጫ መቀየር ያስፈራል። በተለይም የዚህ መዝገብ ምን ያህል እንደሚያዋጥ አስቀድሞ ካልታመነ አስዛኝ ፍፃሜ ይሆናል። በአጋጣሚ መዝገቡ ውጤትን ቢያጥ ሰውዬው አብሮ ይጠፋል። ሁሉን ንብረት ሽጦ በዚህ መዝገብ ለመተዳደር ስለወሰነ የዚህ መዝገብ ፍፃሜ የሰውየውም ፍፃሜ ነው። ይህ ሰው ግን የዚህ መዝገብ ምሥጢር ጠንቅቆ ስለተረዳ ያለውን በሙሉ ሽጦ ገንዘቡን አስባስቦ ይህን እርሻ ሲገዛ በሙሉ ደስታ ነበር።

ሰውም አግኝቶ ሰወረው ከደስታውም የተነሣ ያለውን ሽጦ ያን እርሻ ገዛ። ይህ ሰው በደስታ ብቻ አይደለም የገዛው። ይልቅም ሌላ ተጫራች ያገኘዋል በማለት ከማንም ደብቆ ገዛው። የሰውየው ነፍሱን መንፈሱን ሕይወቱ ፈፅሞ በዚህ መዝገብ ፍቅር ተነደፈ። ይህ መዝገብ ከእኛ እንዳይወጣ ያለውን ሁሉ እሸጠው የደበቀውን ምሥጢር ሁሉ ገንዘቡን በማፍሰስ ገዛው።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን መከተል እንዴት እንደሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ በግልፅ አስቀመጠ። “ብዙም ሕዝብ ከእርሱ ጋር ይሄዱ ነበር፤ ዘወር ብሎም እንዲህ አላቸው፦ ማንም ወደ እኔ የሚመጣ ቢኖር አባቱንና እናቱን ሚስቱንም ልጆቹንም ወንድሞቹንም እንዳቸደንም የራሱን ሕይወት ስንኳ ሳየቀር ባይጠሳ፤ ደቀ መዝሙሩ ሊሆን አይችልም።” (ሉቃ. 14:25-26) “ኢየሱስም፦ ፍጹም ልትሆን ብትወድ፤ ሂድና ያለህን ሽጠህ ለድሆች ስጥ፤ መዝገብም በሰማይ ታገኛለህ፤ መጥተህም ተከተለኝ አለው። ጉብዙም ይህን ቃል በሰማ ጊዜ ብዙ ንብረት ነበረውና ለያዘነ ሄደ።” (ማቴ. 19:21-22) “በዚያን ጊዜ ኢጥሮስ መልሶ፦ እነሆ፤ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ እንዚያስ ምን እናገኛ ይሆንን አለው።” ... እናንተ ደግሞ በአሥራ ሁለት

የእስራኤል ነገድ ስትፈርዱ በአሥራ ሁለት ዙፋን ትቀመጣላችሁ። ... የተወ ሁሉ መቶ እጥፍ ይቀበላል የዘላለምንም ሕይወት ይወርሳል። (ማቴ. 19:27-30)

ጌታን የሚከተሉ ብዙ ሕዝብ አሉት። እንዴን ከእንዴ የለየው “መተው” በሚለው ቃል ነው። ሁሉ ይከተሉታል ሁሉ ግን ሁሉት ነገር ይከተላል። ኢየሱስንና ንብረቱን ወይም በእርሻ ያለውን መዝገብና ንብረቱን ይወድዳል በመሆኑም በመሃል መገንድ ከሚቀሩ አንዱን ይመርጡ ዘንድ ኢየሱስ ሕዝቡን አስተማረ በተለይም ከዚያ ሁብታም ጉባዝ ጋር በመዝገብ ምርጫ ተለያዩ። ሀብታሙ ከመዝገቡ ይልቅ ንብረቱን መረጠ።

እግዚአብሔር አንድ እርሻን እንድንገዛ ሲያዘን በእርሻ የሚታየውን ሰብል አይደለም። የእርሻውን ውጤታማነት የሚለኩ እንደ ወራጅ ውኃ፤ እንደ አፈሩ ባሕሪ ማለትም ለም፤ ውጤታማ በማለት አይደለም ይልቅም በእርሻ የተሰወረውን መዝገብ ነው። በእርሻ የተሰወረውንም መዝገብ አገር ሁሉ አያውቀውም ይልቅም አንድ ሰው ያገኘዋል፤ በእርሻው ያለውን መዝገብ ለማንም ሳይነግር ያለውን ሁሉ ሽጦ ገዛ።

እግዚአብሔርም ክርስቶስን በምድር ሲልከው አንዲሁ ነበር። “መልከና ውበት የለውም፤ ባየውም ጊዜ እንወድደው ዘንድ ደም ግባት የለውም። የተናቀ ከሰውም የተጠሳ፤ የሕማም ሰው ደፄንም የሚያውቅ ነው፤ ሰውም ፊቱን እንደሚሰውርበት የተናቀ ነው፤ እኛም አላከበርንውም።” (ኢሳ. 53:1-3) በመጨረሻም በሁለት ወንበዴዎች መካከል ራቁቱን ተሰቀለ። እንግዲህ ይህንን የእግዚአብሔርን ታኅቂ እርሻ ማን ይግዛው? በእያሱስ ክርስቶስ የነበረውን ታኅቂ የእግዚአብሔር ቃል መዝገብ ማን ይግዛው? በሰው መስፈርት የሚገለፅ ውበት የለውም። ደም ግባት የለውም። የተናቀ ከሰውም የተጠሳ ነበር። የእስራኤል መምህራን፤ ጳጳሳት፤ ፈራሳውያን፤ ሰዱቃውያን፤ ጠቢባን፤ የዚህ ዓለም መርማሪዎች፤ ፈላስፎች አላወቁትም። በእነርሱ መስፈርት ቦታ አላገኘም። እንዳንድ ሰዎች ግን አወቁት እዚህ ግባ

የማይበሉ ሰዎች አወቁት፤ እረኞች አወቁት፤ እነ መግደላዊት ማርያም አወቁት።

መግደላዊት ማርያም ከሌሎች ይልቅ አወቀችው፤ ሰባት አጋንንት የነበረባት ሴት አወቀችው። አጋንንት የላብንም ፍፁም ሰዎች ነን በማለት ራሳቸውን የከበረ ስፍራ የሰጡት ሰዎች ይህን የክብር መዝገብ ሳያገኙ ይህች ሴት ግን አገኘችው። ሰው የራሱ ዋባብና አእምሮውን እፍኖ ከሚይዘው ይልቅ ለዘመናት በአጋንንት የታሰሩ የነበሩ የዋህ ሰዎች የጌታን ልብ አገኙ። ጌታ አጋንንትን ለማውጣት ብዙም ጉልበት አለመጣም ብዙዎቹን በጥቂት ደቂቃ ነፃ እያወጣ ዞረ በራሳቸው ማንነት ለተያዙ ሰዎች ግን ጉልበት አለመጣም። በራሳቸው ማንነት የተያዙ ሰዎች ግን ጌታንና መንግሥቱን እስከ ሞት ድረስ እሳደዱት። አጋንንት ያደሩበት ሰው እየሱስን አሳሳደደም ይልቅም ለክርስቶስ ታላቅ ክብር እየሰጠ ነፃ ወጣ። መግደላዊት ማርያም በሦስት መቶ ዲናር የተገዛ ሹቱ ገዝታ ጌታን ለመቃብሩ ቀባች ያላትን ሽጣ የጌታን የፍቅር መዝገብ ገዛች። ይህም የክብር መዝገብ ይህችን ሴት ለዘባለም አከበራት። “እውነት እሳችኋለሁ፤ ይህ ወንጌል በሃለም ሁሉ በማናቸውም ስፍራ በሚሰበከበት እርሱዎ ያደረገችው ደግሞ ለእርሱዋ መታሰቢያ እንዲሆን ይነገራል።” (ማቴ. 26:13)

ማርያም ይህን ያደረገችው ተርፏት አልነበረም ይልቅም ያላትን ሽጣ አደረገች። የገዛ ደቀ መዛሙርቱ በዚህ ጉዳይ በጣም ሲያዝኑ እየሱስ ደስ አለው። በእየሱስና በደቀ መዛሙርቱ መካከል ያለውን ርቀት ገለፀችው በራሷ ገንዘብ የራሳቸውን ጌታ ብቀብ እንደዚህ ለምን ይጮኻሉ? ለጌታ የሦስት መቶ ዲናር ዋጋ እይደለም ነፍሴም፤ ደሜም በእግሩ ቢፈስ አይበቃውም፤ ትልቅ ጌታ ነው። የእግዚአብሔር ልጅ ነው ከጌታ ክብር ይልቅ የድሆች ችግር ቢፈታ እነርሱ ደስ ያላቸው ይመስላል።

ብዙ ሰዎች በእርሻ ያለውን መዝገብ አግኝቶ ማንበብን ከዚያም የራሳቸው እንዲሆን ይመኛሉ የጌታ ቃል እውቀትን ይፈልጋሉ። ከጌታ መዝገብ በልባቸው መዝገብም እንዲጻፍላቸው ይሻሉ። የጌታን መዝገብ ይወጻሉ ሁሉ ቀርቶብኝ የእግዚአብሔር ቃል በነፍሴ ፅላቶች ቢጻፉ ሁሉን ማድረግ እችላለሁ ሲሉ ይደመጣሉ። ትክክለኛ ምርጫ ነው ቃሉም የሚለው “በእኔ ብትኖሩ ቃሎቼም በእናንተ ቢኖሩ የምትወዱትን ሁሉ ለምኑ ይሆንላችሁማል።” (ዮሐ. 15:7) የእግዚአብሔር ቃል በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በልቡ የተመዘገበለት አንድ ሰው ቢኖር ይህ ሰው የሚወድደውን ሁሉ ቢለምን ይሆንለታል። የእግዚአብሔር ቃል በልቡ ያልተፃፈለት ሰው ሲለምን ቢውል አንድ ነገር ተስሩ ማድረግ የለበትም።

እንግዲህ ሰዎች ይህን እርሻ መስወር፤ ከደስታም የተነሣ ያለውን ሁሉ መሸጥ ይህንንም እርሻ መግዛት ከዚያም መዝገቡን ማግኘት ቀጥሎም ከመዝገቡ የሚገኘውን ቢረከት መቀበል። መዝገቡ ወደ ልብ መዝገብ ሲለወጥ ይህ ሰው የሚወድደውን ሁሉ ያገኛል። መቶ እጥፍ ይቀበላል። አንድ ነገር ሽጦ ይህን መዝገብ ቢገዛ መዝገቡ ተመሳሳይ ነገር መቶ እጥፍ ይሰጠዋል ሕይወትንም ያገኛል ይኸውም የተትረፈረፈ ማለት ነው።

ይህን መዝገብ ሳይገዙ የእግዚአብሔርን ቃል በአእምሮአቸው የያዙ አያሌዎች ናቸው። መጠቀም አለመጠቀማቸው ብዙም አይገድም ይልቅስ የእግዚአብሔር ቃል በአእምሮአቸው እውቀውት የእግዚአብሔርን ልጅ ለማስገደል መሞከራቸው ግን ከሁሉ የከፋ ነው። ንጉሥ ሄሮድስ ጌታ እየሱስ ሲወለድ የተወለደበትን ዘመንና በታ ለመጠየቅ የሄደው የእስራኤል ሽማግሌዎች ዘንድ ነበር። “የካህናትንም አለቆች የሕዝቡንም ጻፎች ሁሉ በብስቦ ክርስቶስ ወዴት እንዲወለድ ጠየቃቸው። ... በነቢይ እንዲህ ተጽፎአልና በይሁዳ ቤተሐሌም ነው አሉት።” (ማቴ. 2:4-6) ይህ ማለት የእነርሱ እውቀት የጠቀመው ንጉሡን ነበር። በእግዚአብሔር ቃል ንጉሡን

አገልግሎት። በእግዚአብሔር ቃል የእግዚአብሔርን ቃል (እያስተን) ሊያስገድሉ ፈለጉ።

በዚህም ዘመን የክብረው የእግዚአብሔርን መዝገብ የያዙ የእግዚአብሔር እርሻዎች አሉ። እርሻው ደካማ ቢመስልም መዝገቡ ግን ጠንካራ ነው። ነገር ግን የኃይሉ ኃላፊነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ እንዳይሆን ይህ መዝገብ በሽክላ ዕቃ ውስጥ አለን፤ (2ኛ ቆሮ. 4፡7) ይህ መዝገብ በማደረብ ዕቃ ውስጥ በመኖሩ በሁሉ ይገፋል፤ ይሰደዳል፤ ያመነታል፤ ይወድቃል፤ ነገር ግን ከመዝገቡ ክብር የተነሣ አይጨነቀም፤ አይጠፋም፤ አይጣሉም። መዝገቡ በመኖሩ የጠላት ከበባና ግፊያ ያዘወትርባቸዋል። ይህ መዝገብ በሽክላ ዕቃ በመኖሩ ብዙ ሰዎች ይህን መዝገብ ወደ ያዙ ይመጣሉ። ይህ መዝገብ ለሁሉ መልስ ነው ጌታ የክብረ ነገር በሽክላ ዕቃ ያስቀምጣል ምክንያቱም መዝገቡ ሽክላው ሳይሆን የጠባቂው ንልቦት ይጠብቀዋል። በተኩሳ መካከል ያለፍርሃት እንደሚሄድ ጠቦት መዝገቡም በጠባቂው ብርታት በሽክላ ዕቃ ይኖራል። በመሆኑም በእርሻ የተሰወረውን መዝገብ ለማግኘት ያለንን ሁሉ እንሸጥ አሳባችን እንድ ይሁን።

4.3. ከእርሻ ግዢ በኋላ

እርሻው የተገዛው የገዢው ንብረት በሙሉ ተጠቃሎ ከተሸጠ በኋላ ነው። ይህ የገዛው ሰው ይህን እርሻ ሲገዛ ከባድ አልተማከረም። እርሻውን ሰውሮ በመግዛቱ ማንም ምክር ሊሰጠው አልቻለም ማንም ደግሞ ግዛው በማለት ሊመክር አይችልም። እርሻው በእርሻነቱ ሳይሆን በመዝገቡ ውበት ክብርን በማግኘቱ የገዢውን ንብረት በሙሉ አሸጧል።

ይህ የገዛው ሰው ከአሁን በኋላ ምንም ዓይነት ወጪ በእርሻው ላይ (Investment) ማድረግ አይችልም። ተጨማሪ ገንዘብ ለማግኘት ቢፈልግ የሚያስይዘው ዋስትና (Collateral) ሊኖረው አይችልም። ሁሉን በመሸጡ የእርሻው ባለቤት ንብረት ይህ እርሻ ከመዝገቡ ብቻ ይቀረዋል። በዚህ

እርሻ ላይ የሚያደርገው ወጪ የሚገኘው ከመዝገቡ የሚገኝ ትርፍ ብቻ ነው። የሰውየው ቀሪ ንብረት ይህ በመሆኑ ሁሉን ኃላፊነት የሚጥለው በዚህ መዝገብ ነው። መኖሪያው መዝገቡ ይሆናል።

ክርስቲያንም በእግዚአብሔር መንግሥት ሲገባ መነሻ የሚያደርገው ያለውን ሁሉ በመሸጥ ነው። ዓላማው፤ ራሱን ትዳሩ፤ ኑሮው፤ እንልግሎቱ፤ ሕይወቱ በሙሉ ከመዝገቡ ጋር የተቆራኘ ነው በመሆኑም በዚህ መንግሥት መግባት ማለት በደስታ ያለውን ሁሉ ሽጦ ከሥጋና ደም ጋር ሳይማከር መዝገቡ የሚለውን በሙሉ ማድረግ ነው።

5. የተሸሸን እርሾ

“... መንግሥተ ሰማያት ሁሉ እስኪሰክ ድረስ ሴት ጠስዳ በሦስት መስፈሪያ ዱቄት የሸሸነችውን እርሾ ትመስላለች።” (ማቴ. 13:33 ፤ ሉቃ. 13:21)

5.1. እርሾ

“እርሾ ማለት ያልበከውን ቂጣውን ሊጥ የሚያሰክ፣ የሚቆመጥ፣ የሰክ አፍላኛውን በኮ ወደ መጣጣት የሚለውጥ” (ከመዝገበ ቃላት)

እስራኤላውያን እርሾ የማይገባበትን (አፍላኛ) እንጀራ የሚበሉበት ወቅት አለ። “ሰባት ቀን ቂጣ እንጀራ ትበላላችሁ፤ በመጀመሪያም ቀን እርሾውን ከቤታችሁ ታወጣላችሁ፤ ከመጀመሪያውም ቀን እንጦቶ እስከ በባተኛው ቀን እርሾ ያለበትን እንጀራ የሚበላ ነፍስ ከእስራኤል ተለይቶ ይጥፋ። ... በዚህም ቀን ሠራዊታችሁን ከግብፅ እገር አውጥቼአለሁና ...” (ዘጸአ. 12:15-17)

እቢብ (ሚያዝያ) ወር የእስራኤል ሠራዊት ከግብፅ የወጣበትን ቀን ለዘላለም ይታሰባል። ይህ ወር የዓመቱ መጀመሪያ ነው። እስራኤል እንደ እገር ለብቻዋ የሆነ የጊዜ ሠሌዳ አላት ይህ የጊዜ ሠሌዳ እስራኤል በሙሉ ከግብፅ ወጥተው ተሰፋይቱ ምድር ለመጓዝ እህዱ ያለበት ሲሆን ሁሉ በተለየ የጊዜ ሠሌዳ እንዲካተቱ እግዚአብሔር አደረገ። ማለትም ልዩ አገር፣ ልዩ የጊዜ ሠሌዳ፣ ልዩ በዓል፣ ልዩ አምልኮ ሁሉ ሰው በአንድ ጊዜ እንዲያከብር አዘዘ። እርሾ አዲሱን ነገር ከአሮጌ ወይንም የዛሬንና የትናንትን ጉዳይ በአንድ ላይ ደብሎ እንደ ሠንሠላት የማቀጣጠል ኃይል አለው። ዛሬ ዱቄት የነበረው በውኃ ተለውሶ ሲቆይ የእርሾነት ባሕር ስለሚኖረው የነገሱን እህል ያገለግላል። እግዚአብሔር ይህን ተቀጣጣይነት

ለመቀረጥ በአዲሱ ዓመት የአሮጌው ዓመት ሊጥ በእርሾነት እንዳያገለግል አደረገ። በአዲስ ዓመት አዲሱን ሊጥ ተጋግሮ እንዲበላና የትናንቱ እርሾ እንዲቀር አደረገ።

በግብፅ እገር የነበረውን መብል የእርትራን ባህር ተሻግሮ የግብፅ ሽታ እንዳይገኝ እርሾን በፋሲካ በአል ለ7 ቀናት ከቤት እንዲወጣ ይኸውም ከእስራኤልና ከመጥተኛውም መንደር የታገደ ሆነ።

በክርስቲያን ዓለምም ይኸው የእርሾ ጉዳይ በግልፅ ተቀምጧል። ከዓለም ይዘው የመጣነውን እርሾ ከፋሲካው በግ ጋር ደባልቀን እንዳንበላ ወዲያው እርሾ እንድናስወግድ ትዕዛዝ ተሰጠን። “ጥቂት እርሾ ሊጡን ሁሉ እንዲያሰክ አታውቁምን? እንግዲህ ያለ እርሾ እንዳላችሁ አዲሱን ሊጥ ትሆኑ ዘንድ አሮጌውን እርሾ አስወግዱ። ፋሲካችን ክርስቶስ ታርዶአልና፤ ስለዚህ በትንትና በእውነት ቂጣ በዓልን እናድርግ እንጂ በአሮጌ እርሾ በከፋትና በግፍ እርሾም አይደለም።” (1ኛ ቆሮ. 5:6-8)

ፋሲካችን ክርስቶስ በአዲስ የመወለድ መለኮታዊ በዓል የምንበላው ሲሆን ይህን የፋሲካ በዓል እየበላን የከፋትና የግፍ እርሾ ጋር እንዳይደባለቅ ይህን የማያደርግ ከሕዝብ ተለይቶ እንዲጠፋ ተወስኗል። ፋሲካን ከመብላታችን በፊት ተቀጣጣይነት የነበረውን ከአዳም ጀምሮ የዓመፅ እርሾ መሞት ተገባው። መጽሐፍም ሞታችኋልና ይለናል። ፋሲካን ከመብላታችን በፊት አሮጌ እርሾ በመስቀል ላይ ጨርሶ መሞት ተገባው። ባይታሰብ የተባለፈ የድሮ ሊጥ ካለ ለዚህ እርሾ ስለሚሆን የተመገብነውን የክርስቶስ ፍቅር ሊያበላሽ ስለሚችል እርሾን አለቅልቆ ከቦሃቃው መድፋት ቃና እንዳይኖረው ማለቅለቅ ይገባል። “ሞፃብ ከታናሽነቱ ጀምሮ ቅምጥል ነበረ፤ በአምቢሳውም ላይ፤ ዐርፎኋል ከሐቃውም ወደ ዕቃ አልተገለበጠም፤ ወደ ምርኮም አልሄደም፤ ስለዚህ ቃናው በእርሱ ውስጥ ቀርቶአል፤ መዛባውም አልተሰወጠም።” (ኦር. 48:11) የሞፃብ ኃጢአት ከልጅነቱ ጀምሮ ነው። ኃጢአቱን በአምቢሳውም እንዳረፈ ሰው ተገለጠ። ነገሩ

በሙሉ ከዕቃ ወደ ዕቃ ተገባበጠ፤ ተለቃልቆ ስላልተደፋ ቃናው በእርሱ አለ ክርስቲያንም በሙሉ ተገብብጦ የቀድሞ ማድጋችን ካልታጠበ ቃናው ካለቀቀ በስተቀር ሁልጊዜ የዓለም ኃይል እየበዛ ይሄዳል እርሾ በነፍሳችን ተገኝቶ አዲሱን ሊጥ እናበላሻለን።

6. በባሕር የተጣለ መረብ

“ደግሞ መንግሥተ ሰማይ ወደ ባሕር የተጣለች ከሁሉም ዓይነት የበበበች መረብን ትመስላለች በሞላችም ጊዜ ወደ ወደቡ አመጡላት፤ ተቀምጦውም መልካሙን ለቅመው በዕቃዎች ውስጥ እየሞቱ ከቆውን ግን ወደ ውጭ ጣሉት። በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል መላእክት መጥተው ኃጢአተኞችን ከጸድቃን መካከል ይለዩላቸዋል፤ ወደ እቶን እሳትም ይጥሉላቸዋል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።” (ማቴ. 13፡47-50)

6.1. የተደበበለቀ አሠረር

በዚህ ምሳሌ መሠረት መንግሥተ ሰማይት ያለ አድሎ ሁሉንም በእኩል መልክ ለመሸበም የተነሣች ትመስላለች። መረብ ነች ጠንካራ በመሆኗ ሁሉን ትችላለች። ሁሉ የባሕር ፍጥረታት በሙሉ ይህን መረብ መቅደድ አይችሉም። በጥንካሬዋ የተደነቀ አሠረር አላት። ማንኛውም የባሕር ፍጥረታት በሙሉ ሳያውቁና ሳያስቡ በዚህ መረብ ቁጥጥር ስር ይውላሉ ሁሉ ከመረብ በላይ ሆኖ በመረቡ ውስጥ እየተከማቸ መሆኑን አያውቅም። ሁሉ እንደውትሮው የባሕር ውስጥ ኑሮውን ይኖራል ዝቅ ሲል ብቻ ወይንም ከወለን ለማለፍ ወደ ጥግ ሲወጣ በመረብ መካከል መኖሩን ያያል በተረፈ ማንም ምን እንደሚሠራ ሳይገባው ይኖራል።

“በውኆች ውስጥ ከሚኖሩት ሁሉ የምትባሉአቸው እነዚህ ናቸው፤ ከንፍና ቅርፊት ያላቸውን ትባላችሁ። ከንፍና ቅርፊትም የሌላቸውን አትባሉም፤ ለእናንተ ርኩስ ናቸው።” (ዘጸግ. 14፡9-10)

ባሕር ለክፉውም ለመልካሙም እንስሳ ትሆናለች። ቅርፊትና ከንፍ ያላቸው ሃሳቶች ብቻ ሲበሉ ሌሎች ከንፍና ቅርፊት የሌላቸው ዓላማ አሉ።

ዘንዶዎች እንባረዎችና ብዙ ዓይነት ፍጥረታት በባሕር ይኖራሉ። ባሕሩ ለከፋዎችም ለመልካሞቹም የምትሆን መኖሪያ ነች።

በቤተ ክርስቲያን ሕይወትም ይህን ማየት የየሕላት ተግባራችን ነው ሁሉ በእንድነት ይኖራሉ መልካሙና ክፉው እንዳይለይ መረቡ ሁሉን አቅፏል። ሁሉ በባሕሩ (በዓለም) ስለሚኖር ማንን ከማን መለየት አስቸጋሪ ነው። ሁሉ ማወቅ ያለበት ግን ምንም በዚህ ባሕር ቢኖርም ከሥሩ መረብ የተዘረጋው ውስጥ እንዳለ ሊገባው ይገባል እንደ ቀን ይህ መረብ ተገትቶ ሊወጣ የሁሉ ድርሻ ይገለጣል።

ለከፋዎችም ለመልካሞችም የሚሆን ባሕር በመሆኑ ሁሉ አደጋረቸው አንድ ዓይነት ነው። አመጋገባቸው፣ አተነፋፈላቸው፣ የዋና ስልታቸው፣ በአብዛኛው ተመሳሳይ ነው። ልዩነታቸው ግን ባሕሪያቸውና የውስጥ ማንነታቸው ነው። ድብልቅልቅ በማለት ቢኖሩም ይህ መደበለት ባሕሪያቸውን አይነካም።

6.2. የመረብ መሙላት

ይህ መረብ ሕይወት የሌለው ቁሳቁስ ነው። ቀዳዳዎች አሉት ከዚህ መረብ ቀዳዳዎች መጠን ቢታች የሆኑ ፍጥረታት በሙሉ ሽልካው ይወርዳሉ። ለምሳሌ እንደ ጉንጌ ሞሽ፣ ተንሳፋፊ ነፍሳትና ውጋ ከመረቡ ቀጥጥር ውጭ ናቸው። መረቡ እነዚህን አትይዝም በተረፈ ከመረቡ ቀዳዳ መጠን ከፍታ ያሉ በሙሉ በዚህ መረብ ውስጥ ይከማቸሉ። ይህን መረብ አድሎ አታውቅም። የሁሉ ፍጥረታት አመጋገብ፣ አደጋ ሁሉ እንደ ነው ውጋው ለሁሉ መኖሪያ ነው።

የዚህን መረብ አገልግሎት ዘመን የመረቡ ተመሙላት ብቻ ነው። ከሞላች በኋላ ባሕር ውስጥ አትቆይም ብትቆይም አገልግሎት አይኖራትም። አገልግሎት አይኖራትም እንጂ አትቀደድም።

መንግሥት ስማይም በዚህ ባሕር በሆነው ዓለም የምትቆይበት ዘመን እስከትሞላ ድረስ ነው ወንጌል ለፍጥረት ተሰጣኝ እስከትሞላ ድረስ ነው። የዚች የተጣለች መረብ መሙላት የሁሉ ፍጥረ ይሆናል። በገፁህ ዓላችና ንፁህ ባልሆኑ የባሕር ፍጥረታት እስከትሞላ ትቆያለች። ይህን መረብ ስትሞላ ምልክቱ መነተት ነው። መረቡ ካልሸበት ስፍራ ወደ ሌላ ስፍራ የተሸጋገረችበት ቀን የመጨረሻው ዘመን መጣ ማለት ነው። እስተዋይ የሆነ በሙሉ ዘመንን ማወቅ የሚችለው የዚህችን መረብ መሙላትና ከስፍራዋ መንቀሳቀስ መጀመሯን ነው።

ለምሳሌ በየቦታው የክርስቶስን ወንጌል በመለማት በየቤተ ክርስቲያኑ ደጃፍ የሚጥለቀሰቀውን ሰዎች መመልከት እንዴ ማስረጃ ነው። የሰዎቹ በቅድስና የመሄድና ያለመሄድ አይወሰነውም። የሰዎች በዚህ መረብ ውስጥ መብዛት ግን ትልቁ ማስረጃ ነው። የፈለገው ዓይነት ስው ይህን የክርስቶስን ወንጌል ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ቤት ይምጣ ከመጣ በኋላ አደጋ የፈለገ ዓይነት ይህን ቢፈልግ የቀድሞውን ዓይነት ኑሮ ይግፋበት። ይህን መረብ ግን እየሞላች ነው። በመረብ ውስጥ መግባት ከጽድቅ ኑሮ ጋር የሚያዝምደው ነገር የለም ዓሦች አንድ ዓይነት የሚመስል አደጋ እንዳላቸው ሁሉ በቤተ ክርስቲያንም የቅዱሳንና የማያምነው አደጋ ተመሳሳይነት አለው። ሁሉም በእኩል መልኩ ታሉን ይሰማሉ፣ ታሉን ይመግባሉ ወዘተ ነገር ግን ከፋዎች ሁልጊዜ ባሕሪያቸውን ሳይቀይሩ ይኖራሉ። አብራት ያወጣሉ፣ ጌታ ሆይ ይላሉ፣ ይመሠክራሉ፣ ይዘምራሉ፣ ይጸልያሉ፣ ይሰብካሉ፣ የእርዳታ ድርጅቶች ያቋቁማሉ።

6.3. ወደ ወደብ መውጣት

ይህን መረብ ስትንቀሳቀስ የነገር መጨረሻ ነው። በተቀመጠችበት ስፍራ ፍርድ የለም። ከፋና መልካም ተያይዘው የኖሩበት ዘመን የሚለዩው ከእንቅስቃሴ በኋላ ነው።

እንደ ወደብ አለ በዚህ ወደብ ላይ የተቀመጡት ወደ ወደብ የሚመጡት ለመላእክት አገልግሎት ነው። አድሎ የሌለው በመሆኑ መላእክት ይህን ሥራ ይሠራሉ።

ወደብ ላይ የሚደረገው ሥራ እንደ ነው መስየት ነው። መኖሪያን መላያየት ነው። አብረው የኖሩባትን መረብ አገልግሎት እንድታቆም ማድረግ ነው። ከመረቡ ወደ ዕቃዎች ይከማቻሉ። መልካሞቹ ወደ ዕቃ ላይሆን ዕቃዎች ውስጥ ተከማቹ። ከመረብ ወደ ዕቃዎች መሸጋገሪያው ድልድይ የመጨረሻው ቀን ነው። የእግዚአብሔር ዕቃዎች ብዙ ናቸው። ልዩ ልዩ የክብር ዕቃዎች አሉት የወርቅ፣ የብር፣ የኖስ ፣ የከባሪ ድንጋይ። በሌላ መልኩም የሽክሳ፣ የእንጨትና የተለያዩ ዕቃዎች አሉት። እግዚአብሔር ከባሕር የወጡትን መልካሙን ግሦች በዚህ መልኩ ሲያስቀምጥ ክፉዎች ግን ወደ ውጭ ይጣሉ። ክፉዎች ከውኃ ወደ እሳት ይሸጋገራሉ። በእውነት የጌታ ክርስቶስን ሥጋና ደም እየተመግቡና እየታዘዙ የኖሩ ቅዱሳን ደግሞ በተራቸው ለክርስቶስ ክብር መብል ይሆኑ ዘንድ እንደተከበሩ ግሦች በንፁህ ዕቃዎች ተደርገው በጌታ መንፈስ ተጠብበው ይቀርቡላታል።

7. የወይኑ አትክልት ባለቤት

7.1. የእግዚአብሔር መንግሥት ባለቤት

የእግዚአብሔር መንግሥት የእግዚአብሔርና የክርስቶስ መንግሥትም በመባል ይታወቃል። “ይህን እውቀት እመንግራም ቢሆን ወይም ርክሳ ወይም የሚመኝ እርሱም ጣዖትን የሚያመልክ በክርስቶስና በእግዚአብሔር መንግሥት ርስት የለውም።” (ኤፌ. 5:5) የአብ የሆነው ሁሉ የወልድ የወልድም የሆነው ሁሉ የአብ እንደሆነ ክርስቶስ በመንጌላት አስተምሮአል በመሆኑም እግዚአብሔር ወልድን ስለወደደው መንግሥቱ ሁሉ የአብም የወልድም ነው።

በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ የተለያዩ የርስት ግዛት አሉ። አንዳንዱ ከባሕር ዳር ማዶ እስከ ባሕር ማዶ ርስት ሲኖረው አንዳንዱ ደግሞ የጫማ መርገጫ የምታህል ርስት የለውም። በተለይም የምንዝር ሕይወትና ጣዖትን ማምለክ የርስት ክብር ባለጠግነትን መብት ይገኛል። የከተማ ቦታ በሊዝ ወይንም በውርስ ሲወሰድ የእግዚአብሔር መንግሥት ግን በጽድቅ በመኖር የሚገኝ የርስት ክብር ባለጠግነት ነው።

የእግዚአብሔርንና የክርስቶስን መንግሥት ማንነትና ማወቅ ፈጽሞ ተገቢ ሲሆን የማይገባቸውና የማይመለከታቸውም አሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች ቢናኝ ምዕራፍ ፲፯ልጥ አመንግረ፤ ርክሳ፤ የሚመኝ፤ ጣዖትን የሚያመልክ በዚህ መንግሥት ውስጥ ርስት የለውም። ደግሞ የማይወርስ ባሪያ ነው። “ባሪያ ለዘላለም በቤት አይኖርም።” (ዮሐ. 8:35) “የአብርሃም ሚስት ሣራም የተናገራችው ይህንኑ ነበር ይህችን ባሪያ ከክልጅዋ አባድድ፤ የዚህች ባሪያ ልጅ ከልጇ ከይስሐት ጋር አይወርስም።” (ዘፍጥ. 21:10)

ለገላትያ ሰዎች ደግሞ የእግዚአብሔር መንግሥትን የማይወርሱ ወይንም ርስት ስለሌላቸው ገልጠላቸዋል። እርሱም “ዘመቶ፤ ርክሶት፤

መዳራት፤ ጣዖትን ማምለክ፤ ምዋርት፤ ጥል፤ ከርከር፤ ቅንዓት፤ ቁጣ፤ አድመኝት፤ መለያዖት፤ መናፍቅነት፤ ምቀኝነት፤ መግደል፤ ስከር፤ ዘፋኝነት፤ ይህንንም የሚመስል ነው።” (ገላ. 5:19-21)

ለቆሮንቶስ ሰዎችም ሐዋርያው ዳውሎስ በመጀመሪያ መልእክቱ የእግዚአብሔር መንግሥት የማይካፈሉትን በማልጽ እስቀምጧል። ወደስ ዓመፀኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዳይወርሱ አታውቁምን? አትሳቱ ስለሆኑ በሆኑ ወይም ጣዖትን የሚያመልኩ ወይም አመንገዮች ወይም ቀለሞች ወይም ከወንድ ጋር ዝሙት የሚሠሩ ወይም ሌሎች ወይም ገንዘብን የሚመኙ ወይም ሰከሮች ወይም ተሳዳሲዎች ወይም ነጣቂዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት እይወርሱም።” (1ቆሮ. 6:9-10)

7.2. ማለጻ የተነሳ ባለቤት

“መንግሥተ ሰማያት ለወይኑ አትክልት ሠራተኞችን ሊቀጥር ማልዶ የወጣ ባለቤት ሰውን ትመስላለችና። ሠራተኞችንም በቀን አንድ ዲናር ተስማምቶ ወደ ወይን አትክልት ስደዳቸው።” (ማቴ. 20:1)

የዚህ ባለቤት ፍላጎት ሠራተኞች በወይኑ እርሻ ለመቅጠር ሲሆን የሚያስጠበው ጉዳይ ሠራተኞቹ በጊዜ ተገኝተው በወይኑ አትክልት እንዲሠሩላት ነው። ማንኛውም መሥራት የሚችል በሙሉ ከባለቤቱ ጋር በመስማማት መሥራት ይችላል። ባለቤቱ የወይኑ ጉዳይ ስላስጨነቀው የተነሣው በማለጻ ነው ሌሊቱን በሙሉ ሲያስገባት ያደረሰች ጉዳይ የወይኑ አትክልትን ነው።

ሠራተኞች ወደ ባለቤቱ አልሄዱም ቅጠረንም ብለው አልጠቆትም። ባለቤቱ ግን ማልዶ ወደ ሠራተኞች ዘንድ ሄደ። ባለቤቱ ከቤት ወጣ ሠራተኞችንም ወደ ማሳው አገባ። የባለቤቱ ጭንቀት እንጂ የሠራተኞች አልነበረም ባለቤቱ ጉዳዩ በጣም ስላሳስበው መልካተኞችን ልኮ ሠራተኞችን አልፈለገም። ሠራተኞችም ከባለቤቱ ውጭ ከማንም ጋር አልተዋዋሉም

መካከድም የለም። በማይሆን ዋጋ ሳይሆን ሁለቱም አካል በተሰማሙበት ጉዳይ ሥራው ተጀመረ።

የሠራተኞች የሥራ መደብ (Job Description) ዓይነት አልተገለጠም ነገር ግን የአካፋፊሉ ሁኔታ አንድ ዲናር ነበር በመሆኑም በጅምላ ቀጠራቸው። ደመወዛቸውም በጅምላ በነፍስ መከፍ አንድ ዲናር ነው። ከሁሉም አለው፤ ገላበት አለው፤ ቀመና አለው፤ ወጣት ነው፤ ወንድ ነው፤ የዚህ አገር ሰው ነው፤ ይህን ቋንቋ ይናገራል፤ የሚባል መስፈርት አልተቀመጠም። ብቻ ሰው ይሁን፤ ለመሥራት ፈቃደኛ ይሁን፤ በአንዱም ዲናር ይሰማማ፤ ለአንድ ቀን ለመሥራት ፈቃደኛ ይሁን ይህ ብቻ በቂ ነው። በመሆኑም የወይኑን አትክልት ሥራ ማንም ጤናማ ሰው ሊሠራው ይችላል።

መንግሥተ ሰማያት የምትመስለው ሠራተኞችን አይደለም። ወይን አትክልቱንም አይደለም። እንደንም ዲናር አይደለም ነገር ግን የወይን አትክልት ባለቤትን ትመስላለች። ይህም ባለቤት ማለጻ የተነሣ ሰው ነው ሌሊት ሰው ሳይሆን ለራሱ ወይን ቦታ ሠራተኞችን ለመቅጠር የወጣ ባለቤትን ትመስላለች።

እግዚአብሔር የወይን አትክልት አለው ይህ የወይን አትክልት ሕዝቡ (እስራኤል) ነው። እግዚአብሔር ሠራተኞችን ፍለጋ ማልዶ ይወጣል። በወይን አትክልት ለመሥራት ፈቃደኛ የሆኑትንና ሰው የሆነ ሁሉ እንዲሠራ ይፈቅዳል። እግዚአብሔር ለራሱ ወይን ቦታ ሠራተኞችን ለመቅጠር ሲፈልግ በመልእክተኛ ወይንም በሌሎች አይቀጥርም። ቀጣሪው ራሱ እግዚአብሔር ነው፤ ቀጣሪ ባለቤቱ ነው።

ጌታ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ ሆኖ ለወይን አትክልት ሠራተኛ መቅጠር ኃላፊነት የሰጠው በማለት አባቱን አመልክቷል። “መከፋፈሉ ብዙ ነው፤ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው፤ እንግዲህ የመከፋፈን ጌታ ወደ መከፋ ሠራተኞች እንዲልኩ ለምኑት አላቸው።” (ማቴ. 9:37-38 ፤ ሉቃ. 10:2)

ይህ የእግዚአብሔር አምላካችን ብቸኛ መብት ነው። የመከሩ ጌታ እግዚአብሔር ነው ሠራተኛ ሊቀጥርም ማለጻ ከቤት የወጣው ባለቤቱ ነው በመሆኑም ጌታ እየሱስ ይህ ኃላፊነት የአባቱ እንደሆነ ተናግሯል።

በእንደ ወቅት ሁለቱ የክብደምስ ልጆች ጥያቄን አቀረቡለት፡- በክርስቶስ ቅኝና ግራ መቀመጥን ነበር። የጌታ መልስ ግን የምትለምኑትን አታውቁም በማለት ነገራቸው። ይህን ጉዳይ እኔን መለመን የለባችሁም። “ባቀኝና በግራ መቀመጥ ግን ከአባቴ ዘንድ ለተዘጋጀላቸው ነው እንጂ እኔ የምሰጥ አይደለሁም አላቸው።” (ማቴ. 20፥23) ወደ እግዚአብሔር ወይን ስፍራ ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ መግባት አይቻልም የአምላካችን ፈቃድና ስምምነትን ይጠይቃል።

ሠራተኞቹ ባልጠበቁበት ጊዜ መጥቶ እንደቀጠራቸው እንጂ ሥራ ፈልገው ሥራ እንዳላገኙ ምሳሌው ይነግረናል። እግዚአብሔርም ሠራተኞቹ ዘንድ ሄዶ ይቀጥራል እንጂ ቅጠረኝ ተብሎ አይጠየቅም። ነገር ግን ወደ ወይን አትክልት ሠራተኞችን እንዲልክ መለመን ይቻላል። እኔን ቅጠረኝ በማለት ግን ሲለምኑት አንመለከትም።

አንዳንድ የምንሰማው ቃላት አሉ። እንላ የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት ሙሉ ጊዜውን ለእግዚአብሔር ሲጠ፡ እግዚአብሔር ይቀጥራል እንጂ ሠራተኛ በራሱ ፈቃድ አይቀጠርም። እግዚአብሔር ወደ ሠራተኛ ሲሄድ ሠራተኞቹ ይመጣል ብለው አይጠብቁም። ባለቤቱ ድንገት ይደርስባቸውና በዋጋ ተሰማምተው ሥራውን ይጀምራሉ። ጌታ እየሱስ በአንልግሎት ዘመኑ ሐዋርያትን ሲመርጥ አመራራቡን ልብ ማለት ይገባል። በመጀመሪያ ማንም ሠራተኛ በራሱ ፈቃድ አልተቀጠረም። ሌሊት አባቱን ይጠይቃል አብም በወልድ ውስጥ ሆኖ ሠራተኞችን ይቀጥራል። ይልቅም እንዲህ ቢባል መልካም ይመስለኛል። እኔ ከምሠራባት ከጠፊው ዓለም ሥራ ላይ አፈናቅሎ የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ

ሥራ እንደሠራ በጌታ ዘንድ ጥሪ ቀረበልኝ እኔም በጌታ ምሕረት ተደንቄ ሥራውን ጀመርኩኝ በማለት በምሥጋና መንፈስ መናገር ይቻላል።

ጌታ ስምችን ለወይን አትክልት ሥራ ሲቀጥርና ወደ ጌታ ሥራ የገቡ ሰዎችን አይቻሉሁ። አንዳንዱ ደግሞ ዝም ብሎ ሲንቀዋለል በየሰው ቤት ሲዘር፤ ጊዜውን ያስ ወይን መግረጥ መሣሪያና መኮትኩቹ ሲያላልፍ ተመልከተናል። የምበላው፤ የምለብሰው፤ የምሠራው፤ የማገለግልበት መድረክ አልተሰጠኝም የሚሉ በየስፍራው ተበራከተዋል። ይህ የወይን አትክልት ባለቤት በማለጻ ውጥቶ ሠራተኞችን ለመቅጠር ያንቀጥቀሰው ጉዳይ ምንድነው? ሥራ ወደሌለበት ማሳ ለማሸጋገር የሰውን ልጅ ከሥራው ማፈናቀል ምን ይባላል? በአጭር ቃል እኔ እንደሚገባኝ አንድ ሰው ከሥራው ተነሥቶ የእግዚአብሔርን ሥራ በመሥራት መለኮታዊነትና የመገልገያ መሣሪያ፤ በላይም የክብር ማዕረግ ሲደረግለት ሰዎች ሁሉ በዚህ ሠው ክብር የመንፈስ ቅናት ማደር ይገባቸዋል። እኔም እንደዚህ ሠው መቼ ነው ጌታ የሚቀጥረኝና የምከብረው በማለት በመሪር ለቅሶ ጌታን ይለምኑታል። የዚያን ጊዜ ያ ሰው የጌታ ጥሪ የቀረበለት ፈውስ፤ ትንቢት፤ ትዋህርት፤ ጸጋ፤ ፍቅር፤ ሰላም፤ በጎነት፤ ስደት፤ ወህኒ መጣል አብረው ተዋቅረው ይሰጡታል። በሁሉ ነገር የተወጠረ ከመሆኑም በላይ መጽሐፍ ለእንደሚል “ሰዎቻችን ከእርሱ ጋር የነበሩትም ገሥግሠው ተከተሉት፤ ባገኙትም ጊዜ፡- ሁሉ ይፈልጉሃል አሉት።” (ማር. 1፥ 36-37) ሁሉ ግሥግሠው ይመጡበታል እንጂ ማንንም አይለምንም። ሁሉ ይፈልጉታል እንጂ ሁሉን አይፈልግም።

የአጥርስና የወንድሙ እንደርያስ አጠራርን እንመልከት። “መረባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ ለየ፤ ዓሣ አጥማጆች ነበሩና። እያሉሰም፡- በጳላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው። ወዲያውም መረባቸውን ትተው ተከተሉት።” (ማር. 1፥16-18)

የያዕቆብና የወንድሙ የዮሐንስም ታሪክ ተመሳሳይ ነበር። “ከዚያም እልፍ ብሎ ሌሎችን ሁሉን ወንድማማች የዘብደምበን ልጅ ያዕቆብን ወንድሙንም የሐንበን ከአባታቸው ከዘብደምበ ጋር በታንኳ መረባቸውን ሲያበጁ እየ ጠራቸውም። እነርሱም ወዲያው ታንኳይቱንና አባታቸውን ትተው ተከተሉት።” (ማቴ. 4:21-22)

7.3. አምስት ጊዜ ከቤት መውጣት

ይህ የወይኑ ባለቤት ሠራተኞች ለመቅጠር ከቤት የወጣው አምስት ጊዜያት ነበር፤ ማለጃ፤ በ3፤ በ6፤ በ9፤ በ11፤ ሰዓት ለመቅጠር ወጣ። ይወጣል ይዞ ይመጣል፤ ይቀጥራል በመሆኑም ሠራተኛ እጅግ በማሰሉ በ11ኛ ሰዓትም ጭምር ወጣ። አንድ ሰዓትም ቢሆን ቢሠራለት ለባለቤቱ ትልቅ እርካታ ነው። ወይኑ ከሚባለሽ በፈለገ ዋጋ ይሁን በ11 ሰዓትም ቢሆን ለመቅጠር ወጣ። ይህ ባለቤት ቀኑን ሙሉ እረፍት አጣ፤ ያለ እረፍት ሠራ። ሠራተኛ ለማግኘት ከማለጃ እስከ 11 ሰዓት ተንከራተተ። በሰው እጅ አምስት ጣቶች እንዳሉት ሁሉ አምስት ጊዜ ከቤት ወጥቶ ሠራተኞችን ለበሰበ በሙሉ እጅ የሚሠራ እንጂ በከፊል የሚታገዝ አይደለም። ይህ ባለቤት ከቤት ሲወጣ ሲገባ የዋለበት ቀን የመንግሥት ሰማያት ምሳሌ ነው። የወይን አትክልቱን በሠራተኛ ሊያጥለቀልቅ የዋለ ይመስላል። የቀርሰና የምሳ ሰዓት ላይ እንኳ ሠራተኞች ለመቅጠር ውጭ ስለነበር በዚህ ሥራ መስዋዕትነትን ከፈለ። “ይህም ሲሆን ላለ ደቀ መዛሙርቱ፡ መምህር ሆይ፡ ብላ ብለው ለመነት። እርሱ ግን፡- አናንተ የማታውቁት የምባለው መብል እኔ እልኝ እሳቸው።” (ዮሐ. 4:31-32) በምሳ ሰዓት ሥራ እንጂ መብል አልነበረም። ከአናንተ ጋር ራት እበላለሁ በማለት በደጅ ቆሞ እንዳንኳኳ ሠራተኛ ተቀጥሮ ደመወዝ ከተከፈለ በኋላ ረፍትና ማዕድ ይቀጥላል።

7.4. አንድ ዲናር

ዋጋ የተነጋገረውና የተሰማማው በማለጃ ወጥቶ ላገኛቸው ሲሆን ለሌሎቹ አልገለፀላቸውም። የማለጃዎቹ በአንድ ዲናር ከተሰማሙ ሌሎች በዚህ እንደሚሰማሙ ያውቃል። በዚያን ዘመን አንድ ዲናር ማለት ምን ማለት እንደሆነ ለማንጸጸር ያህል የቤተ መቅደስ ግብር ሁሉን ዲናር ነበር። በመሆኑም አንድ ዲናር ያህል ክፍያ ለአንድ ቀን ውሎ ትልቅ ነው። “መምህራኑ ሁለቱን ዲናር አይገብርምን? አሉት።” (ማቴ. 17:24) እግረ መንገዳቸውንም ሦስት መቶ ዲናር ሹቱ መቆደላዊት ማርያም ያፈለሰችው እጅግ ውድ ነው። ሦስት መቶ የእስራኤል ወዘደሮችን የአንድ ቀን ወጪ ይሸፍናል። ወደ 3000 ዶላር ይጠጋ ይመስለኛል።

7.5. የሚቀጥራቸው ያጡ

“ሥራ ፈትታችሁ ቀኑን ሁሉ በዚህ ስለምን ትቆማላችሁ? አላቸው። የሚቀጥረን ስለአጣን ነው አሉት። እርሱም፡- አናንተ ደግሞ ወደ ወይኔ አትክልት ሂዱ የሚገባውንም ትቀበላላችሁ አላቸው።” (ማቴ. 20:6-7)

በወይን አትክልት ውስጥ ሥራ መሥራት እየቻሉ እስከ ቀኑ 11 ሰዓት ድረስ ቀጣሪ በማጣታቸው ወለዋል። መሥራት ይችላሉ የሚያሠራቸው ግን የለም። ቀኑን ሙሉ ባለመሥራታቸው ቀኑ ሊያልቅ ቀርጠዋቸው ተጨንቀዋል። ሁሉ ሥራ ሲሠሩ እነኝህ ግን በአደጣጣይ ቆመዋል ተስፋ ቆርጠው የፀሐይን መጥለቅ ሲጠባበቁ አንድ ባለ ሃብት አገኝቸው። ሌሎች ደመወዛቸውን ለመቀበል ሰዓታቸውን ሲመለከቱ ከየት መጡ የማይባሉ ሥራ ፈቶች የወይን ሥፍራውን አጥለቀላቁት የሆኖ ሆኖ ግን በምን ሰዓት እንደመጡ ይታወቃል። ይህ ባለቤት በወይኑ አትክልት ምን ያህል እንደተሠራ ሳይሆን ብዙ ሰዎች ገብተው መከሩን እንዲሰበሰቡና እንዲያነሱ ነበር። ሥራ ፈቶች እስከ 11 ሰዓት በአደጣጣይ ቆመዋል ባለቤት

ግን እንደነዚህ ዓይነትን ለመፈለግ ማለዳ ተነስቷል። ስለመገናኘት ማለት ይህ ነው።

በዚህ ዘመን በእግዚአብሔር የወይን ቦታ ለመሥራት ብቃት እያላቸው የሚቀጥራቸው በማጣት የኢጋ ፀሐይ እስከትጠልቅ የቆሙ እያሌዎች ናቸው። ሌሎቹ ተቀጥረዋል፤ እነዚህ ግን በቀጣሪ መጥፋት በአደባባይ ቆመዋል። እግዚአብሔር ይደርስላቸዋል። ሠራተኛ ፍለጋ የተነካራተው ጌታ በ 11ኛ ሰዓት ያገኛቸዋል ወደ ወይኑ አትክልትም ይልካቸዋል። በሁሉ ተስፋ ቢቆረጥም በአምላካችን ተስፋ አይቆረጥም። የዚህ ወይን አትክልት ጌታ የ11ኛ ሰዓቶችን ከሥራ ላይ አያሳቸውም ነገር ግን ሥራ ያጡትንና የቆሙትን ይቀጥራል። በተመሳሳይም የመለኮት እውቀትና ችሎታ እያላቸው በወይን አትክልት መሳተፍ የሚችሉትን ያለቀጣሪ የተበተኑ እያሌዎች ናቸው።

ሐዋርያት የሆኑትን በንመለከት ከቤተ መቅደስ ውጭ የራሳቸውን ሥራ እየሠሩ የወይኑን ሥራ ግን አይሠሩም ነበር። በራሳቸው ሥራ እንጂ በመለኮት ጉዳይ ሥራ ፈት ሆነው ቆመዋል በመሆኑም ከቤተ መቅደስ ውጭ ሆነው በዓሣ እስጋሪነት፣ በግ ጠባቂነት፣ በቀራጭነት የተሰለፉትን በመሉ ጌታ ወስዶ በወይኑ እንዲሠሩ አደረጋቸው። የወይን አትክልት ጌቶችና ሠራተኞች ነን የሚሉ በእግዚአብሔር መንግሥት ቢቀጠሩ አልታዩም። እነዚህ ዓይነቶች እኛ የሙሴ፣ የኦልያስ በማለት የራሳቸው ጌታ እንዳላቸው ገለጹለት።

እኔ ከሁሉ ነገር ነፃ በመሆን ያለሁትን ሰው የሚቀጥረኝ አጥኛ የምንከራተውን ማን ይፈልገኛል ማለት አይቻልም። እግዚአብሔር ይፈልጋል ተብሎን ዋጋ በመክፈል ያሰማራል። በጌታ ቤት ለብዙ ዘመን በወይን አትክልት ውስጥ የሠሩ ሰዎች ትልቁ ፈተና የሚሆነው በመንገድ ላይ በመንከራተት የሚያውቁቸውን ሰዎች ጌታ ወደ ወይኑ እምጥቶ በኮብር ሲጠቀምላቸው በጉዳዩ ያልተሰማሙ ቀን ነው። እኛ የተሰጠንን

የድርውን ሥራ በታማኝነት ከመሥራት በሻገር በተቻለ መጠን ዝም ብንል መልካም ይሆናል ከተቻለ አሠራርንና ቅልጥፍንን ማሰባት ይጠበቅብናል።

7.6. የሠራተኛ ደመወዝ

“በመሸም ጊዜ የወይኑ አትክልት ጌታ አዛዜን፡- ሠራተኞችን ጥራና ከኋለኞች ጀምረህ እስከ ፊተኞች ድረስ ደመወዝ ስጣቸው አለው። በአሥራ አንደኛው ሰዓትም የገቡ መጥተው እያንዳንዳቸው አንድ ዲናር ተቀበሉ።” (ማቴ. 20:8-9)

ቀን ለሥራ ሲመደብ ምሽት ደግሞ ለእረፍት ነው። ቀን ባለ ብቻ በወይን አትክልት ይሠራል በመሸ ጊዜ ግን ደመወዝ መቀበል ይከተላል። የወይን አትክልት ጌታ የሠራተኞችን ደመወዝ አያሳድርም። በዚያኑ ቀን ለሁሉ ከፍሎ ያሰናብታል። ቢቀጥራቸው ራሱ ወጥቶ ተነጋግሮ አመጣቸው። ደመወዝ ሲከፍል ግን የቤተን ለዛዥ እንዲከፍል አዘዘው ።

እግዚአብሔር የሠራተኛ ደመወዝ ሳያድር እንዲከፈል ይፈቅዳል። እንዲያውም ሠራተኛን ነገ ተነገ በስተይ ማለት ኃጢአት ነው።

“ድህ ነውና፤ ነፍሱም ጠንከራ ትፈልገዋለችና ወደ እግዚአብሔር እንዳይመህብህ ኃጢአትም እንዳይሆንብህ ደመወዙን ፀሐይ ሳይገባ በቀኑ ስጠው።” (ዘጸፃ. 22:15)

“እነሆ፤ እርሻችሁን ያጨዱት የሠራተኞች ደመወዝ በእናንተ ተቀምቶ ይጮኻል፤ የአጫጆችም ድምፅ ወደ ጌታ ፀገዖት ጆሮ ገብቶአል።” (ያዕ. 5:4)

7.7. የደመወዝ አከፋፈል

ለአምስተም ጊዜያት የተቀጠሩት አንድ ዓይነት ክፍያ ሆነ። ከሁሉም ብዙ ሥራና ተመጣጣኝ ክፍያ የተከፈላቸው የማለዳዎቹ ነበር ሌሎቹ ግን በባለቤቱ ፈቃድ ከሠሩት ሥራ በላይ ከፈላቸው። አስቀድሞ የአስራ

አንደኛውን ሰዓት ሠራተኛ ከፈለው ሁሉም እነዚህን ያውቋቸዋል። የአሰራር አንደኛው ሰዓት ግን ምን ያካል እንደሚከፈላቸው አያውቁም ነገር ግን ከአንድ ዲናር በታች እንደሚሆን ይገምታል። ምክንያቱም የማለዳዎቹ በአንድ ዲናር ተሰማምተው እንደነበሩ የታወቀ በመሆኑ የአሰራር አንዱ ሰዓት ዝቅተኛ እንደሚሆን ይገምታል። ብቻ ሥራ በመገኘቱ ባለው ሰዓት ሠሩ።

ሌላው የሌላውን መመልከት እንዳይገባው የመንግሥት ሰማያት ምሳሌ ያስረዳናል። ለማንም ምንም ይሰጥ ዋናው ዓላማ የተሰማመብትን መቀበል ነው።

“ፊተኞችም በመጡ ጊዜ አብዝተው የሚቀበሉ መስሎአቸው ነበር፤ እነርሱም ደግሞ እያንዳንዳቸው አንድ ዲናር ተቀበሉ። ተቀብለውም እነዚህ ጳለኞች አንድ ሰዓት ሠሩ፤ የቀኑም ድካምና ትኩሳት ከተሸከምን ከእኛ ጋር አስተካከለሃቸው ብለው በባለቤቱ ላይ አንጥራጥሩ።” (ማቴ. 20:10-12) (እዚህ ላይ ልብ ልንል የሚገባን የጌታ ሥራ ውጪ በፀሐይ እንጂ በቤት ውስጥ አይደለም ምክንያቱም የቀኑ ትኩሣት ተብሎ ስለተጻፈ)

ሀ. ሌሎቹን ማየት

የፊተኞቹ በወይን አትክልት ሲሠሩ በነበሩበት ወቅት በእርግጠኝነት ከወይኑ ፍሬ በልተዋል። የወይኑ ባለቤት ያን ያካል ተጨንቆ በቀን አምስት ጊዜያት ከቤት የወጣው ገና ለሚቆፈር ማሳ አይደለም። ይልቅም ወይኑ ተንዣርግቶ ሲወድቅበትና ወፎች ሊያጠፉት የደረሰ መሆኑን እንገነዘባለን በተጨማሪም የወይኑ ጌታ የዚያኑ ቀን ክፍያ መክፈሉ የሁሉ ነገር ተሰሩ በእጁ መኖሩን እናስተውላለን።

የወይኑ ባለቤት አንድ ነገር ከሠራተኞቹ የፈለገ ይመስላል መክፈል የሚገባው አስቀድሞ በማለዳ ለተቀጠሩት መሆን ነበረበት ነገር ግን

አስቀድሞ ከጓለኞች ጀመረ። የፊተኞች በዚህ ጉዳይ እንደሚያገኙ ያውቃል ነገር ግን ማስተማር የፈለገው አንድ ነገር ሌሎችን መመልከት ሳይሆን የተሰማመብትን ውል ብቻ ማየት እንዳያኖርባቸው ነው። ሲቀጠር የተሰማማው ከባለቤቱ ጋር ነው የስምምነትም አንቀጽ “ዋጋና እክፈል የሚል አለው” ዋጋው አንድ ዲናር፤ የሥራ ቀን ዛሬ ፤ ክፍያ ሲመገኝ በቃ ከዚህ ውጭ ያሉ ነገሮች በሙሉ ዋጋ ቢሰኙቸው።

የራሳቸውን ዋጋ ለሰው የተከፈለውን በመመልከት ቀዳሳት ውሉን በሁኔታዎች ሻሩት። ባለቤቱ ጠዋት የተናገረውን ማታ አይደግመውም ብለው ቀዳሳት። ሌሎችን በማየት ዋጋቸውን በራሳቸው ፈቃድ ለማስተካከል ወሰኑ፤ በአእምሮአቸው ውሉን ሻሩት። መጽሐፍ ስለጠዋቱና ማታው ሲናገር “የተነገረውም የማታውና የጠዋቱ ራሷ ይውራት ነው።” (ዳን. 8:26)

የመንግሥት ሰማይን ምሳሌ የሆነውን የወይኑን ባለቤት ባለማወቃችን ከመንግሥት ሰማያት ጌታ ጋር ብዙ ሁከት ወሰጥ እንገባለን። ሌሎችን መመልከት ከወይኑ ጌታ ጋር የተዋዋልነውን ውል እንድንሸር ይገፋፋናል። ለመንግሥት ሰማይ ወይን ጌታ ጋር ውላችን ምንድን ነው? በምን ተሰማማን? ይህ ውል በደመወዝ ክፍያ ጊዜ ይምታታ ይሆን? አንድ ዲናር ተሰማምተን የሌሎችን በማየት የኛን ዋጋ እንተምናለን? የዋጋችን ተመን የሌሎች ደመወዝ ነው? ወይስ በማለዳ የተዋዋልነው ውል የሚቀይር ኃይል ይኖር ይሆን?

እግዚአብሔር በአዲስ ኪዳን የገባው ኪዳን ምንድነው? በብሉይስ ኪዳን የገባው ምንድን ነው? ኪዳን ካለ ውል አለ። ውል ሰጭ፤ ውል ተቀባይ፤ ውል አስፈጻሚ አለ። እንግዲህ ይህን ውል በምን እንሻረው?

“ከዚያ ወራት በኋላ ከአስራሔል ቤት ጋር የምገባው ቃል ኪዳን ይህ ነው፤ ይላል ጌታ ሕጌን በልቡናቸው አኖረላሁ በልባቸውም እጽፈዋለሁ፤ እኔም አምክ እህንፋቸዋለሁ እነርሱም ሕዝብ ይሆኑልኛል።” (ዕብ. 8:10)

ውሉ ይህ ነው። ውሉ የእግዚአብሔር ሕግ በልቦናቸው መፃፍ ነው። የሚጻፈው እግዚአብሔር ነው፤ የመጻፈያው አውድማ ልብ ነው፤ ይህ ከሆነ ለዚህ ሕዝብ እግዚአብሔር አምላኩ ነው። ይህ ሕዝብ የእግዚአብሔር ሕዝብ ነው ነገር ግን በእግዚአብሔር ጣት የእግዚአብሔር ሕግ (ቃል) ያልተጻፈለት ሰው በመጨረሻ ቀን ቀርቦ “ጌታ ሆይ! ጌታ ሆይ! ቢለው የዚህ ሰው እንዲህ ብሎ መጥራት ውሉን አይሸርም። በዚህ ሰው ውስጥ የተጻፈ የእግዚአብሔር ቃል ከኖረ ይህ ሰው የእግዚአብሔር ሰው ነው። እርሜ ያለው፤ ማኅተም ያለው ይህ ነው። ብዙዎች ግን ይህን የእግዚአብሔርን ሕግ ስዎችን በማየት ሊሸሩት ይሞክራሉ። ውሉ የቃል ውል ሆኖ ከልብ ውጭ ያለ ውልን ይሻሰ። ለምሳሌ ለእገሌ ይህን በማድረግህ አሁን የምፈልገው ይህን ነው። የአንተ ሕዝብ መሆኔ የሚታወቀው ይህንኑ ያንን ያደረክልኝ እንደሆነ ነው ወዘተ። ከወል ውጭ አንተዬ አልባ ተራ ድርድር ይሆናል።

ሲ. ማንኑራጐር

ከአምስቱ ቅጥረኞች የመጨረሻው በመጀመሪያ ተቀበለ የዚህን ሰው ደመወዝ አራቱም ተመሳካቱ የመጨረሻው ተደብተ ሌሎቹ አንጎራጎሩ። ይህ የመጨረሻ የተቀጠረው ሰው ትንሽ ቢሰጠው ሁሉ ደስ ይለው ይሰማማቸውም ነበር። ይህ ሰው አንድ ዲናር ማግኘቱ የማንጎራጎሩ መነሻ ሆነ። በዚህ አንድ ዲናር ሁሉ መነሻ ዋጋ በማድረግ ተነሡባት። የወይኑን ጌታ አላዋቂ ሊያደርጉት ተነሡ ከአምስቱ አራቱ ቅር አላቸው። ቅሬታውን በማስረጃ አቀረቡ። ማስረጃቸው ትክክል ቢመስልም መሠረት የሌለው ከቅንነት የተነሣ ነበር። የ11ኛ ሰዓቱ ሰው የደመወዙን ልክ ባያሳያቸው መንጎራጎር ባልተገኘ። በቅንዓት ግን አንጎራጎሩ ከአምስት አራቱ። ስማንያ በመቀው።

የየሶቆብ ወንድም ይሁዳ ስለ ዕድላቸው የሚያንጐራጐሩትን በግልፅ አስቀመጣቸው። “እነዚህ እንደ ምኞታቸው እየሄዱ የሚያንጐራጐሩና ስለ ዕድላቸው የሚያገራመርሙ ናቸው፤ እንዲረባቸው ለሰው ፈት እያደሉ አፋቸው ከመጠን ይልቅ ታላቅ ቃል ይናገራል።” (ቁ.16) የሚያንጐራጐር ሰው እንዲያውም የሚያዳላ እርሱ ነው። በማንጐራጐራቸው ምክንያት ከሚጠብቀው በላይ ታላቅና ከፋ ቃል ከአፋቸው ይወጣል።

የወይኑንም አትክልት ጌታ በታላቅ ቃል ተናገሩት ስም ጠርተው ለምን ለ11ኛ ሰዓቱ እንዲህ ሰጠሽው አሉት። የቀኑን ትኩሳትና ድካም ተሸክመን በማለት የማጐራጐሪያ ርዕሰ አደረጉት። የቀኑ ትኩሳትና ድካም አውቀው ከገቢ በኋላ ይህን ጉዳይ ለባለቤቱ ገለጹለት። ድካሙና ትኩሳቱ ዋጋው አንድ ዲናር ነው ካልሆነ እንደጀመሩ አያዋጣኝም ማለት ተገቢ ነበር።

7.8. ምቀኝነት

“እርሱ ግን መልሶ ከእነርሱ ለአንዱ እንዲህ አለው፡- ወዳጄ ሆይ፤ አልበደልሁም በአንድ ዲናር አልተስማማኸኝምን? ድርሻህን ውሰድና ሂድ፤ እኔ ለዚህ ሰኋልኛው እንደ አንተ ልሰጠው እወዳለሁ፤ በገንዘቤ የወደድሁትን አደርግ ዘንድ መብት የለኝምን? ወይስ እኔ መልካም ስለ ሆንሁ ዓይንህ ምቀኝ ናትን?” (ማቴ. 20፡13-15)

እንግዲህ መንግሥተ ሰማይ ይህን የወይን ባለቤትን ከመሰለቱ የምቀኞች መድኃኒት ነች ማለት ነው። ከምቀኞች ጋር አብራ የምትቆም ሳይሆን ምቀኞችን ታላቁራሰች። ምቀኞች የሚነሱት በመንግሥተ ሰማያት መልካምነት ነው። ምቀኞቹ ባለቤቱ የወደደውን እንዳያደርግ በዓይኖቸው ቆኑ። በሌላው የሚመቀኝ ከመንግሥተ ሰማያት በምቀኝነቱ የሚያተርፈው አንዳች የለም። አንዱን ዲናር ይዘህ ሂድ አለው እንጂ በማንጐራጐሩ የተጨመረ ሳንተም የለም። መንግሥተ ሰማያት የምትሠራው በውሉ

መሠረት ነው እንግዲህ ከመንግሥተ ሰማያት ጋር ለመስማማት ምቀኝነትን ለማራቅ መፍትሄው የራሱን ድርሻ ብቻ ተመልከቶ መጓዝ ነው።

የመንግሥተ ሰማያት ምላሴ የሆነው ባለቤት ምቀኞችን መንጥር ለማውጣት የተጠቀመበት ዘዴ ደመወዝ አከፋፈል ላይ ነው። ይህ ስው እያወቀ በመጀመሪያ ለ11ኛ ሰዓት ሰው ደመወዙን ከፈለው በዚህ ምክንያት ምቀኞች ከቅኖች ተለዩ። የምቀኞች ማንነት የተገለፀው በመንግሥተ ሰማያት ቅርንጥፍ በበልንጀራው አንድ ዲናር ነው። መንግሥተ ሰማያት ውሉን ሳታፈርስ ለቅኖች ጨምሮ መስጠት ትችላለች። ምቀኛም ቢሆን ደመወዙን አያጣም።

የመንግሥተ ሰማያት ዋጋ አከፋፈል በአብዛኛው ሁሉን እኩል የሚያደርግ ነው። ለአምስቱም ባድኖች አንድ ዲናር ከፈለች። ይህ አሁን የመጣ ስለሆነ ቢቀንስ ያኛው ተጎዳ በማለት ዋጋን ሲጨምር አልታዩም። ይልቅም ለከፋይ አንዲቀል ሁሉን በአንድ ለሰልፋ አንድ ዲናር ከፈለች።

ሁላችን የተመደበልንን ሥራ እንሥራ። እግዚአብሔር ለሰዎች የሰጠ ውን ደጋ ከቻልን እናድንቅ ካልተቻለ ልባችንን በሰው ጉዳይ አንግል። ልክ እንደ ትሁቱ መሳሪያ እንሁን። *ከልጅነቱ ጀምሮ የመሳሪያ አገልጋይ የሰጠው የነዋሪ ልጅ አይሆንም። ይታዩ መሳሪያ ሆይ፤ ከልክላቸው አለው። መሳሪያው የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ ነቢያት ቢሆኑ፤ እግዚአብሔርም በእነርሱ ላይ መንፈሱን ቢያወርድ፤ አንተ ስለ እኔ ትቀናለህን? አለው። (ዘኁል. 11፥28-29) ከልጅነቱ ጀምሮ በመሳሪያ ሰር ያደገ የነዋሪ ልጅ ይህን ፈተና ማለፍ ተሳነው። ብዙ ዘመን አገለገለ በዚህ ጉዳይ ግን ማንነቱ ተፈተነ። መሳሪያ ግን የእግዚአብሔር ሰው ሁሉ ነቢያት ቢሆኑ በማለት ቅንነቱን ገለፀ። ይህም ብቻ አይደለም የእግዚአብሔር መንፈስ በሁሉ ላይ ቢወርድ፤ ሁሉ የመንፈስ ተሽካሚ ቢሆኑ የመሳሪያ ታላቅ ደስታ ነበር። በእርግጥም ለመሳሪያ ብዙ ሥራ ይቀላሉት ነበር ሁሉ የጌታን መንፈስ ቢሸከምና ወደ ነቢያት ቢደርስ አያሉ ግን ከመሳሪያ በትሩን ከመቀበሉ በፊት ይህን ትምህርት

መማር ተገባው። ዛሬም ከልጅነት ጀምሮ በጌታ ሥራ የኖሩ አባልጋዮች ይህን ታላቅ ፈተና ማለፍ ተስፍኦቸው በቤት ውስጥ መንፈስ መውረድ የለባቸውም እስከማለት ደረሱ። እንግዲህ አያሉ የቤት ለቤት መንፈሳዊ ፕሮግራም አይመቸውም።

7.9. አንዱን ጦርቶ

በምቀኝነት ቀንበር የወደቁ ብዙ ስለነበሩ ረብሻውን ለማስቆም ባለቤቱ ለሁሉ አልተናገረም። በጨዋታ ላይ ጨዋታ አንዳይታከል ከነዚህ መሻል አንዱን በመጥራት ከውሉ መጀመሪያ ጀምሮ አብራራለት ለማለዳዎቹ አንድ ዲናር እንደተሰማማ ለማታዎቹ ግን በሱ ፈቃድ እንዳደረገ ገለፀለት። ባለቤቱ ተጎዳ እንጂ የማለዳዎቹ አልተጎዳም።

አየሱስ ክርስቶስ በምድር ሲያስተምር ብዙውን ጊዜ አንዱን ጦርቶ ሲነጋገር ይስተዋል ይኸውም ጴጥሮስን ነበር። *ጴጥሮስንም አንዱን አለው... የሚሉ ሀረጎችን እንመለከታለን። አየሱስ አንድ ስለነበር አንድን ጉዳይ ለማስረዳት አንድን ሰው ይጠራል። አየሱስ እግዚአብሔርን ሲወክል ጴጥሮስ ሐዋርያትን ይወክላል። ጨዋታው ረብሻ ከአፍ ላይ ነጥቆ መታወክ ይወገዳል። አንድ ሰው ጦርቶ መናገር በዚህም ሌሎች ይደርሳቸዋል።

እግዚአብሔርም ከአንድ ሰው ጋር የሚሠራው ይበዛል። ለምሳሌ አዳም፤ አብርሃም፤ ኖሳ፤ ዳንኤል፤ እያብ፤ ኢርምያስ ... በሌላም መልኩ በዓለም ላይ ከመቶ የሚበልጡ መንግሥታትና ነገሥታት አያሉ ከአንድ አገርና ንጉሥ ጋር ቃል ኪዳን አደረገ። ከእስራኤል ሀገር ጋር ከንጉሥ ዳዊት ጋር።

የመንግሥተ ሰማይ የሆነው ባለቤት ነገሩን የዘጋው የሚያንጉራገሩትን አፍ በመዝጋት ነው። ይህ ግን በቀጣዩ በቅጣት ወይም በሌላ ሳይሆን በማስተማር ነው። ምቀኞች የያዟት ነገር በቂ እንደሆነ በተለይም በውሉ መሠረት እንደተፈፀመ ማስገንዘብ ነው።

7.10. ታማኝነት

ማልዶ የወጣ የወይን ባለቤት ቤተ ክርስቲያን የተቀመጠው የ11ኛ ሰዓቱን ቀጥሮ ከተመለሰ በኋላ ነበር። ሁሉ ጊዜውን፣ አስምሮውንና ልቡን የጣለው ሠራተኛ ለማግኘት ነው። ደህ ሰው ቀኑን በሙሉ ውጭ ነው። የተገኙትን ይዞ ለመምጣት ብቻ ይገባል። የሚወጣው አደባባይ ነው በዚህ ምክንያት በወይኑ ያሉት ሠራተኞች የቀጣሪ ዓይን በአነርቡ ላይ አይደሉም በመሆኑም መለኪያ፣ ወሬ በማውራት ጊዜን መፍጅት ይችላሉ። ቀጣሪው ሩቅ በመሆኑ ተቆጣጣሪያቸው የራሳቸው ሕሊና፣ ለወይኑ ያላቸው ፍቅርና የባለቤቱ ጭንቀት ነው ስለዚህ እነዚህ የወይን ሠራተኞች የሚጠበቅባቸው በራሳቸው ሕሊና፣ በንፁህ ልብና በታማኝነት ወይኑን ማገልገል ይሆናል።

አሁንም ልብ ልንል የሚገባን አምስቱም ጊዜ የተቀጠሩት ሠራተኞች ተስፋ የሚያደርጉት የራሳቸውን ደመወዝ እንጂ የወይኑን ባለቤት ጭንቀት ማሳረፍ አይደሉም። የምጽልየው፣ መንፈሳዊ ግልጋሎት የማደርገው፣ የምዝምረው በሙሉ በዚህ ጥቅስ መሠረት ከጌታ ዋጋ ለማግኘት እንጂ የወይኑን ባለቤት ንብረት ለመጠበቅ ይሆንን? በማለት ራሳን መመርመር ተገቢ ነው። ጌታ ሕይወቱን፣ ሥጋውን፣ ደሙን፣ መንፈሱን ሰጥቶን ለእርሱና ለወይኑ መሥራትና ማርካት ሲገባን የደመወዝ ጭቅጭቅ ውስጥ የሰው ልጅ መግባቱ ለሰማይ መላእክት ሳይደንቃቸው አይቀርም። ለጌታ ውሊታ ምላሽ የምንሰሠጠው በማንንጭራጭና በደመወዝ መከፈል ከሆነ በውኑ የሰው ልጆች ምንኛ ምስኪኖች ነን?

አንድ ክርስቲያን ሲጸልይና ሲናገር የሰማሁት እስከ አሁን ነፍሴን ያስደስታታል። ጌታ ሆይ እኔ ኃጢአተኛውን ከተዘፈቅሁበት ማጥ አውጥተህ ደህን ሁሉ ክብርና መንፈስ ሰጠኸኝ። ከዚህ በኋላ የዘላለም ሕይወት የሚባል ባይኖር እንኳ ሕይወቴ ከዚህ ላይ ቢቆም ይበቃኛል ብሎ እንባ ባረዘዝ ቃል ጌታን ሲባርክና ሲናገር ሰምቻለሁ። በእውነት የጌታን ፍቅርና ማንነት የገባው ነበር።

8. የወይን አትክልት ተከራዮች

(ማር. 12:1-9)

“አንድ ሰው የወይን አትክልት ተክል፣ ቅጥርም ቀጠረለት፤ መጥመቂያም ማለት ግንብም ሠራና ለገበሬዎች አከራይቶ ወደ ሌላ አገር ሄደ። በጊዜውም ከወይን አትክልት ፍሬ ከገበሬዎች እንዲቀበል አንድ ባሪያ ወደ ገበሬዎች ላከ ይዘውም ደበደቡት ባዶውንም ሰደዱት። ዳግመኛም ሌላውን ባሪያ ወደ እነርሱ ላከ እርሱንም ወግረው ራሱን አቆሰሉት አዋርደውም ሰደዱት። ሌላውንም ላከ እርሱንም ገደሉት ከሌሎችም ከብዙዎች እንዳንዱን ደበደቡ አንዳንዱንም ገደሉ። የሚወደው አንድ ልጅ ገና ነበረው ልጇን ምናድታል ብሎ እርሱን ከሁሉ በኋላ ወደ እነርሱ ላከ። እነዚያ ገበሬዎች ግን እርሱ በርሳቸው ወራሹ ይህ ነው ኑ፤ እንግዳለው ርስቱም ለኛ ይሆናል ተባባሉ። ይዘውም ገደሉት ከወይኑም አትክልት ወደ ውጭ ጣሉት። እንግዲህ የወይኑ አትክልት ጌታ ምን ያደርጋል? ይመጣል ገበሬዎችንም ያጠፋል፤ የወይኑንም አትክልት ለሌሎች ይልጣል።”

በዚህ የወይን አትክልት ላይ አንድ ባለቤትና ከባለቤቱ የተከራዩ ሰዎችን እንመለከታለን። ዘርዘር እርግን ብንመለከት ለዚህ ርዕሰ የተለያዩ ገፅ በሀርያት እናስተውላለን ።

- ~ የወይኑ አትክልት ጌታ
- ~ የወይኑ አትክልት ጌታ አንድያ ልጅ /ወራሹ/
- ~ ተከራይ ገበሬዎች
- ~ የአትክልቱ ጌታ ባሪያዎች
- ~ ከተከራዮቹ ተባረው የተተኩ ሰዎች
- ~ የወይን አትክልት ሕዝቦች
- ~ ከወይኑ አትክልት ውጭ ያሉ ሕዝቦች

8.1. የወይኑ አትክልት ጌታ

ይህ ጌታ እጅግ ባለጠጋ በመሆኑ የወይን አትክልት ማሳ ሲኖረው ይህንን ማሳ አዘጋጅቶ ራሱ ከሚያስተዳድር ይልቅ ችሎታና እውቀት ላላቸው የወይን እርሻ ተከራዮች አከራያቸውና እርሱ ራሱ ወደ ሩቅ አገር ሄደ ።

በዚህ ምዕራፍ እንደምንመለከተው የወይን አትክልቱ ጌታ ለተከራዮች መሉ ስልጣን ከመስጠቱ በሻገር ወደ እርሻው ዘንድ ብቅ የሚለው ወይኑ አፍርቶ ከተሸጠ በኋላ በውሉ መሠረት የሚገባውን ድርሻና ኪራይ ለመስጠት ወኪሎቹን ይልካል። ይህን ያደረገው ለወይኑ አትክልት፤ ለእርሻውና ለተከራዮቹ የሚይዝው ሆኖ ሳይሆን ተከራዮቹ ይህን እርሻ የማስተዳደር መሉ ብቃት እንዳላቸው አምኖና በመሉ ነጻነት ያለ ጌታው ጣልቃ ገብነት ይሠሩ ዘንድ ነው።

ነቢዩ ኢሳይያስ በ5ኛ ምዕራፍ የወይን አትክልት እርሻ የነበረውን ጌታ የእርሻውን ዝግጅት ሲናገር፦

- ~ እረሳ
- ~ ንሰንሰ
- ~ መልካም ሐረግ ተክለ
- ~ አጠጣ
- ~ ቅጥር ቀጠረ
- ~ ድንጋይ ለቅም አወጣ

ይህን ሁሉ ካደረገ በኋላ መልካም ፍሬን ጠበቀ። በማቴዎስ ወንጌል የተገለፀው የወይኑ አትክልትም ጌታ ተከራዮች ሌላ ወጪ እንዲያወጡ ሁሉን አዘጋጅ የእነርሱ ድርሻ ይጠብቁ፤ ያበጃጁ፤ ያስተዳድሩ፤ ፍሬውንም ይሸጡና ይጠቀሙበት ከዛም በላይ ለባለርስቱ የሚገባውን ድርሻ በኩብርና በደስታ ከልጅ መንሻ ጋር ያቀርቡ ዘንድ ነው። አንዳንድ ጊዜ አንድን ቤት እርሻ ወይንም ንብረት ከባለንብረቱ ተከራይተን ብዙ ጊዜ ከተጠቀምን

በኋላ ዘመን እየጨመረ ሲመጣ የራሳችን ንብረት በልማመስለን ለባለቤቱ የማይታወቅ ጥላቻ በነፍሳችን እንደአረም በቅሎ እናገኛለን።

የዚህ መጽሐፍ ቃል የተነገረው ለእስራኤል ማኅበረሰብ በመሆኑ እነርሱ ደግሞ የወይን አትክልት እርሻ ንብረትነትና ኪራይ በደንብ ይገባቸዋል ፡፡ ርስትሆን አትሽጥ ... ፡፡ የሚል ቃል በመኖሩ በተጨማሪም የንገድ ስም ማስጠሪያ በመሆኑ ርስታቸውን ከሕይወታቸውና ከነገሥታት ዛቻ በላይ ይጠብቃሉ ።

ንጉሡ አካዳብ በቤተ መንግሥቱ አጠገብ የናቡቴ እርሻ እንደነበረ የብሉይ መጽሐፍ ይጠቁማል። አካዳብ ናቡቴን እርሻ በግዢ ወይንም በሰውጥ የአካዳብን ቤተ መንግሥት ለማስፋፋት ተጠየቀ። ናቡቴ አሻፈረኝ በማለት መለሰ። ንጉሥ አካዳብም በጉዳዩ አዝዞ ቤቱ ተሸፋፍኖ ተኛ።

ንጉሥ አካዳብን ጌታ እግዚአብሔር ለምን እንደቀሰፈው በዚህ ዘመን በአፍሪካ ለምንኖር ሰዎች እንግዳ ነገር ነው። የትኛው መሪ ነው በዚህ ዘመን ያን ያህል ትህትና አሳይቶ እርሻሆን በግዢ ከፈለክ በሰውጥ ስጠኝ የሚል። አይሰጥም ሲባልም አዝዞ ተሸፋፍኖ የሚተኛ ባለቤቱ ኤልሳቤልም ብትሆን ናቡቴን ያስገደልችበት ጠመገማዛ መንገድ ይገርመኛል። ደግሞ ሽማግሌዎችን ጸም አስይዛ፤ አገር ሰብስቦ እግዚአብሔርንና ንጉሡን ናቡቴ ሰድቧል በማለት የሐሰት ማስረጃ አቅርቦ አስገደለች። በስለጠነው ዓለም የሚኖሩ የነገሥታት ሚስቶች እንኳ ይህን ዓይነት መንገድ የተከተሉ እንደሆነ በጨዋነት መንገድ ሄደዋል የሚያስብል ይመስለኛል።

እግዚአብሔር የወይኑ አትክልት ጌታ እንደሆነ መረዳት እንችላለን። የአብርሃም ዘር የሆነው እስራኤል ደግሞ የወይኑ አትክልት እንደሆነ በምስሉ እንመለከታለን።

እግዚአብሔር ሁሉን ካዘጋጀና ከአስተካከለ በኋላ ደግሞ ለእስራኤል የመንግሥትን ቁልፍ ወይንም የእርሻውን መግቢያ ደጅ ቁልፍ ሰጥቶ አከራይቶ በሩቅ አገር ይኖራል። (ወዮላችሁ የመንግሥትን ቁልፍ የያዛችሁ)

“እናንተ ሕግ አዋቂዎች፣ የእውቀትን መክፈቻ ስለ ወስደችሁ፣ ወዮላችሁ ራሳችሁ አልገባችሁም የሚገቡትንም ከሰከላችሁ።” (ሉቃ. 11፡52)

እግዚአብሔር አዳምን ከሐዋን ጋር በኤደን ምስራቅ ከተከለው ገትት እንዳኖራቸውና እንዲጠብቁና እንዲያበጃጁት ካዘዘ በኋላ የማትባሉውንም ፍሬ አሳየ፤ ይህን በበሉ ጊዜ ሞትን እንደሚዋቁ ነግሮ ሄደ። ቀን መሉ ሩቅ አገር ይሄዳል ሲመሽ (ዘመን ሲያልቅ) ብቅ ብሎ ይጣራል። ሲሠራና ሊያበጅ የሚችለው በቀን ነው በማታ ወይንም በጨለማ ምንም ሥራ እንደማይሠራ ጌታ በዮሐንስ ወንጌል ተናገረ። አዳምና ሐዋንም ሲሠሩ፤ ሊያበጃጁ በሚችሉበት ቀን አልመጣም። እግዚአብሔር ለአዳምና ለሐዋን መጠነኛ ትዕዛዝና ሥራ አሳይቶ ሄደ። ለምን ጌታ ትዕዛዝ እዘዘ የሚል ሰው ካለ እኔ እንደሚገባኝ አንተ ሰው እንጂ ተራ እንስሳ አይደለህም ለማለት ነው። አንስሳ ወይንም አራዊት ሕግና ሕገ ልቦና የላቸውም። እኛ የሰው ልጆችን አክብሮ ይህን አትብሉ ይህን ትበላላችሁ አለን። ዛሬ እንድ መሥራያ ቤት ተቀርረን የምንሠራውን ዝርዝርና እንድ ነገር ካበላሽን ለዚያ ምን እንደምንከፍል ካልተነገረን በአጭሩ አልተቀጠርንም ወይንም የኛን ሙያና ክህሎት መሥራያ ቤቱ አሳመነብትም። እግዚአብሔር ይህን በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህ ብሎ ለአዳም ሲነግረው አዳም ሕፃንና ማስተዋል የሌለው አልነበረም። ይልቅም በሥላሴ አምሳል የተፈጠረ፤ ለአንስሳ ስም ማውጣት የሚችል የአእምሮ ስፋትና ጥልቀት የእውቀትም መካፈቻ የያዘ ሰው ነበር። እንደኔ እምነት ለአዳም ይህ ብቻ ሣይሆን ብዙ የፍትሃ ብሔር፤ የወንጀልና የተለያዩ የሕግ ዘርፎች ሊነገረው ይገባ ነበር እላለሁ። ምናልባት የመነሻ ሕግ ነው እያደር ይጨመርለት ነበር እላለሁ። ምክንያቱም ብዙ ተባዙ ከተባለና ጦርና ጠብ ስለሚበዛ በገነትም ቢሆን ብዙ ሕግ ይጠይቅ ነበር። እንደ እንዴት በምድረ ገነት ጦርና ጠብ ጠበቅህ በማለት የሚሞግተኝ ካለ ከምድር ገነትና ክርስቶስ ደመን

ካፈለባቸው ቤተ ክርስቲያን ማናቸው ይበልጣል መልሱ ቤተ ክርስቲያን ሲሆን በዚህ ዘመን ጦርና ጠብ የት እንደሚበረታ መፈለግ ነው።

በዓለም ባሉ አብያተ ክርስቲያናት ዘንድ ያለው ታላቅ ግድፈት የሚጀምረው የእግዚአብሔርን እርሻና ወይን መሉ ለመሉ በሰዎች ቁጥጥር ሥር መዋልዋ ነው። የየቤተ ክርስቲያኑ አስተዳዳሪዎች በዚህ ጊዜ በስፍራው ተቀምጠው ለአስተዳደሩት ስፍራ ሕዝብና ገንዘብ በመሉ የእነርሱ ይመስላቸዋል።

የትኛው የክርስቲና ተቋም ነው እንደ ገንዘብ በግምጃ ቤቱ ሲገባ እንዴት እንደምናወጣና እንደምናገባ የወይኑ አትክልት ጌታን እንጠይቅ የምትል? በወይኑ አትክልት ሠራተኛ ሲቀጠር ለወይኑ አትክልት ጌታ ግልባጭ የምትጽፍ? የአጥቢያውን ስፍራ ስትቀይር? መንፈሳዊ ዝግጅት ሲዘጋጅ በጉዳዩ የወይኑ አትክልት ጌታን የሚያማከር? ሽረ የተከራያነው የወይኑ እርሻ እንጂ የራሳችን ገቢ አትክልት ቀላቀሰ የኛ አይደለም።

ይህን ሃሳብ በግልጽ ለማብራራት እንድ ምሳሌ ላለን። እንድ በአዲስ አበባ ከተማ ከመንግሥት በሊዝ መሬት የገዛ ባለቤት ይኖራል። ይህ ሰው ቦታ አለው፤ ገንዘብ አለው፤ የሚሠራውን ሕንፃ እጠቃላይ ሁኔታ በአንገሱ አስቀምጧል። ይህ በእርሱ አንገል ያለ ነገር በወረቀት የተሻለ መያዣ እገዛ የሚያደርግለት የሕንፃ አማካሪ (Building Consultant) በገንዘብ ቀጥሯል። ባለንብረቱና አማካሪው ረዥም ውይይት ካደረጉ በኋላ የሕንፃው ዓይነት በተለያዩ ወረቀቶችና የባለሙያዎች ፈርማ ባላቸው ሰዎች ይዘጋጃል። እዚህ ላይ ልብ ልንል የሚገባን አማካሪው በስሩ የተለያዩ ባለሙያዎች ሲኖሩት የነዚህ ባለሙያዎች ክህሎትና ትምህርት ተገናኝቦ መንግሥት የምስክር ወረቀት ከቁጥር ጋር ይሰጣቸዋል። ሁሉ የኻላን ዝግጅት ከተጠናቀቀ በኋላ ባለንብረት በቀጥታ ወደ ግንባታ መሄድ መብት የለውም። ባለንብረትና አማካሪው ያዘጋጁትን ግልባጭ ኻላን ለመንግሥት አካል ቀርቦ ተተችቶ ይፀድቃል። ይህ የፀደቀው ኻላን ይዞ ባለንብረት ሕንፃ

መገንባት ችሎታና መብት ካለው ተቋራጭ ዘንድ ሄዶ ዋጋ አስተምኖ ግንባታ ያካሂዳል። ሕንፃው እየተገነባ ባለ ጊዜ የመጀመሪያው አማካሪ ተቋራጭን ይዘታተሳል። በኻላቱ መሠረት መሠራቱንም ያጣራል ደግሞም ይቆጣጠራል።

ባለንብረቱ ኻላን ለማፅደቅ ወደ መንግሥት አካል ሲቀርብ

1. የባለንብረት ስም

2. የአማካሪ ስምና በአማካሪው ሥር ያሉ ሠራተኞች

እንደሚቀርቡና በመጨረሻም የተቋራጩ ስም ቀርቦ ግንባታ እንደሚጀመር የታወቀ ነው።

የሰማዩም ጌታ የራሱን ንብረት ሥርዓት ባለው መልክ ይዟል። ለምሳሌ ቤተ ክርስቲያንን ስናስብ “በዚችም ዓለት ላይ ቤተክርስቲያኑን እሠራለሁ” (ማቴ. 16-18) ማለትም ባለንብረቱ ጌታ ነው። በዚህ ዓለት ላይ አማካሪ በመሆኑ በቤቱ ላይ ስልጣን ያለው ራሱ ጌታ ነው። በመጨረሻም ያደቀው እግዚአብሔር ነው። “በገዛ ደሙ የወጃችን የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ትጠብቁለት ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እናንተን ጳጳሳት አድርጎ ለሾመበት ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ።” (ዮሐዋ. 20÷28) እዚህ ላይ የሥላሴ አካል ተገልጦ እናገኛለን። የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን፤ የገዛ ደሙ፤ (የክርስቶስ አካል) መንፈስ ቅዱስ፤ እናንተን ለሾመበት (መንፈስ ቅዱስ)።

ይህን ሁሉ ሥርዓት ጠብቆ ከሄደ የጌታ ቤተ ክርስቲያን በተለያዩ ዘመናት ለምን ችግር ውስጥ ገባች የሚል ጥያቄ ካለ ሁሉን ካዘጋጀ በኋላ በኪራይ ሂሳብ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን እንዲጠብቁ ሲሰጣቸው ባለንብረት የማይመጣ መስሎችውን ንብረትነቱን በምስጢር የራሳቸው አደረጉት።

እሁንም በሚሥጥር ስለሚዘር ይዞታ ማረጋገጫ ላጭውታችሁ። ብዙ ሰዎች በተለይ በአዲስ አበባ ከተማ ይዞታና ቤት አላቸው። ለይዞታቸውም

ማስረጃ መጓግሥት ካርታ ስጥቷቸዋል። ነገር ግን እነዚህ ባለ ይዞታዎች ቤታቸውን ከጊቢያቸው ጋር በወገ እዘጋጅተው፤ አጥር አጥረው፤ ሩቅ ስፍራ ይሄዳሉ። ምናልባትም አገር ለቅቀው ኪራይ በወኪል ይሰበሰባሉ። በዚህን ጊዜ የተከራየው ሰው በምሥጢር የሐሰት የይዞታ ማረጋገጫ ያሠራል። ይህንንም ይዞ ከባንክ ብድር ይወስዳል ወይንም ለሦስተኛ ወገን ሽጦ ይሄዳል። ይህን ገንዘብ ተቀብለው አገር ጥሰው ይሰወራሉ። በአብዛኛው ይህ የሚሆነው የተከራየው ሰው ረጅም ጊዜ በቤቱ የተቀመጠ እንደሆነና ነገሮች ሁሉ የራሱ መምሰል ይጀምራል። በተጨማሪም የአከራየውን ሰው ትህትና፣ ምሕረት ፍቅር ተመልክቶ በዚህ ሊጠቀም ይሞክራሉ። በእግዚአብሔርም ቤተ ክርስቲያን በመንፈሳዊው ዓለም ከዚህ የከፋ ጥሩትና ጉዳት ደረሰ። የአከራዩን አንድያ ልጅ የይዞታ ማረጋገጫ ለዘላለም የእነርሱ እንዲሆን ነበር። ዛሬም ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ ንብረት ሆኖ ባለች በግለሰብ ስም ሙሉ የይዞታ ቅያሬ የተደረገባቸው በዓለም ዙሪያ አያሌ ናቸው።

8.2. ባሮቹ

የንጉሡ ባሮች ብዙ ሲሆኑ የተከበሩ ከመሆናቸውም በላይ የንጉሡ አከራይ ወይንም ግብር ስብሰቢዎች ባልገጀሮችም ነበሩ። ከሁሉ ሥራ የሚመቻቸውና ሲታዘዙ የሚደገጉትን ንጉሡ ወደ ወይን አትክልቱ ሂዳችሁ ከከራየሁት ማሳ ላይ ገበሬዎቹን ጠይቃችሁ ድርሻዬንና ፋንታዬን አምጡ በተባሉ ወቅት ነው። በዚህን ጊዜ ዓይናቸውን አገረጥርጠው በማንሰላብኝነት የሚደነፉ ተከራዮች የሚደርስባቸውን ግልምጫ፣ ርግጫና ዱላ ነው።

ንጉሡ አከራይቶ ከማሳው ሩቅ አገር እንደ ሄደ የመጽሐፉ ቃል ይናገራል። እነዚህ የንጉሡ ባሮች ወደ ማሳው የሚመጡት ከሩቅ አገር በመሆኑ ይደክማቸዋል። ለባሪያ የሚያሳራልገውን ነገር ሁሉ ይሻሉ።

በተጨማሪም እነዚያ ተከራዮች አንድ ነገር ቢያደርጋቸውና ቢጮሁ ወይንም ቢጥሩ የሚደርስላቸው አይኖርም።

ከባሮቹ አንዳንዶቹን እንደደበደቡ እንዳንገባቱ መጽሐፉ ሲገልጥ እጅግ ያስቅቃል። ነገር ግን ይህ አልበቃ ብሎ ከባሪያዎቹ አንዳንዱን እዚያው ወይን ማሳ (በእስራኤል ምድር) ደብድበው ገደሉ።

የወይኑ አትክልት ጌታ እግዚአብሔር ከሆነ መልእክተኞቹ ወይንም ባሮቹ ደግሞ ነቢያት ጸፈዎችና ግበበኞች ናቸው። ነቢዩ ኤርምያስ በባቢሎን ምርኮ ከመሄዳቸው በፊትና በምርኮው ወቅት የነበረ ባጠቃላይ ለ23 ዓመታት ትንቢት መናገሩን በኤርምያስም ተገልጧል። ይህን በግለቱ በነጻነት በጥፋ ሲመታ በንጉሡ ትእዛዝ ጉድጓድ ሲገባ ወይንም በክርታዝ የጻፈውን የጌታን ቃል በዘመኑ የነበሩ የወይኑ ተከራዮች (የእስራኤል ነገሥታት) እየሸረከቱ በእሳት ይከቱባቸው ነበር። በግዛት በሰንሰለትም አሠሩት። ነቢዩ ኤልያስ ሕዝቡን ወደ ጌታ አምላካ ይመለስ ዘንድ ሲታገል እነ አካዓብና ባለቤቱ ኤልዛቤል የነቢዩ አንገት በላዩ እንዲያድር ይዝታሉ፤ ደግሞም ከከተማ ወደ ከተማ ይሰደዳሉ። አንዳንድ ጊዜ በነቢዩ ኤልያስ ሽሽት ላይ ነገራችን ያማረ መስሎን የምንናገረው ቃል ያሻማቀቀኛል። ይህ ታላቅ ነቢይ ያን ሁሉ ሥራ ሠርቶ የንጉሥ አካዓብን ሚስት የኤልዛቤልን ዛቻ ፈርቶ ሽሽ። ታዲያ እገድለሃለሁ ስትለው ምን ያድርግ? ጌታ ኢየሱስ በምድር ሲመላለስ በሄሮድስ ዛቻ ምክንያት ... ወደ ገሊላ አይመጣም ነበር መጽሐፍ ይለናል። በተጨማሪም በአንድ ከተማ መከራ ሲያሳይዋችሁ ወደ ሌላ ከተማ ሽሹ የሚል ቃል አለ። እስከምን ድረስ ሽሹቱ ይቀጥላል? የሰው ልጅ እስኪመጣ የእስራኤልን ከተሞች ሁሉ ቅዱስ ጳውሎስም አገረ ገዢውን ፈርቶ በቅርጫት ወረደ የሚል ቃል በመጽሐፍ በመገኘቱ አይደንቀኝም።

በሌ እያንዳንዱ የጌታ ነቢያት መስደድ ጌታ ቢያረጋግጥ “አባቶቻችሁ ከነቢያት ያሳስደዱት ማን አለ?” በዚህ ዘመን ነቢይ ነኝ የምትል ከሆነ መስደድህ እውን ነው።

በዚህ ዘመን እንደ ቤተ ክርስቲያን በእንደ ከተማ ብትኖር ጌታ ወደዚህ ቤተ ክርስቲያን የወይኑ ፍሬ ሲደርስ ባሮቹን ይልካል። ለምሳሌ ይህን ቤተ ክርስቲያን በዚህ ዓመት ውስጥ ብዙ ጸሎት፣ ስልጠና፣ ድካም አድርጋ ሕራት አስተማረዎት፣ ሁለት ወንጌላዊና ሦስት የፈውስ አገልጋይ ፍሬ አፈራች እንበል። እንግዲህ ፍሬ በሙሉ ከፈጣሪ እንጂ ከፍጡር አይኖሩም። የፍጡር ድርሻ ማጠጣት፣ መንከባከብ፣ ከወፍች መጠበቅ ነው። ጌታ እግዚአብሔር እርሱ በሰማየ ሰማያት (ፍቅ አገር) ተቀምጦ ባሮቹን ይልካል። ይህ ቤተ ክርስቲያን ካፈራችው ፍሬ ሁለት አስተማሪ (ወንጌላዊ) የፈውስ አገልጋይ ለሌላ ስፍራ ስለምፈልግ ድርሻዬን ስጡኝ ይላል።

በዚህን ጊዜ የቤተ ክርስቲያን ጠባቂ የሆኑት እነዚህ የኛ ፍሬዎች ናቸው ለሌላ አንስተኛም እንደሚሉ ማንም የሚጠብቀው አሠራር ነው። በየቤተ ክርስቲያኑ ደጅ የሚያፈራውን ወይን በእንድም ሆነ በሌላ መልኩ ለመቀበል ይመጣል። በዚህን ጊዜ ልባም ቤተ ክርስቲያን ማድረግ የሚገባት ጌታ እግዚአብሔር ሆይ ዘንድሮ ካፈራችው የደረሱ ፍሬዎች መካከል እነዚህን እንስተኛለን አንተ ከፈለክ ወስደህ ሌላ ቦታ ትከላቸውና እንደገና መንግሥትህን ያስፋልህ በማለት በደስታና በሆታ ልትሰጥ ይገባታል። ይህ ቤተ ክርስቲያን በዘንድሮ ዓመት ካፈራቸው ዘማሪ፣ የዘማሪ ስቃዎች፣ ገንዘብ በሙሉ ለራሳዋ ብቻ የተጠቀመች ከሆነ እጅግ አስዛኝ ታሪክ እየተደገመ ነው።

ከአርባ ዓመት በፊት እጅግ በስልጠኑት አገር እንደ ካናዳ፣ ኖርዌይ፣ ስዊድን፣ ስሜን አሜሪካ፣ እንግሊዝና ጀርመን የወይን ፍሬ አብዛኛ አፍርተው ነበር። ጌታ ከዚህ ውስጥ የተወሰኑትን ድርሻ (አገልጋዮች) ከነዚህ አገር ወስዶ ኋላ ቀር ወደሚባሉ አገሮች እንደ ኢትዮጵያ አመጣቸው።

የካናዳ፣ የኖርዌይና የስዊድን ሚሽኒሪ ተብለው እዚህ አገራችን ድረስ መጥተው ተከላቸው። በዚህም እነዚህን አገሮች ደግሞ ባረካቸው። እኛም የወንጌል “ህሁ” ከእነርሱ እንደቆጠርን የቤተ ክርስቲያን ታሪክ መጽሐፍን ማንሳብዎ ይበጃል። እግዚአብሔር ብቻ ባለመብት ስለሆነ በእርሱ ዘንድ ደግሞ የሰለጠነ አገር ያልሰለጠነ አገር የሚል መሊያ ሳይሆን የወይኑ ፍሬ ይጣፍጣል ወይስ ሆምጣጥ ነው በማለት በሁለት ይከፈላል። የኢትዮጵያ አብያተ ክርስቲያናት እዚህ አገራችን ድረስ መጥተው ወንጌል የበበኩልገን መልእክተኞች እውቅና የማትሰጥና ውሳኔቸውን የምትረሳ ከሆነ ወደፊት የኢትዮጵያ ወንጌላውያንን አገልጋዮች ሌላ አገር በሚሸነሪነት ቢያገለግሉ እነርሱም የተረሱ ይሆናሉ። የካናዳው አገልጋይ ኢትዮጵያ ሲመጣ የአዲስ አበባው ደግሞ ካናዳ ካልሂድኩ ይለናል።

በዚያ አራት ሰዓት ጨርቃችሁን ጠቅልላችሁ ከአገር እንድትወጡ የተባሉ ሚሽኒሪዎችንም ኢትዮጵያ እንዳደረገች መርባት የለብንም። ምናልባትም እነዚህ ሚሽኒሪዎች አልቅሰው ትቢያቸውን አራግፈው ከሄዱ ወቅልን። እንደ ግራም ወርቅ አሥር ብር ገደማ ይሸጥ የነበረው ሃፊ ወደ “ሺህ ተጠጋ ሌላውም እንዲሁ። ግብረገቡም፣ ሞራሉም፣ ጤናውም፣ እድሜውም እንዲሁ ከእርግማን በታች ዘቀጠ።

8.3. የጌታ መምጣት

የወይኑ አትክልት ጌታ ከሄደበት አገር በመጨረሻ ራሱ መጣ። በምሕረትና በትዕግስት ታላቅ የሆነው የወይኑ አትክልት ጌታ ባሮቹ ከተደበደቡ፣ ከተገደሉ፣ እንደ ልጁ ከተገደለ በኋላ በሁሉ ቻይነቱ መጣ።

ተከራዮቹ ልጁን ገድለው በደስታና ፈንጠዚያ በሚያደርጉበት ሰዓት ያልጠበቁት የሚች አባት መጣ። በመምጣባት አከራይቶ ሄደ በቁጣና “ቤታላቅ መቅበሩት ለጠርና ለጠብ ወይኑ አትክልት ድረስ መጣ። አሁን ርሰቱን ወረሰን ማንም ተቀናቃኝ የለንም። ሁሉ ሰላም ነው ባሉበት ወቅት

የጌቶች ጌታ የወይን አትክልት ባለቤት በስፍራው መጣ ድብ እንኳ ልጅ ሲነጠቅባት ምን ዓይነት ኃይልኛ ትሆናለች? የወይን አትክልት ባለቤት አንድ ልጅ ሲነጠቅባት እንዴት ከድቧ ይልቅ መራራ ይሆን?

የመጀመሪያ ሥራው እነዚያ ገዳቶችን ተከራቶችን ያጠፋቸዋል። በሁለተኛ ደረጃ እርሻውን ነጥቆ ፍሬ ለሚያፈራና በየጊዜው ፍሬ ለሚያስረክብ ተከራይ ይከፍላል። እርሻውን ነጠቁ፤ የለዎችን ነፍስ አጠፉ፤ ራሳቸውም ጠፉ። ይህ ሁሉ ከሆነ በኋላ ርስቱን ለአስዛብ ወይንም ለማይገባቸው ሆነ። ጳውሎስም “እንግዲህ ይህ የእግዚአብሔር ድኅነት ለአስዛብ እንደ ተሳካ በእናንተ ዘንድ የታወቀ ይሁን፤ እነርሱ ደግሞ ይሰሙታል።” (ዮሐዋ. 28÷28)

8.4. ከወይን አትክልት ውጭ የተጣለው ወራሽ

የወይኑ አትክልት ጌታ አንድ ልጅ ብዙ ባሪያዎችና የወይን አትክልት ሲኖረው የወይኑን አትክልት ሳከራያቸው ሰዎች ታላቅ አክብሮት፤ ርኅራሄ፤ ምህረትና ጨዋት አሳይቷል። ከወይን አትክልት ተከራቶች ዘንድ ችግር እንደገጠማቸው ቢነግሩት ሁሉን በራሱ ወጪ ሊያስተካካላቸው ወይንም ፍሬ ቢያጡ የግብይት ሥርዓቱ ቢዛባ ሁኔታውን ሁሉ በመልካም ጉኑ ተመልክቶ ያስተካክላል።

አሁንም የወይኑ አትክልት ጌታ ለተከራቶቹ አክብሮት ስለነበረው አንድ ሁለት ሦስት ባሪያዎች እንኳ ልኩ ቢደበደቡ፤ ቢገላመጡ፤ እስከሞት ቢደርሱ፤ ለውሳኔና ለፍርድ አልተቻኩለም። ምናልባት ወደ ተከራቶች የሳከላቸው ባሪያዎች ተከራቶችን እስከፍተው ይሆናል በሚል እሳቤ ያሉትን ባሪያዎች በሙሉ እንዲሂዱና ፍሬ እንዲቀበሉ ላካቸው። በዚህ ሁኔታ የራሱን ባሪያዎች ውርደት እሳትና ሞት ውስጥ ከተታቸው። ሁሉ ባሪያዎች ጉዳት የደረሰባቸው እዚያው ወይኑ አትክልት ውስጥ ማለትም በእስራኤል ማኅበረሰብ ዘንድ ነበር።

የወይን አትክልት ጌታ አሁንም ጉዳዩ ላይ በከፍተኛ ትህትናና ትዕግሥት የተከራቶቹን ጉዳይ አጤነ ሁሉን አማራጮች ሞከረ ነገር ግን ምን አድርጌያለሁ በማለት ሽማግሌዎች ወይንም የእርቅ ሰዎች መሳካ አሳስረለንውም። የተዋዋልኩት እኔ ነኝ፤ ውሉም ወይን ሲያፈራ ፍሬ መጠየቅ ነው ለዚህም የተላያየ እርከን ያላቸውን የራሱን ባሮች በፍሬ ወቅት መጠየቅ ብቻ ነው። ምናልባት የወይኑ አትክልት ተከራይ ገበሬዎች ለምን የወይኑ አትክልት ጌታ ባሮችን ይልኩባናል በማለት ክብራቸው የተነካ ከመሰላቸው አንድ የተከበረ ባለሙሉ ማዕረግና ስልጣን ልጄ አለ እርሱን እልካላቸዋለሁ በማለት የመጨረሻ አማራጭ አድርጎ ልጄን ላከው።

የወይኑ አትክልት ጌታ አንድ ልጁን እነዚህ እሳት የሆኑ ሰዎች መካከል ሰደደው ። “ልጄን ይፈሩታል” ብሎ እርሱን ከሁሉ በኋላ ወደ እነርሱ ላከ ። “ህፍረት፤ ይልጁታ፤ ውል ወይንም የወይኑን ጌታ ጉልበት በጭላንጭል እንኳ መረዳት ወይንም ማጤን የተሳናቸው ነፍሳ በላዎች በመሆናቸው ውሳኔ ያስተላለፉት ይህን ነበር” እነዚያ ገበሬዎች ግን እርሱ በርሳቸው “ወራሹ ይህ ነው ኑ እንግደለው ርስቱም ለኛ ይሆናል ተብለው ይዘውም ገደለች። ከወይኑም አትክልት ወደ ውጭ ጣሉት።” እዚህ ላይ ልብ ልንል የሚገባ አንኳር ነጥቦች አሉ።

- ~ የልጁን ወራሽነትና ማንነት ሁሉም ተከራቶች አወቁ
- ~ የተወሰኑ ገበሬዎች ሳይሆን ተከራቶች በሙሉ በጉዳዩ እርስ በርስ ተነጋግረው እንዲገደል ተስማሙ
- ~ የገደለባት ምክንያት በግልሃ ገበሬዎች በሙሉ ተናግሩ ይኸውም የተከራይነት መብት ወደ ርስት ባለይዞታነት ለመሸጋገር ነበር
- ~ የገደለት በእስራኤል ውስጥ ሲሆን የተጣለው ከወይን አትክልት ውጭ በአሕዛብ እጅ ነበር።

ብዙውን ጊዜ ስለ እስራኤል ማኅበረሰብ ወይም የተከራይ ገበሬዎች ነቢያትን ጥበበኞችን፣ ጽፍትን ብሎም የርስት ባለቤት ልጅ የሆነው ጌታ እያሱስ ክርስቶስን አላወቁትም በማለት እንናገራለን። እኛ እንናገራለን ወይም ይመስለናል እንጂ የእነርሱን ምሥጢራዊ የሰብዓ ቃላትና የአጀንዳ ውሳኔያቸውን ጌታ እያሱስ ሲናገር ተከራይ ገበሬዎቹ “እርስ በርስቸው ወራሹ ይህ ነው ተባባሉ” በማለት ተናገረ። እነርሱ የእያሱስን ማንነት አያውቁም ነበር በማለት እናስብ ይሆናል። ጌታ ግን እናንተ ይህን ታስባላችሁ ገዳዮቹ ግን የኔን ወራሽነት በምሥጢር ሲነጋገሩ ስምቻህሉ ለፍርድ ቀን ግልባጭን እናያለን፤ ደግሞም እንሰማለን፤ ገዳዮቹም ይሰማሉ ይመለከቱማል። እስራኤል ዓለም በሙሉ የሚያውቀውን አላወቀችም ማለት እንዴት ይቻላል? ይልቅም ዓለም በሙሉ እንድትምጠርና ሰው ቢጠፋና ቢሰወር ወደ እስራኤል ሄዶ ማግኘት ዋናው አማራጭ ነው።

ሕግና ፍትህ የሚይገባቸው ተከራይ ገበሬዎች የሚወደውን እንድያ ልጅ ገደሉበት ርስቱ የኛ ይሆናል ወራሽ ከሞተ የወይኑ አትክልት ጌታ ሌላ ልጅ ስለሌለው ቶሎ ብሎ ይችን ውርስ ማዘር ነው።

እግዚአብሔር አምላክ እንድያ ልጅ አለው። የሚወደውም ይህን እንድያ ልጅ ነው። ከእግዚአብሔር ባሕርይ የተዘጋጀው ያለው ፍቅር ነው። ልጅ ባይኖረው እግዚአብሔር ማንን ይወድድ ነበር ወይም በኃላፊ ጊዜ (eternity past) እግዚአብሔር ፍቅር ነው ብሎ ለመናገር የሚፈቀር ከልጅ በስተቀር ማን ይኖራል? ስማይና ምድርን ይወድድ ነበር እንዳንል እነርሱ ፍጡር ስለሆኑ ከእነዚህ በፊትም እግዚአብሔር ፍቅር ነበር። መላእክት እንዳንል መላእክት ከመፈጠራቸውም በፊት ፍቅር ነበር። የሰው ልጆች እንዳንል የሰው ልጆች ከመፈጠራችን በፊት ፍቅር ነበር። እንግዲህ ይህን ፍቅር የሆነውን ልጁን ለወይኑ አትክልት ቢል ሰጠ። የተገደሉትን ባሮች የወይኑ አትክልት ውስጥ ገደሉ እዚያውም ጣሉአቸው። ወራሹን ግን

ገበሬዎቹ የዋት ፍርድ ፈርደው ፍርዱን ለማስፈጸም ከወይን አትክልት ውጭ ለሆኑት ለእጣልያን ሮማ ግዛት አወራጃ ገዦች እነ ዲላጣስና ሄሮድስ የሮማ ወታደሮች እጅ ግድያ ይፈፅሙበት ዘንድ አጥባቀው ማለዱ። መቼም ከተከራይ ገበሬዎች ይልቅ ጠላት የተባለው የሮማ ባለሥልጣን ለወራሹ ልጅ ርህራሄ አሳየ። “ዲላጣስም ምን ነው? ያደረገው ከፋት ምንድር ነው? አላቸው። እነርሱ ግን፡ ስቀለው እያሉ ጨዋት አበዙ።” (ማር. 15፡14) “ዲላጣስም ሁከት እንዲጀመር እንጂ እንዳችን እንዳይረባ ባዩ ጊዜው ውኃ አንሥቶ፡ እኔ ከዚህ ጸድቅ ሰው ደም ንጹሕ ንኝ፤ እናንተ ተጠንቀቁ ቢል በሕዝቡ ፊት እጁን ታጠቡ። ሕዝቡም ሁሉ መልሰው፡ ደሙ በእኛና በልጆቻችን ላይ ይሁን አሉ።” (ማቴ. 27፡24-25) ገደለው ከወይን አትክልት ውጭ ጣሉት። የወይናቸው እርሻ ውስጥ የዚህ ወራሽ አስከፊን እንዳይኖር ወደውጭ በጥላቻ በጨዋታቸውና በደምፍላት ጣሉት። “ላሞትም የሚያደርስ ምክንያት አንድ ስንኳ ባያገኝበት፡ ይገድለው ዘንድ ዲላጣስን ለመጥፋት።” (የሐዋ. 13፡28)

9. ለልጁ ሰርግ ያደረገ ንጉሥ

“ኢየሱስም መለስ ደግሞም በምሳሌ ነገራቸው እንዲህም አሉ፡- መንግሥተ ሰማያት ለልጁ ሠርግ ያደረገ ንጉሥን ትመስላለች፡፡ የታደሙትንም ወደ ሰርጉ ይጠሩ ዘንድ ባሮቹን ላከ ሊመጡም አልወደዱም፡፡ ደግሞ ሌሎችን ባሮች ልኩ፡ የታደሙትን፡ እነሆ ደግሴን አዘጋጀሁ፡፡ ከርመገዎቼና የበቡት ከባቶቼ ታርደዋል፡፡ ሁሉም ተዘጋጅተዋል፡፡ ወደ ሰርጉ ኑ በሉአቸው አለ፡፡ እነርሱ ግን ቸል ባለው አንዱ ወደ እርሻው ሊላውም ወደ ንግዱ ሄደ፡፡ የቀሩትም ባሮቹን ይዘው አንገላቱአቸው ገደሉአቸውም፡፡ ንጉሡም ተቆጣ፡ ጭፍሮቹንም ልኮ እነዚያን ገዳዮች አጠፋ፡፡ ከተማቸውንም አቃጠለ፡፡ በዚያን ጊዜ ባሮቹን፡ ሰርጉስ ተዘጋጅተዋል ነገር ግን የታደሙት የማይገባቸው ሆኑ፡፡ እንግዲህ ወደ መንገድ መተላለፊያ ሄደችሁ ያገኛችሁትን ሁሉ ወደ ሰርጉ ጥሩ አለ፡፡ እነዚያም ባሮች ወደ መንገድ ወጥተው ያገኙትን ሁሉ ከፋዎችንም በገዎችንም ለበበቡ፤ የሰርጉንም ቤት ተቀማጮች ሞሉት፡፡

ንጉሡም የተቀመጡትን ለማየት በገዝ ጊዜ በዚያ የሰርግ ልብስ ያልለበሰ አንድ ሰው እየኖረ ወዳጄ ሆይ፡ የሰርግ ልብስ ሳትለብስ እንዴት ወደዚህ ገቢህ? አለው እርሱም ዝም አለ፡፡ በዚያን ጊዜ ንጉሡ አገልጋዮቹን፡ እጁንና እግሩን አስራችሁ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጦ ት፤ በዚያ ልትሰና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል አለ፡፡ “የተጠሩ ብዙዎች፡ የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸውና፡፡” (ማቴ. 22፡1-14)

9.1. ንጉሡ

በዚህ ክፍል መንግሥተ ሰማያት ራሷን በንጉሥ መለሰች፡፡ ንጉሡም የመንግሥትን ሥራ ሚስራ ወይንም በከብሩ ተቀምጦ ሳይሆን ለዩት ያለ

የግል ሥራ እየሠራ ነው፡፡ ይኸውም የራሱን ልጅ በመዳር ላይ ይገኛል፡፡ መንግሥተ ሰማያት በዚህ ክፍል በንጉሥ ሰርግ ስለተመለሰች ብዙ ምስጢራትን ይዛለች፡፡ የልጁ ሰርግ በመሆኑ ንጉሡ የተለየ ኃይሉን፤ ገንዘቡንና ሁሉን በዚህ ንዳይ አስቀምጧል፡፡ ንጉሥ በመሆኑ ሠርጉ ከነገሩ ሕዝብ በሙሉ የተለየ ነው፡፡ በንጉሡ በኩል ሁሉ በመኖሩ የተስተካከለ ሰርግ ነው፡፡ ሰርግ ደግሞ አንድ ቀን ብቻ የሚደረግ በዓል በመሆኑ ልዩ ትኩረትን ይሻል፡፡ የንግሥና በዓላት፤ የዓመት በዓላት፤ የክብር በዓላትና ሌሎች ዓይነት ድግሶች በሙሉ በተለያዩ ጊዜ ሊሆኑ ይችላሉ፡፡ ሰርግ ግን አንድ ጊዜ ተደርጎ የሚያልፍ ነው፡፡ ንጉሡ የልጁን መውደድ የሚግለጽበት ጊዜ ነው፡፡

“ንጉሥ አርጤክስስ የከበረውንም የመንግሥቱን ሀብት፤ የታላቁንም የግርማዊነቱን ክብር መቶ ሰማያዊ ቀን ያህል አሳያቸው፡፡ ይህም ቀን በተፈጸመ ጊዜ በሱላ ግንብ ውስጥ ለተገኙት ሕዝብ ሁሉ ከታላቁ እስከ ታናሹ ድረስ ንጉሡ በንጉሡ ቤት አታክልት ውስጥ ባለው አደባባይ ሰባት ቀን ግብዣ አደረገ፡፡ ... ንጉሡም እንደ ሰው ሁሉ ፈቃድ ያደርጉ ዘንድ ለቤቱ አዛዦች ሁሉ አገዛዝ ነበርና መጠጦ እንደ ወግ አልነበረም” (ኦስ. 1፡4-9) ይህ ዓይነት ግብዣ እንኳ የከበረ ነው፡፡ ለባት ደግሞ ትልቁ ሀብቱ ልጁ ነው፡፡ ከልጅነት የሚበልጥ ክብርም የለም፡፡

ልጁ ሰርግ ተደግሞለት ማለት ከዚያን ቀን ጀምሮ ልጁ ከቤት ወጣ ማለት ነው፡፡ አባቱንና እናቱን ትቶ ከሚስቱ ጋር የሚጣበቅበት ክብረ በዓል ነው፡፡ በመሆኑም ንጉሡ የልጁን የመጨረሻ ስንብት የሚያደርግበት ቀን ነው፡፡ አገር የሚደሰትበት ቀን ነው፡፡ በመሆኑም መንግሥተ ሰማያት የተመሰለችው ለልጁ ሰርግ ያደረገን ንጉሥ ነው፡፡ በጣም የምትናፈቅ ከንጉሡ እስከ ዝቅተኛው ኅብረተሰብ ድረስ ሊጠብቃትና ሊያከብራት የሚገባው ዓይነት ነች፡፡ የንጉሡ የሰርግ ዝግጅት በመሆኑ ሁሉ ሰው ከንጉሡ በረከትን ለመቀበል የሚዘጋጅበት ነው፡፡ ንጉሡ የተለያዩ ጊዜ

ከአካባቢው ሊርቅ ይችላል፤ ይህ ንጉሥ ግን በሙሉ ልቡ በቤት ይኖራል።
የልጁ ስርግ ቀን በመሆኑ በአካባቢው በዋነኝነት ይገኛል።

በመንግሥተ ስሜያት የተመሰለው ንጉሥ የወትሮውን አለበስ ሳይሆን የከባሪውን ልብሱን ለብሶ የሚገኝበት ቀን ነው። ንጉሡ ከልጁ ጋር የሚከበርበት ቀን ነው። ለልጁ የመጨረሻውን ስጦታ የሚያደግርበት በመሆኑ የልጁ ልብ በዋነኝነት በንጉሡ እርዳታ። ንጉሡ የራሱን ልጅ ለመዳር በመጨነቁ፤ አዛዦቹ፤ ባለሙዋሎቹ፤ አማካሪዎቹ በሙሉ በዚህ ስርግ ይገኛሉ። የመንግሥታት ሥራ በሙሉ በእንደ ነገር ላይ ትኩረት ያደረገ ተግባር ይሆናል። ሁሉ ስለ ስርጉ መላካት የሚያስብበት ነው። ባረያዎቹም ስርጉን በተመለከተ ይጽሯቸዋል። በመሆኑም መንግሥተ ስሜያት በዚህ ንጉሥ በመመላለፍ የትኩረት አቅጣጫ አንድ ነው። በወሰጧ የተገኘውም ሕዝብ ትኩረቱ አንድ ነው። ንጉሡን ስርገኛውንና የታደሙትን ለማስደሰት ስርጉ እንዲያምር ነው።

በዚህን በንጉሥ ቀን ሕዝቡም ከወትሮው ለየት ያለ ነገር ይጠበቅባቸዋል። ቢቻል በገንዘቡ ሁሉ የስርግ ልብስ ማዘጋጀት። ካልተቻለ ያለውን ልብስ አጥቦ፤ አመቻቾች ሰውነትን በውሃ ታጥቦ መጠንቀቅን ይጠይቃል። በዚህ ግብዣ የታደመ በሙሉ ንጉሡን፤ ልጁንና ስርጉን ስለሚመለከት የመጨረሻ ትኩረት ይጠይቃል። የተዘረዘረከ ሰው መታየት የለበትም።

9.2. የታደሙት ሰዎች

በታደሙት ሰዎች ምክንያት ንጉሡ፤ ልጁ፤ ባረያዎቹም ተደናገጡ። ትልቅ ችግር ተፈጠረ። መሸራው ወይም መሸራት የጠፋ ያኽል ስርግ ቤቱ ተደናገጠ። ንጉሡ በልጁን አዘነ። ህል መንግሥተ ስሜያት ስናስብ በዚህ መንግሥት የተቆጣጠሩ ያዘነን ንጉሥ እንመለከታን። ያልጠበቀው ጉዳይ ገጠመው። በድግስ ቤቱ ውስጥ ችግር እንዳይኖር ሁሉን በጥንቃቄ

አድርጓል። የበሬው፤ የከርማው፤ የፍራዳውና የሌሎች ሥራዎች በወጉ ተፈፅመዋል። የታደሙትንም ያውቃል። የታደሙትንም በስማቸውና በአድራሻቸው ስለሚያውቅ በባረያዎቹ አማካኝነት ስፍራቸው ድረስ በመሄድ ተጠፋ።

ንጉሡ የመጨረሻ ትኩረት ስጦቶ የዋለበት ቀን ይህ ቀን ነው። ተራው ሕዝብ የኖቀውም በዚህ ቀን ነው። የንጉሡ የመጨረሻው ቁጣ በዚህ ቀን ነው። ወደ ንጉሡ ስርግ መጀመሪያ በላካቸው ባረያዎች የመጣው መልስ በደፈናው “እንመጣም የሚል ነው። ከታዳሚው የሚጠበቀው ራስን አላምሮ መገኘት ብቻ ነበር። ንጉሡ የታዳሚው ልብ ስላልገባው በድጋሚ የሰርጉን ሁኔታ በማብራራት እንዲነግሩ አዘዘ። “እነሆ ድግሴን አዘጋጅሁ፤ ከርማዎቼና የሰቡት ከብተቼ ታርደዋል ሁሉም ተዘጋጅተዋል፤ ወደ ስርጉ ኑ በሉአቸው አለ።” ታዳሚ እንዲመጣ ተደጋጋሚ ጥሪ ተደረገ። የንጉሡን ልጅ ስርግ በየ ለመብሰት ሁሉ ቸል አለበት። ንጉሡን፤ ልጁንና ስርጉን ቸል አለ።

የእግዚአብሔር መንግሥት በዚህ ንጉሥ በመመላለፍ በስርግ ቀን የተከዘን ንጉሥ ትመስላለች የሚለውን ይተካል። ይህም ብቻ ሳይሆን የታደሙትን ለመጥራት የተላኩት ባረያዎች በታዳሚዎቹ ተገደሉ። ሰዎችን ወደ ስርግ በመጥራታቸው ጠሪዎቹ (ባረያዎቹ) ተገደሉ። ምንም በማይውቁት ምክንያት ባረያዎቹ ተገደሉ። ወደ ንጉሥ ስርግ ኑ በማለት የተጠፋት ባረያዎች ተገደሉ። ንጉሡ በመናቁ ባረያዎች ተገደሉ። ንጉሡን የመግደል ያክል ሴራ ደረሰበት።

የቀረበ ማዕድ እያለ ወደ ንግድና እርሻ ተሰማሩ። የስርግ ቀን በአብዛኛው የእረፍት ቀን ነው። እነዚህ ግን በዚህ ቀን ወደ ንግድና እርሻ ተሰማሩ። ከንጉሡ ስርግ የራሳቸው ንግድና እርሻ በሰጠባቸው።

ሲመለከቱ ያዝናሉ። በሄሮድስ፣ በኔሮ የጠፋውን ከተማ ሲመለከቱ ያለቅሳሉ።

እንዲሁ ሰርግ በዓለም ታሪክ አሳዛኝ ክስተት የለም። እንደዚህ ሰርግ አጋጣሚ የሚያስደነግጥ የለም። ነገር ግን የመንግሥተ ሰማያት ምሳሌ የሆነው ንጉሥ ተሰቃይ። ልቡ አዘነ። ተጸጸተ። “እግዚአብሔርም ሰውን በምድር ላይ በመፍጠሩ ተጸጸተ። በልቡም አዘነ።” (ዘፍጥ. 6-6) ይህ በኖን ዘመን ነበር። የአሁንም ዘመን የኖን ዘመን እንደሆነ ጌታ እያሉሰ አስተምሯል።

9.4. ከቆዎችም በጎዎችም የተመገቡት ሰርግ

ከተማው ከተቃጠለና የንጉሡ ቁጣ ከበረደ በኋላ የንጉሡ ትእዛዝ የሚደንቅ ነበር። ንጉሡ የተቆጣ በመሆኑና በታዳሚዎቹ ስላዘነ ሁሉ የሚጠብቀው አንድ ነገር ነበር። ይኸውም የተዘጋጀውን ሰርግ አስቀም መብሉን ወደ ውጭ ይደፋዋል የሚል ፍራጅ ነበር። ንጉሡ ግን እጅግ አስተዋይ በመሆኑ የሚያደርገውን አወቀ። በመንገድ ያሉ ሁሉ እንዲመገቡት ሆነ። ቤቱን ለመንገደኛ በሙሉ ከፈተ። ከአሁን በኋላ የታደመ ያልታደመ የሚል ሁኔታ ቀረ። የንጉሡን ሰርግ የማይገባቸው በሙሉ በሉት። እነዚህ ሰዎች እግዚአብሔርን እያመሰገኑ መብሉን በሉት። አጋጣሚ በመንገድ ላይ በመቆማቸው የዚህ ማዕድ ተካፋይ ሆኑ።

ሰውን ከሰው መለየት ቀረ። የሰርጉ መብል ላይ ከፋ ሰዎች እንኳ ተቀላቀሉ።

የእግዚአብሔር መንግሥት ማዕድ ሁሉ ተመዝገበው። ከፋውም በጎውም ተመዝገበው። የተመጋቢዎቹ ድርሻ ግን ደስ እያላቸው የንጉሡን ጭንቀት እንዲያስተው እያስደሉት መመገብ ይኖርባቸዋል።

ከእስራኤል ውጭ የምንገኝ የእግዚአብሔር መንግሥት ማዕድ ተካፋዮች የሆንን እኛ እግዚአብሔርን በማክበር መመገብ ይኖርብናል። እኛም

ይህ ምሳሌያዊ ንግግር ያተኮረው በእስራኤል ቤት ነው። የእስራኤል ቤት የታደሙ ሲሆኑ ወደዚህ ሰርግ ለመምጣት እምቢ (ቸል) አሉ። የንጉሡ ጭንቀት አልገባቸውም። ተላሳኪ (ነቢያት) እስከመግደል ድረሱ።

9.3. የተቃጠለ ከተማ

መንግሥተ ሰማያትን ስንመለከት የተቃጠለ ከተማንም እንመለከታለን። ንጉሡ ባለሙዋሎቹን አንድ ትዕዛዝ አዘነ። የታዳሚዎቹ ከተማ እንዲቃጠል። በዚህ መሠረት ከታደሙት ውስጥ የተሳታፉትን ሰዎች ተገደሉ በሙሉ ፅጣ ፈንታቸው ከተማቸውና እራሳቸውም ጭምር ጠፉ። ተቃጠሉም። ንጉሡ ድግስ አዘጋጀቶላቸው እንዲደሱት በተወሰነበት ቀን ታላቅ የእሳት ቃጠሎ ደረሰባቸው። በዚህ ቀን እንግዲህ በሁሉ ዘንድ ሐዘን ነው። የመንግሥተ ሰማያት ምሳሌ የሆነው ንጉሥ በከፍተኛ ኃፍረትና ጸጸት በዚህ ቀን ዋለ። ሙሽረው ከምሽሽ ብሎና አዝና በዙፋኑ ተቀምጧል። የንጉሡ ወጻጆችና ልጆች በደረሰው ጉዳይ በማዘን ወደ ቤት ገብተው በሀዘን ያለቅሳሉ። ቤቱ በሙሉ ጉድ ሆነን በማለት እጅግ አዘኑ። በታዳሚዎቹ መንደር የተሳሳቱ የእሳት ቃጠሎ የሚያበርደው በመጥፋቱ ከፍተኛ ሃዘን በዚህ ስፍራ አለ። ንጉሡ ያዘዘው እሳት በመሆኑ አይጠፋም። ታዳሚዎቹን ሲጠሩ የተገደሉ በመሆኑ አንድ ሰው መንግሥተ ሰማያትን ለማየት ሲጣጣር ይህን ክስተት ይመለከታል። ያዝናል፣ ያለቅሳል። ብዙውን ጊዜ የመንግሥተ ሰማያት ምስጢር የገባቸው በዓይናቸው ሽፋሽፍት የእንባ ዛጎዎች ይኖራሉ። ለምን እንደሚያለቅሱ ሳይገባቸው ያለቅሳሉ።

የሰርጉ ባለቤት የሆነውን እግዚአብሔርን ሲመለከቱ ያዝናሉ። ሰርገኛው ክርስቶስ ያለበትን ሀዘን ሲመለከቱ ያዝናሉ። ያለቅሳሉ። የቢያትን መገደልና መደብደብ ሲመለከቱ ያለቅሳሉ። ታዳሚው በሰርጉ በመቅረታቸውና ከተማቸው በመቃጠሉ ያዝናሉ። የእስራኤል ገብቀልና

ይህ ምሳሌ የዊ ንግግር ያተኮረው በእስራኤል ቤት ነው። የእስራኤል ቤት የታደሙ ሲሆኑ ወደዚህ ስርግ ለመምጣት እያህሉ (ቸል) አሉ። የንጉሡ ጭንቀት እልዝበቸውም። ተላላኪ (ነቢያት) እስከመግደል ድረስ።

9.3. የተቃጠለ ከተማ

መንግሥተ ሰማያትን ለንመለከት የተቃጠለ ከተማንም እንመለከታለን። ንጉሡ ባለሙዋሎቹን እንደ ትዕዛዝ አዝዟል። የታዳሚዎቹ ከተማ እንዲቃጠል። በዚህ መሠረት ከታደሙት ውስጥ የተላኩባቸውን ሰዎች ተንደሉ በሙሉ ዕጣ ፈንታቸው ከተማቸውና እረሳቸውም ጭምር ጠፉ፤ ተቃጠሉም። ንጉሡ ድግስ አዘጋጅቶባቸው እንዲደሰቱ በተወሰነበት ቀን ታላቅ የእሳት ቃጠሎ ደረሰባቸው። በዚህ ቀን እንግዲህ በሁሉ ዘንድ ሐዘን ነው። የመንግሥተ ሰማይ ምሣሌ የሆነው ንጉሥ በከፍተኛ ኃፍረትና ጸደት በዚህ ቀን ዋለ። መሽረው ከምሽሽ ብሎና አዝኖ በዙፋኑ ተቀምጧል። የንጉሡ ወዳጆችና ልጆች በደረሰው ጉዳይ በግዘን ወደ ቤት ንብተው በሀዘን ያለቅሳሉ። ቤቱ በሙሉ ጉድ ሆንን በማለት እጅግ አዘኑ። በታዳሚዎቹ መንደር የተነሣው የእሳት ቃጠሎ የሚያበርደው በመጥፋቱ ከፍተኛ ሃዘን በዚህ ሰፍራ አለ። ንጉሡ ያዘዘው እሳት በመሆኑ አይጠፋም። ታዳሚዎቹን ሲጠሩ የተገደሉ በመሆኑ እንደ ሰው መንግሥተ ሰማያትን ለማየት ሲጣጣር ይህን ክስተት ይመለከታል። ያዝኛል፤ ያለቅሳል። ብዙውን ጊዜ የመንግሥተ ሰማያት ምስጢር የገባቸው በዳድናቸው ሽፋሽፍት የእንባ ዛጣዎች ይኖራሉ። ለምን እንደሚያለቅሱ ሳይገባቸው ያለቅሳሉ።

የሰርጉ ባለቤት የሆነውን እግዚአብሔርን ሲመለከቱ ያዝኛሉ። ስርገኛው ክርስቶስ ያለበትን ሀዘን ሲመለከቱ ያዝኛሉ፤ ያለቅሳሉ። የነቢያትን መገደልና መደብደብ ሲመለከቱ ያለቅሳሉ። ታዳሚው በስርግ በመቅረታቸውና ከተማቸው በመቃጠሉ ያዝኛሉ። የእስራኤል ገሳቀልናን

ሲመለከቱ ያዝኛሉ። በሂረድስ፤ በአሮ የጠፋውን ከተማ ሲመለከቱ ያለቅሳሉ።

እንደዚህ ስርግ በዓለም ታሪክ አሰዘኝ ክስተት የለም። እንደዚህ ስርግ አጋጣሚ የሚያስደነግጥ የለም። ነገር ግን የመንግሥተ ሰማያት ምሣሌ የሆነው ንጉሥ ተሰቃየ። ልቡ አዘነ። ተጸደተ። “እግዚአብሔርም ሰውን በምድር ላይ በመፍጠሩ ተጸደተ፤ በልቡም አዘነ።” (ዘፍጥ. 6-6) ይህ በኖን ዘመን ነበር። የእህንም ዘመን የኖን ዘመን እንደሆነ ጌታ ኢየሱስ አስተምሯል።

9.4. ክፉዎችም በነዎችም የተመገቡት ስርግ

ከተማው ከተቃጠለና የንጉሡ ፋጣ ከበረደ በኋላ የንጉሡ ትእዛዝ የሚደንቅ ነበር። ንጉሡ የተቆጣ በመሆኑና በታዳሚዎቹ ስለነነ ሁሉ የሚጠብቀው እንደ ነገር ነበር። ይኸውም የተዘጋጀውን ስርግ አስቀዋ መብሉን ወደ ውጭ ይደፋዋል የሚል ፍራቻ ነበር። ንጉሡ ግን እጅግ አስተዋይ በመሆኑ የሚያደርገውን አወቀ። በመንገድ ያሉ ሁሉ እንዲመገቡት ሆነ። ቤቱን ለመንገደኛ በሙሉ ከፈተ። ከእሁን በኋላ የታደመ ያልታደመ የሚል ሁኔታ ቀረ። የንጉሡን ስርግ የማይገባቸው በሙሉ በሉት። እነዚህ ሰዎች እግዚአብሔርን እያመሰገኑ መብሉን በሉት። አጋጣሚ በመንገድ ላይ በመቆማቸው የዚህ ማዕድ ተካፋይ ሆኑ።

ሰውን ከሰው መለየት ቀረ። የሰርጉ መብል ላይ ክፉ ሰዎች እንኳ ተቀላቀሉ።

የእግዚአብሔር መንግሥት ማዕድ ሁሉ ተመገበው። ክፉውም በኑውም ተመገበው። የተመጋቢዎቹ ድርሻ ግን ደስ እያላቸው የንጉሡን ጭንቀት እንዲያስተው እያስደሰቱ መመገብ ይኖርላቸዋል።

ከእስራኤል ውጭ የምንገኝ የእግዚአብሔር መንግሥት ማዕድ ተካፋዮች የሆንን እኛ እግዚአብሔርን በማክበር መመገብ ይኖርብናል። እኛም

እንደገና በእግዚአብሔር ማዕድ ላይ ብንቀልድ ከመንገድ ተሳብስበው የንጉሡን ማዕድ ላይ እንደገና መቀለድ ነው። የንጉሡን ማዕድ የማይገባቸው ሰዎች እየተመገቡ በንጉሡ ማዕድ ኝላ ቢሉ ከትዳሚዎቹ የከፋ ይሆናል። በመሆኑም በመንቀጥቀጥና በመፍራት እግዚአብሔርን በማከበር የማዕዱ ተካፋዮች መሆን ይኖርብናል። ላንታደም እንዲሁ ከመንገድ ተሳብስበን የመንግሥትን ማዕድ እየበላን መሆኑን መዘንጋት እጅግ አስዛኝ ይሆናል። “እግዚአብሔር እንደ ተፈጠሩት ለነበሩት ቅርንጫፎች የራራላቸው ካልሆነ ለእንተ ደግሞ (ለበረሃ ወይራ) አይራራልህምና።” (ሮሜ 11:21)

ሌላ ወጪ ለማድረግ ቢታገል በርግጥም ይህ ሰው በከፊል ሽጦ የመጣ ነው። ከዚህ መዝገብ እድል ፈንታ የለውም። “ኢየሮሰም፦ ሐናንያ ሆይ፤ መንፈስ ቅዱስን ታታልልና ከመሬቱ ሽያጭ ታስቀር ዘንድ ሰይጣን በልብህ ስለ ምን ሞላ? ላትሸጠው የአንተ አልነበረምን? ከሸጥኸውስ በኋላ በሥልጣንህ አልነበረምን? ይህን ነገር ስለ ምን በልብህ እስብህ? እግዚአብሔርን እንጂ ሰውን አልዋሽህም አለው። ሐናንያም ይህን ቃል ሰምቶ ወድቆ ሞተም።” (የሐዋ. 5:3-5)

ሐናንያና ሰዲራ ከኤጥሮስ ጋር ኅብረትን ለማድረግ ፈለጉ። እነ ኤጥሮስ ያላቸውን ሁሉ ሽጠው ጌታን የተከተሉና የእርሻውን መዝገብ የገዙ ናቸው። የነዚህ ሐዋርያት ኅብረት የክርስቶስ ትምህርቶች በሙሉ ፍሬው የተንገረገገበት ነበር። እነኤጥሮስን መተባበር ማለት በእነርሱ መንገድ መጓዝ ነበር። ሐናንያና ሰዲራም እርሻቸውን ሽጡ በከፊሉ የእርሻውን መዝገብ መግዛት በከፊሉ ከእርሻቸው ሽያጭ ማስቀረት በሚል ሃሳብ ሰይጣን ልሰናቸውን ደፈነ። የሰይጣን ግላማ ሰው በሁለንተናው የእግዚአብሔርን መዝገብ መግዛት እንዳይችል ልብን ይከፍላል።

የእግዚአብሔርን መንግሥት መርህ መከተል ከፈለግን በቀጥታ የመንግሥት ልጆች መሆን ይኖርብናል። በእግዚአብሔር እርሻ ላይ እድል ፈንታ የሚኖረው የእግዚአብሔር መዝገብ ይሆናል። የኛ የሆነ ነገር በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ድርሻ የለውም። የኛ ድርሻ ሽጦ መግዛት ነው። ያለንን ሁሉ በመሸጣችን ከእንግዲህ በእግዚአብሔር በሆነ ነገር ብቻ የእግዚአብሔርን እርሻ አንገዝ ነዋለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና” (ዮሐ. 15:5)

10.2. መቆጣጠር ሲጀምር

መቆጣጠር ሲጀምር አነስተኛ ችግር ይገኛል ተብሎ ሲጠበቅ እልፍ መክሊት ዕዳ ያለበት ሰው ወደ እርሱ አመጡ። አንድ መክሊት የክብደት ሚዛን አርባ ሁለት ሺህ ግራም ወይም 42 ኪሎ ግራም (ከመጽሐፍ ቅዱስ የተወሰደ) ሲሆን እልፍ መክሊት ደግሞ 420,000 ኪሎ ግራም ዕዳ ሰው ተገኘ። እንግዲህ ይህ ሰው ይህን ያህል ዕዳ ተሽከሞ በጌታው ቤት ሲኖር በጌታው ቤት የተረፈ ንብረት ያለ አይመስልም።

የእንግዲህ ብሔር መንግሥት ወደ መንግሥታት፣ አብያተ ክርስቲያናት፣ ወደ መሥሪያ ቤቶችና ወደ አንድ ተቋም በሙሉ ጉልበት ብቅ ካለች አገር ይታመሳል ማለት ነው። መንግሥተ ሰማያት መቆጣጠር ስትጀምርና ዕዳ ያለበት ሰው በፊቷ ሲቀርብ ማስረጃ፣ ጠበቃ፣ ዳኛ፣ ክህደትና መሃላ አትጠይቅም እንደሚደነቅ ብርሃን ሁሉን ስለምትገልጽ የያንዳንዱ ችግር ፍንትው ብሎ ስለሚታይ ሁሉም ልክ ነው በማለት ይሰማማል።

እንግዲህ በመንግሥተ ሰማያት የተመሰለው ንጉሥ የቆፈረውና ወደ ወንበዴዎች ዋሻ እንደሚገባ ሰው ይመስላል ብለን ማስቀመጡ ይበጃል። ይህን ቃል ከመጽሐፍ ስናክልበት ነገሩን ያብራራል። “ኢየሱስም ወደ መቅደስ ገባና በመቅደስም የሚሸጡትንና የሚገዙትን ሁሉ አወጣ፣ የገንዘብ ለዋጮችንም ገበታዎች የርግብ ሻጮችንም ወንበሮች ገለበጠና። ቤቴ የጸሎት ቤት ትባላለች ተብሎ ተጽፎአል፤ እናንተ ግን የወንበዶች ዋሻ አደረጋችኋት አላቸው።” (ማቴ. 21:12-13) ገበታው (ፑልፒቱ) ገንዘብ መለወጫ ወንበሮች (ተቀማጆች) ርግብ ሻጮች ሆነው ተገኝና ሁለቱም ተገለበጡ።

ወደ አገራችን መንፈሳዊ ስብሰባ እስኪ ባጭሩ እንቃኝ። ጉባኤ (Conference) ሲዘጋጅ ሰባኪው፣ ዘማሪው፣ አስተዋዋቂው በየገበታውና ፑልፒቱ ተሰይመዋል። በዚህን ጊዜ የሚጨነቁበት ጉዳይ ስለ ሕዝቡ

10. ባሮቹን ሊቆጣጠር የወደደ ንጉሥ

10.1. መግቢያ

በዚህ ክፍል ደግሞ መንግሥተ ሰማያት ሌላ ንጉሥ መስላ ቀረበች። የዚህ ቃል ገና ሲጀምር “ስለዚህ” በሚል ነበር። ከላይ ከፍ ብሎ ስምዎን ጴጥሮስ ወንድሜ ቢበድለኝ ሰንት ጊዜ ይቅር ልበለው የሚል ጥያቄ ለጌታ ካቀረበና መልስ ከተሰጠው በኋላ መንግሥተ ሰማያት ለዚህ መፍትሔ እንዳላት አብራራለች። ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል የይቅርታ ወንጌል ማብራሪያ ሲሆን የዛገለም ንጉሥ ምን ያህል ሕዝቡን ወይም ባሪያዎቹን ሙሉ ምሕረት እንደሚያደርግና በተራው የእርሱ ባሮች ለሌላው ወንድማቸው በተደረገላቸው ምሕረት መጠን እጅግ አናሳውን በምታክል እንኳን አስባው ምሕረት ሊያደራርጉ እንደሚገባቸው ነው። የአንተ ጌታ 100 ሚሊዮን ከማረህ አንተ ደግሞ 100 ያህል ብትምር ይጠበቅብሃል። ክርስትና የአንድ ወገን ምሕረት የሚከተል እምነት ሳይሆን ምሕረት የተደረገለት ሰው አንድ ፍሬ ሲያፈራ ይገኛል እርሱም ምሕረት ሲያደርግ ነው። ብዙ ሰዎች ስለ ጌታ ምሕረት ደጋግመው ያነሳሉ ጌታንም ያወድሱታል ነገር ግን ወደ እነርሱ ሕይወት ጠጋ ስንል ግን የምሕረት እንጥፍጣሬ በነፍሳቸው ጽላት አይገኝም። ስለ ጌታ ምሕረት ነፍሳችን ውልቅ እስከሚል ከማውራት አንድ ጥቂት ምሕረት ማድረግ በጌታና በባው ፊት ዋጋ አለው። አለበለዚያ ጌታና መንግሥቱ እጅግ የተጠየፋቸው የፈረሳውያን ባልንጀራ መሆን ነው። ሰውን የማንምር ከሆነ በፍጹም የጌታን ምሕረት አናውቅም ማለት ነው።

በአጭሩ ምሕረት የማያውቅ ሰው ክርስትናና የጌታ ኢየሱስን ስብሰና ያልተረዳ አረመኔና ቀራጭ ነው። መጨረሻው እድሉ ጥርስ ማፋጨትና ወደ ውጭ መጣል ነው። ይህ ጉዳይ እትጥጽያ አገራችን ከጌታ ዘንድ ወደ ቀልቀል የወረወረን አጀንዳ ነው።

መናን፤ የሕዝቡ ከጌታ ጋር መገናኘት ወይስ ገንዘብ መለወጥ? ይህ ጥናት ይጠይቃል።

ወደ ተነሳሽነት ርዕስ በንመለስ መንግሥተ ሰማያት ቁጥጥር ስትጀምር የመጀመሪያ ሥራዋ አንድ ሳይቀር ንብረት ማስመለስ ነው። ወስደሃል መልስ አለበለዚያ አንተና ሚስትህ፤ ልጆችህ ያለህ ሁሉ ተሸጦ ዕዳው እንዲከፈል ንጉሡ አዘዘ። ይህ ማለት ይህ ሁሉ ዕዳ እያለብህ አንተ ነፃ ሆነህ መንቀሳቀስ አትችልም ሁለመናህ ተሸጦ በሌላ ጌታ ፈቃድ የምንትንቀሳቀስ ዕቃ እስከምትሆን ትኖራለህ። አሁንም ልብ ልንል የሚገባን የመንግሥተ ሰማያት ቁጥጥር ወቅት ዕዳ የተገኘበት ሰው በዚህ ዓለም እንደሚገኝ ወንጀለኛ በወኒኒ እይማችኛም ይልቅም ከዚህ የከፋው ቀጣት ሰውየው ከነትዳሩ ከነንብረቱ ይሸጣል፤ ከዚያም እንደ ባሪያ ዕድሜ ልኩን እየሠራ ንብረት ተመላሽ ማድረግ ነው።

መንግሥተ ሰማያትና ክብሯ ወደ ቤተ ክርስቲያን ስትመጣ እንኳን ደህና መጣችሁ ብሎ ዝማሬ፤ ስብከት፤ ዕልልታና ፎካት ሳይሆን ፍተሻና ምርመራ ይካሄዳል። ለዚህ ነው ንጉሥ ዳዊት ሁልጊዜ በጸሎቱ ፊትሸኝ፤ መርምረኝ፤ በደሌንና ዕንባዬን በፊትህ የተገለጠ ነው በማለት ለንጉሡ የሚያቀርበው።

10.3. ታገሠኝ ... እከፍላለሁ

ጉዳዩ ግልጽ በመሆኑ እልፍ መክሊት ዕዳ የነበረበት ሰው ያለ ይግባኝ ፍርድን አመኑ። የዚህን ጊዜ ይህ ባሪያ በሐዘን በንጉሥ እግር ላይ ወድቆ ዕዳዬን ማረኝ አላለም። ከንጉሡ ንግግርና ቁጣ ጋር ተደምሮ የሚምረው ስላልመሰለው ታገሠኝ ሁሉንም እከፍልሃለሁ አለው። መንግሥተ ሰማያት ስትገለጽ መስገድና ጌታን መማጸን እንጂ ዕልልታና ጭብጨባ ሆኑ የለም። በዚህ ዘመን የጌታ መንግሥት በረከት ስለራቀ ስግደት፤ ልመና፤ ስለዕዳ ማስብና ምስኪት መለመን ጠፋ። ጌታ ግን ቀን ቀን ቀጥሮልናል

ለእያንዳንዳችን ዕዳችን ምን ያህል እንደ ሆነ እየገለጠ ከተደበቅንበት የዕዳ ክረጢት ጉልግል የሚያመጣን። ስንሰብክ፤ ስንናገር፤ ስንዘምር፤ ስንመሰክር የእግዚአብሔር ታናሽ ወንድም እንመስላለን። መንግሥተ ሰማያት ስትገለጥና ባሮቹን መቆጣጠር ስትጀምር እንደው አንዱን ልፈትሽ ብላ ስትነሳ እልፍ መክሊት ዕዳ ጭነናል። የዚያን ጊዜ ታገሠን፤ እንከፍላለን፤ እኛ ከነሚስቶቻችንና ከነልጆቻችን ንብረታችን ተሸጦ ይከፈል እንዳንባል እንባችንን በአራት በአራት እንዳይፈስ ከወዳጅ እፈራለሁ። "የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው።" (ምሳሌ 1፡7)

እስቲ አሁንም የኢየሱስ የዘር ግንድ የነበረውን እንደ ልቤ የተባለውን ንጉሥ ዳዊትንና የብሉይን መጽሐፍ እንፈትሽ። እግዚአብሔር የዳዊት ወዳጅ ከሆነ ለምን የዳዊትን ጥሩ ጥሩ ጉኑን ብቻ ድካሙን ደግሞ በሳቅ ያልጸፈልን። የፍልስቴሪም ጀግና ጎልያድን በአንድ ጠጠር ገደለ። አርባ ዓመት በእስራኤል ላይ ነገሠ። እስራኤል በዳዊት ዘመን በድል ተዛልላ ተቀመጠች ... የሚሉትን ቃላት ብቻ አሳስቀመጠም። ነገር ግን የዳዊትን ችግር ከሥር መሠረቱ ተረክልን።

ለምሳሌ፦

- አርቶን እንዴት እንዳስገደለ፤ ሚስቱን እንደቀማ፤ እንዳመነዘረ፤
- የፍልስቴሪም ንጉሥ አንኩስን ፈርቶ ልጋጌን በደጁ እንዳዘረከረ፤
- አቤሴሎም የሚባለው ልጁ የዳዊትን 10 ቁጣቶች ሠግነት ላይ አውጥቶ በሕዝብ ፊት እንዳመነዘረ፤
- ሴት ልጁ ትዕማር በበተር ልጁ አምሮን ተደፍራ በአደባባይ ትብያ እየነሰነች እንደሞሸች፤
- በእስራኤል ሳይሆን በጠላት ፍልስቴሪም ምድር የመከላከያ ኃይል በሞኝነት ተቀጥሮ እስራኤልን ሊወጋ እንደ ተነሣ፤

• ማሟላት የሚቻለ የጌሬ ሰው ዳዊት በባዶ እግሩ ወደ ደብረ ዘይት ሲወጣ ትቢያ እየከሰነሰ ዳዊትን የደም ሰው እያለ ሲሰድባው ወዘተ።

ንጉሥ ዳዊት በዚህ ዘመን ቢኖርና ይህን የብሉይን መጽሐፍ ቢያነብ ምን ያህል እንደሚሸማቀቅ እገምታለሁ። እንግዲህ ንጉሥ ነገሥት ዳዊትን የጌታ መንግሥት ስትፈትሽው ይህ ሁሉ ከተገኘበትና ዓለም በሚያነበው መጽሐፍ ገድሎ ብቻ ሳይሆን ውድቀቱ ከተብራራ እኔና አንተ ከበረሃ የመጣን ወይራ (ሮሜ 11 ይነበብ) መንግሥተ ሰማያት ፍተሻ ሲታደርግ ባውኑ ዕዳችንን ድፍንፍን አድርጋ ጉዳዩ በኔና ባንተ ይቅር በማለት እሸሩና ትላን ይሆን? በፍጹም አይመስለኝም።

እልፍ መክሊት ዕዳ የነበረበት ሰው ምሕረትን ጠየቀ ጌታውም ሁሉንም ተወለት። ሙሉ ዕዳ ሰረዛ ተደረገለት። ጥፋተኛ ነኝ፤ ዘርፌአለሁ፤ የአንተ ፍተሻና ብይን ተገቢ ነው የእኔ ዕጣ ደግሞ ገብቶኛል ለሚልና ወድቆ ለሚሰግድ ደግሞም ሁሉን እከፍሳለሁ ለሚል ይህ ንጉሥ ይራራል። ይህ ንጉሥ የሚያሸን እንጂ ጨካኝ አይደለም። ለቀቀውም ዕዳውንም ተወለት። ከብር ለእግዚአብሔር ይሁን!

10.4. ከምሕረት በኋላ

ባለ እልፍ መክሊት ዕዳ የተለቀቀውና የተማረው ሰው ቀጣዩ ሁኔታ መከታተል ተገቢ ነው። እንደተለቀቀና እንደተማረ ይህ ሰው ምን አደረገ?

- ከባለቤቱና ከልጆቹ ጋር ሆኖ የደረሰበትን ችግርና የገጠመውን ክብር አንስቶ ታላቅ ምስጋና ያደርግ ይሆን?
- የንጉሡን ውለታና ምሕረት እየሠራ ይሰብክ ይሆን?
- እርሱ እንደተማረ ሌሎችን መማር ጀምሮ ይሆን?

እነዚህንና ይህን የመሠሉትን በጎ ተግባር ሳይሆን ሌላ የፍቅር ጭካኔ ውስጥ ራሱን ዘፍቆ ተገኘ። ይህ ባሪያ ከጌታው ዘንድ እልፍ መክሊት ዕዳ

ወሳዶ ከእርሱ ለሚያንሱት ለሌሎች ያበድር ነበር። ወዲያውኑ ሙሉ ምሕረት እንደተቀበለ የራሱን ገንዘብ ያሰባሰብ ጀመረ። መንግሥተ ሰማያት ባሮቹን ሊቆጣጠር እንደጀመረና እርሱ እንደተገኘ ይህ ሰው የራሱን ገንዘብ መቆጣጠር ጀመረ።

መጽሐፍ የዚህን የተማረን ሰው ታሪክ ሲያክር “ነብር ግን ያ ባሪያ ወጥቶ ከባልንጀሮቹ ከባሮቹ መቶ ዲናር ዕዳ ያለበትን አንዱን አገኘና፡- ዕዳህን ከፍለኝ ብሎ ያዘና አነቀው። ስለዚህ ባልንጀራው ባሪያ ወድቆ፡- ታገሠኝ፤ ሁሉንም እከፍላለሁ ብሎ ለመነው። እርሱም አልወደደም፤ ግን ሂዶ ዕዳውን እስኪከፍል ድረስ በወገኒ አኖረው።” (ማቴ. 18:28-30)

እግዚአብሔር እኛን የሰው ልጆችን እንዲህ ነው የሚያውቀን። እርሱ እልፍ መክሊት ምሮን እኛ ግን 100 መክሊት አይደለም መቶ ዲናር መማር አቃተን። ይህ የተማረ ባሪያ 100 ዲናር ለባልንጀራው እንኳን ገንዘቡን ከየት አምጥቶ ነው ብለን በጥንቃቄ ብንፈትሽ ከጌታው ከሰረቀው እልፍ መክሊት ዕዳ ውስጥ ነው የሚሆነው። ለርቆ ከሰረቀው ቆንጥሮ አበድሮ የሰረቀውን እልፍ መክሊት ተትቶለት እርሱ ግን ጠላቱን ሳይሆን ባልንጀራውን አነቀው። ሂዶ ማነቁ እንዳለ ሆኖ 100 ዲናር የተበደረው ባልንጀራ የለመነው አለማመን እልፍ መክሊት እንደተበደረው ዓይነት ቃና አለው። ታገሠኝ ሁሉን እከፍላለሁ። ይህ እልፍ መክሊት የተተወለት ባሪያ አገሩን ይጋብዛል ተብሎ ሲጠበቅ ባልንጀራውን ፈልጎ አነቀው።

እጅግ የሚያሳዝነው ደግሞ እልፍ መክሊት ዕዳ የነበረበት ሰው ባልንጀራውን ማነቁ ሳይበቃው በወገኒ ጥሎ እስክትከፍለኝ አትወጣም ማለቱ ነው። ሰውየው 100 ዲናር ለመክፈል የ100 ቀናት ሥራ ይበቃዋል። በእስራኤል ባህል እንደ የወይን አትክልተኛ በጠዋት ተቀጥሮ ማታ አንድ ዲናር እንደ ተክፈለው ይታወቃል። በዚሁ ስልት እንኳ ብንወስድ ይህ ባሪያ 100 ዲናሩን በዓመት ከፍሎ ይጨርሳል። ሠርቶ

እንዳይከፍል እንኳ በወገኔ ጣለው። በዚህ ዘመን ብዙ ወንድሞቻችን በወገኔ የሚገኙት እኛ ያበደርናቸው 100 ዲናር ስላልከፈሉ ነው።

10.5. አንተ ክፉ ባሪያ

የዚህ ክፉ ባሪያ ማንነት አስቀድሞ በጌታው ባሮች ዘንድ አዘንና ሁከትን ፈጠረ። “ባልንጀሮቹ የሆኑ ባሮችም ያደረገውን አይተው እጅግ አዘኑ። መጥተውም የሆነውን ሁሉ ለጌታቸው ገለጡ” (ማቴ. 18፡31) ከገንጦሩ የተጠሳ ክፉ ባሪያ የሚታወቀው አስቀድሞ በጌታው ባሮች ነው።

ይህን ሁሉ ያልጠበቀው ጌታችን ነው እንጂ ሌላ አይደለም። ይህን ዓይነት ባሪያ ምሕረት ማግኘት አልነበረበትም ንደኛችንን አንቆ ወገኔ ጣለብን በማለት በቀጥታ ጉዳዩን ለጌታቸው ገለጡት።

ይህ ክፉ ባሪያ ለሁለተኛ ጊዜ ጌታው ፊት ቀረበ። “አንተ ክፉ ባሪያ፣ ስለ ለመገኘኝ ያን ዕዳ ሁሉ ተውሁልህ! እኔ እንደ ማርህህ ባልንጀራህ የሆነውን ያን ባሪያ ልትምረው ለአንተስ አይገባህም? አለው። ጌታውም ተቈጣና ዕዳውን ሁሉ እስኪከፍለው ድረስ ለሚጠቅሙት አሳልፎ ሰጠው።” (ማቴ. 18፡32-34)

የንጉሡን ምሕረት ያቃለለ ይህ ክፉ ባሪያ መጨረሻው ከፋባት። እኔ ማርኩህ አንተስ ባልንጀራህን ለምን አልማርከም የሚል ጥያቄ ቀረበለት ውጤቱም “አንተ ክፉ ባሪያ” አሰበለው።

ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ስናስብ የተቈጣ ንጉሥን እንመለከታለን። የማረውን ሕዝብ መልሶ ክፈለኝ ሲል እንመለከታለን። ክፉ ባሪያዎች ምሕረትን ስለናቁ የቀድሞው ኃጢአታቸው ሲታለባቸው እንመለከታለን። የተማረ ሰው እንደ ገና ተጠራቀ ወገኔና ወደ ሚጠቅሙት ሰው ተጣለ።

11. ሩቅ አገር የሄደ መኮንን

“እነርሱም ይህን ሲለሙ፣ ወደ ኢየሩሳሌም መቅረቡ ስለ ሆነ የእግዚአብሔርም መንግሥት ፈጥኖ ሊገለጥ እንዳለው ስለ መሰላቸው ምሳሌ ጭምር ተናገረ። ስለዚህም እንዲህ አላቸው፦ አንድ መኮንን ለራሱ መንግሥትን ይህ ሲመለስ ወደ ሩቅ አገር ሄደ። አሥር ባሪያዎችንም (His Servants) ጠርቶ አሥር ምናን ሰጣቸውና፦ እስከመጣ ድረስ ነግዶ አላቸው።” (ሉቃ. 19፡11-13)

11.1. ሩቅ አገር

የዚህ ሰው ማዕረግ መኮንን ነው። አሁን የሚኖረው ግን በዚሁ በተባለው አገር ነው። የዚህ ሰው መንግሥት የምትገኘው ሩቅ አገር ነው። ይህ ሰው መንግሥት አለው መንግሥቱን ሩቅ አገር እኑሮ ራሱ መጣ። አሁን ባለበት መንግሥት ውስጥ ግን ሌሎች አላፈዎች አሉ። የዚህ ሰው ታላቅነት የሚታየው የከበረ መንግሥቱን አስቀምጦ በሌላ አገር መንግሥት ያን ያክል መቀመጥ መቻሉ ነው ምንም እንኳ መኮንኑ መንግሥቱ ሩቅ አገር ቢሆን በእጁ የራሱ መንግሥት ምናን አለው። የእርሱም ምናን በዚህኛውም መንግሥት ቢሆን ሲነገድበትና ሊተርፍ የሚችል ነው። የእርሱ ምናን በሌላ መንግሥታትም ስር ሆኖ ሊያተርፍ ይችላል።

ይህ መኮንን የራሱ ባሪያዎች አሉት ምናንም እንዲያተርፉለት የተወላቸው ለራሱ ባሪያዎች ነው። የራሱ ባሪያዎች ቢታወቁኝ ቢታወቁኝ ችለው እንዲነግዱ ከፈታቸው ዞር በማለት ሩቅ አገር ሄደ። አሁን እነዚህ ባሪያዎች የሚጠበቅባቸው ትልቁ ኃብታቸው ታማኝነት ነው። መኮንኑ በአጠገባቸው ስለማያዩት እንደፈቃዳቸው ሊኖሩ ይችላሉ። የሚጠበቅባቸው ሌላው ትልቁ ጉዳይ ምናን እንዲያተርፍ ብዙ እንቅስቃሴ ማድረግ ነው

የንግድ ዘመን መኮንን እስከመላስ ነው። መቼ እንደሚመላስ አልተነገራቸውም የተጣለባቸው አደራ ግን እንዲነግዱ ብቻ ነው።

ይህን ምላሴ የተናገረው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር ሲመላለስ ነበር። በዚህን ወቅት ወደ ኢየሩሳሌም እያቀና ሕዝቡ ሁሉ በታላቅ ክብር የእርሱን ንግሥና ስርዓት በመጠበቅ ባሉበት ወቅት ነበር። ወደ ኢየሩሳሌም ሲጠጋ የመናገሻ ከተማ የደረሰ መስሎአቸው ሁሉ የክብር በዓሉን ቀን ይጠበቃሉ። ሁሉ ሆነ በማለት ለማንገሥ ከእርሱም ክብርን ተቀብለው አብረው ለመከበር ነበር። የዕረፍት ጊዜ ነው ብለው ሲጠብቁ እርሱ ግን ይህችን ኢየሩሳሌም ሳይሆን ሌላ ሩቅ አገር እንደሚሄድ በምላሴ ጭምር ተናገረ። የክርስቶስ የንግሥናው ከተማ ኢየሩሳሌም አይደለችም በሩቅ አገር ያላቸው ከልጆቿ ጋር በነፃነት የምትኖረው እዲሲቷን ኢየሩሳሌምን ነው። በተጨማሪም ወደ ኢየሩሳሌም ባቀናበት ወቅትም የንግሥናው ሰዓት አልደረሰም ይልቅም ጊዜው ገና እንደነበር አስታወቃቸው። እሁን ባይቻልም የምትከበሩበት ሰዓት ሳይሆን የምትነግዱበትና ምናን የምትቀበሉበት ጊዜ ነው። እስከ ዛሬ ምናን በእኔ እጅ ቆይቷል አሁን ወደ ሩቅ አገር ስለምሄድ ኃላፊነት የምትሸጡበት ወቅት ነው፤ ይኸውም በምናን ነግዶ መኮንን እስከመላስ ማትረፍ ነው።

የክርስቶስ መንግሥት ከሌላው መንግሥታት የምትለይበት ዋናው ጉዳይ የዚህ መንግሥት አድራሻ ነው። ሌላው መንግሥታት ከዚሁ ከዓለም ይገኛሉ ለምሳሌ የናቡከደነጾር መንግሥት ስትሻር ሌላ መንግሥት ከዚያው አገር ተገኝ። የፋርስና የሚዶን ሲሻር የግሪክ መንግሥት ተተካ። ስለሌላም መልኩ አንዱ መኮንን ሲሻር በዚያ አገር ተገዢ የነበረ አንድ ሰው ይህን መንግሥት ይገዛል። የክርስቶስ መንግሥት አድራሻም ሩቅ አገር ነው በዚህ መንግሥት ሥር ያለውን አስተዳደር ማንም አያውቀውም። ምን እንደሚመስል መገመት ያስቸግራል በሌላ መልኩ ይህ መንግሥት ሩቅ ነው። ሕዝቡ ኢየሱስ ወዲያው እንዲነግሥ ፈለጉ ሳይሰቀሉ፤ ሳይሞት፤

ሳይቀበር፤ ከሙታን በትንሣኤው ገልበት ሳይላቀቅ በቀጥታ ንግሥናን ፈልገላት የእርሱ መንገድ ግን እጅግ ሩቅ ነበር። ድብደባ፤ ስቃይ፤ መተፋት፤ መጣል፤ መሞት፤ መቀበር በሙሉ ሌላው ሩቅ መንገድ ሆኖ ማንም ሊንገዝበት የማይችል ነው። በተጨማሪም የእግዚአብሔር መንግሥት ምሥጢሩ ሩቅ ነው። ለዚህ ዓለም የፍቅር መንግሥት ሩቅ ነው ሰላም፤ በነፃነት፤ እምነት፤ የዋህነት፤ ቅንነት፤ ሕይወት፤ ታማኝነት... በሙሉ ሩቅ ናቸው፤ የተሰፋ ነገር ሩቅ ነው። የመረጋጋትና በፀጥታ መኖርም ሩቅ ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ይዞት የሚመጣው መንግሥት የእንጀራና የመጠጥ አይደለችም። የሰላም፤ የፍቅር፤ የበነነት፤ የታማኝነትና የእውነት ... መንግሥት ፍሬዎች ናቸው።

የእግዚአብሔር እገልጋዮችም በዚህ ዘመን የመንግሥቱን ፍሬዎች ለማግኘት አቋራጭ መንገድ የለም፤ ነገር ግን ከሩቅ አገር የሚገኝ ፍሬ በመሆኑ ዝም ተብሎ የሚታፈስ አይደለም። በእግዚአብሔር ፊት ሩጫ መሮጥ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ መቆየት፤ ወዳጅነትን ማድረግ ይጠበቃል። በክርስቶስ መንገድ የተጓዙ የሩቅን አገር ፍሬ ሊያቀምጡን ይችላሉ። ከዚያም ምድር የሚመጣውን በረከት ከክርስቶስ እጅ መቀበል ያሻል። መኮንን ሩቅ አገር በመሄዱ እኛም በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ይህን ሩቅ አገር መድረስ እንችላለን።

የዚህ ዓለም መንግሥታትና የእግዚአብሔር መንግሥት በበታ ደረጃ እንኳ ሩቅ ናቸው። ሩቅም የተባሉት በሰው ቋንቋ ሳይሆን በክርስቶስ ቋንቋ ነው። የዚህ ዓለም መንግሥት አሠራርና አስተሳሰብ ከእግዚአብሔር መንግሥት አንፃር እጅግ ሩቅ ነው። ሁሉ ነገሩ ሩቅ ነው። የዚህ ዓለም ጥበበኞችና አስተዋዮች እንዳይጠንቀቁ ሩቅ ነው።

11.2. የመንግሥቱ መግለጥ

“መንግሥቱ ፈጥኖ የሚገለጥ መሰላቸው በማለት ይህ ወንጀል ይገልጻል። የእግዚአብሔር መንግሥት ግን በዚያን ጊዜ አልተገለጠችም። ይህም ማለት በክብር መገለጥን ያካትታል። መንግሥቱ ያልተገለጠችበት ምክንያት መኩንኑ ወደ ክብሩ አልገባም። በተጨማሪም መንግሥቱ በክብሩ ከመገለጡ አስቀድሞ የዓለምን መንግሥታት በሙሉ ይፈጫሉ፤ ያደቃሉ፤ ለሰማይ ነፍሳትም ይጣላሉ። ይህም መኩንን ለዚህ መንግሥት ባለ ሙሉ ማዕረግ ጌታ ነው። ከመንግሥቱ መገለጥ በፊት የምናን ንግድ ይኖራል። የባሪያዎቹ ታማኝነት ይፈተናል። ለዚህ መንግሥት ብቁ የሆነና ያልሆነ በተጣለው ጊዜ ይታወቃል። መንግሥቱን የሚፈልጉና ቸልተኞች ይለያሉ።

ሐዋርያው ዮሐንስ የምትገለጠውን መንግሥት ከብርና የልጆችን መጨረሻ መገለጥ እንዲህ በማለት ገለፀ። “ወዳጆች ሆይ፥ አሁን የእግዚአብሔር ልጆች ነን፥ ምንም እንደምንሆን ፲፮ አልተገለጠም።” (1ኛ ዮሐ. 3፡2)

የእግዚአብሔር መንግሥት የምትገለጠው ይህ በምድር የነበረው መኩንን ሁሉን በዚህ ምድር አመቻችቶ ይዞ ሲመጣ ብቻ ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት የምትገለጠው በመኩንኑ አማካኝነት እንጂ ብቻዋን አይደለም። መኩንኑ ያለመንግሥቱ በመገለጡ ሁሉ ናቀት። ከሰውም የተገነባለ፤ የተመታ፤ የተቸገረም በማድረግ ቆጠሩት። ምንም እንኳ መንግሥቱ ሩቅ አገር ብትሆንም ሥራውን በሙሉ የሚሠራው በመንግሥቱ ፈቃድ ነው። ይኸውም በተቀባው መንፈስ ነው ሲሆን በጸሎት፤ በምልጃ የሚቀበለው ፈቃድ ነው።

አንዳንድ ሰዎች የእግዚአብሔር መንግሥት በመካከለኛው ናት የሚለውን አባባል ፍፁም ከመንግሥቱ መገለጥ ጋር ያዛምዱታል። አሁን ያለው ከብርና መንግሥት ግን ሊገለጥ ያለው መንግሥት ቅምሻ ነው። “አንድ ጊዜ ብርሃን የባራላቸውን ሰማያዊውንም ስጦታ የቀመሱትን

ከመንፈስ ቅዱስም ተካፋዮች የነበሩትን መልካሙንም የእግዚአብሔርን ቃልና ሲመጣ ያለውን የዓለም ኃይል የቀመሱትን በኋላም የካዱትን እንደ ገና ለንስሐ እነርሱን ማደስ የማይቻል ነው።” (ዕብ. 6፡3-6) ሥጋና ወጭ በቅጽበት ዓይን ወደ ሌላ አካል ከተለወጠ በኋላ በሙሉ ኃይል የሚለማመዱት መንግሥት ናት።

ይህ መኩንን በሙሉ ከብሩ የእግዚአብሔርን መንግሥት ይዞ ሲመጣ ብዙ ክስተቶች ይታገባሉ። የሚበሰብሰው የማይበሰብሰውን ይለብሳል። የሚሞተው የማይሞተውን ይለብሳል። ሞት ድል በመነሳት ይዋጣል። ሁሉ በቅዕልት የሚደረግ ከንውን ይሆናል። የባሪያዎቹ ሥራ ንጉሡ የሄደበትን አቅጣጫ ተመልክቶ መቆም አይደለም። በታማኝነት መንገድ ብቻ ነው። ጌታ እያሉስ ወደ ሰማይ ሲያርግ በነበረ ጊዜ ሐዋርያት ወደ ሰማይ ትኩር ብለው እየተመለከቱ ሳሉ የሁለቱ መላእክት መልስ ትኩር ብላችሁ አትመልከቱ ነገር ግን የተመደበባችሁን ሥራ ፈፅሙ ነበር።

11.3. የአገሩ ሰዎች ጥላቻ

“የአገሩ ሰዎች ግን ይጠሉት ነበርና። ይህ በሳያችን ሊነገሥ አንወድም ብለው በኋላው መልክተኞችን ላኩ። መንግሥትንም ይዞ በተመለሰ ጊዜ፤ ገንዘብ የሰጣቸውን እነዚህን ባሪያዎች ነግደው ምን ያህል እንዳተረፉ ያውቅ ዘንድ እንዲጠሩለት አዘዘ።” (ሉቃ. 19፡14)

ከአገሩ ሰዎች መካከል ለአሥር ባሪያዎች ብቻ አደራ ሰጠ። የነበረውን ምናን ለሚጠሉት አልሰጠም። መንግሥትንም ይዞ ሲገለጥ የትኩረት አቅጣጫው በመጀመሪያ ምናኑ በእጃቸው ያለውን ባርቶን ነበር። ይህ መኩንን በአገር ደረጃ የተጠላ ነው መንግሥት ይገድ ልመጣ ነው ሲላቸው የአንተን ንጉሥነት አንቀበልም አሉት። በመልክተኞቻቸው አማካኝነት የእርሱን ንግሥና በተጨማሪም መንግሥቱን አልፈለጉም፤ የሆነ ሆኖ ግን

መንግሥቱን ይዞ መጣ ፈለጉም አልፈለጉም ይህ መንግሥት ተገለጠ ባቸው።

ጌታ ኢየሱስ ቢራሉ አገር ሰዎች ተጠላ። መንግሥቱንና የመንግሥቱን መኮንን ጠሉት። እንድትነግሡብን አንወድም በማለት የእርሱን ማንነት ተቀናቀኑ። በእንደባታቸው ብቻ ሳይሆን በምስክር እጅ እንደሚደረጉት አረጋገጠ። በሄሮድስና በደሳለሰ ፊት ካዱት። በመልክተኞቻቸው አማካኝነት እንደሚደረጉት ነገሩት። እንዲነግሡባቸው እየጠሉ እርሱ ግን መንግሥትን ይዞ መጣ። የእነርሱ ጥላቻ ሳይሆን የእርሱ ውሳኔ ብቻ ትፀናለች።

በሚጠሉት ሰዎች መካከል ይህ ምናን ምን ያክል እንዳተረፈ ለማወቅ ፈለገ። በተቃዋሚዎቹ መካከል ይህን ምናን ታማኝ ለሚላቸው ለባሪያዎቹ ተወላቸው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም የራሱ ንብረት (እ.ኤ.አ) ምን ያህል እንደሠራንበት ማወቅን ይፈልጋል። ትንሽ በተሰጠን ነገር ምን ያህል ታማኝ መሆኖችንን አስጠርቶ ይይቀናል።

የክርስቶስ ተቃዋሚ ማለት የክርስቶስን ንጉሥ መሆን ማወቅና ለሰማወቅ አይደለም። ተቃዋሚ ማለት ግን ክርስቶስ በላይ እንዲነግሥ የማይፈልግ ማለት ነው። አንዳንድ ክርስቶስን ያደንቁታል። ትምህርቱ፤ ነፈው፤ ዳድቅተኝና ንጉሥ መሆኑን ያምናሉ ያውቃሉም ነገር ግን በላያቸው እንዲነግሥ ካልወደዱ ጠሉት ማለት ነው። ንጉሥን መጥላት ንግሥናውን መጥላት ነው።

የዚህ አገር ሕዝብ የዚህን መኮንን የጠሉበት መንስኤው አልተገለጠም። አገር በሙሉ የጠላው መኮንን ነው። ያለመንግሥት በተመሳሰበት ወቅት ያውቁት ስለነበር የእርሱን መንግሥት አልወደዱም። መንግሥት ይዞ እንደሚመጣ ግን ያውቃሉ። የራሱ መንግሥት እንዳለው በሙሉ አውቀዋል። የእርሱን መንግሥትም ሆነ የእርሱን ንግሥና

አልወደዱም። እርሱን በመጥላታቸው የእርሱንም በላያቸው መንግሥት አልወደዱትም።

የእርሱን ንግሥና እንደሚደረግ በቀጥታ ሳይሆን በመልክተኞች ገለጠላቸው። መልክተኛ መላክ ማለት ሕዝቡ ሁሉ በአንድነት አድመወቧታል። ሕዝቡ ተሰማምቶ ስለነበር በተናጠል አልሄዱም። ይልቅም ሁሉ በአንድ ሆነው የተሰያዩ መልክተኞች ላኩበት። ኢትዮጵያ አንድ ባሕል አላት በተለይም በገጠራቱ ኢትዮጵያ። አንድ ክርስቶስን ብቻ አምኖ ከኖረ ከአደረ፤ ከማኅበር፤ ከቀብር እንዲወገድ ማኅበራላቱ ይስማማል።

እኔ ጌታን ከመቀበል በፊት የእግዚአብሔርን የመኖር ሕልውና ... አላውቅም ነበር። የምንም ሃይማኖት ተከታይ ለመሆንም ያን ያህል ስንቀሳቀስ ራሴን አላገኘሁም ነበር። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በአዳኝነቱና በሙሉ ጌትነቱ ተቀብዬ መኖር ስጀምር ግን ያሳድዱን ጀምር። በአጭር ቃል የመንግሥቱ ንጉሥ የማይወድዱት በመሆኑ እኔን ሳይሆን ሩቅ አገር የሄደውን መኮንንን ጠሉት። ምክንያቱም ይህን ጌታ በላዬ ላላነግሥ ይወድዱኝ የነበሩ በዚያን ጊዜ ወደ ጥላቻ መጡ። በዚህም ላይ መጻን መሆኑን አረጋግጥሁ።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን የተናገረው በጉጉት የእርሱን መንግሥት መገለጥ ይጠብቁ ለነበሩ ሲሆን ይህም ወደ ኢየሩሳሌም በቀረበ ጊዜ ነበር። ሕዝቡ የሚወደው በሚመስልበት ቀን የአገሩ ሰዎች ይጠሉት ነበረና በማለት ያስተምራል። “የዝነ ወገኖቼም አልተቀበሉትም።” (ዮሐ. 1፡11) የሐንሰ የዳፊው አልተቀበሉትም በማለት ሲሆን ጌታ ኢየሱስ ግን ይጠሉት ነበረና በማለት የሕዝቡን ልብ በአንድ ቃል አስቀመጠው። አለመቀበልና መጠላት በመጠኑም ቢሆን ይለያያሉ። አለመቀበል ከችሎታ ማከሰና ከተዛማጅ ጉዳዮችም ሊመነጭ ይችላል። ይጠሉት ነበረና ማለት ግን የፈልለመና እጅግ የከፋ ነው። ጌታ ኢየሱስ በሚኖርበት ቤት ወንድሞቹ ሳይሆኑበት ሲቀሩ ለነዚህ ግልፅ ነገር ተናገራቸው።

“ዓለም እናንተን ሊጠላ አይቻለውም፤ እኔ ግን ሥራው ከፋ መሆኑን አመለክርቢታለሁና እኔን ይጠላኛል።” (ዮሐ. 7:7)

የዚህ አገርም ሕዝብ ይህንን መኮንን ሊጠላ እንጂ ሊወድ አልተቻለውም። በመከላከል ሲኖር ይህ ክፉ ነው በማለት ስለሚያስውቃቸው ይጠሉታል። ዓለም እውነትን አታውቅም። መሪዎቿም እውነትን አያውቁም። እገረ ገዢ ጳጳሱን እውነት ማድረግ ሳይሆን እውነትን አያውቃቸውም። የሚያውቀውን ደግሞ አያደርግም። “እኔ ለእውነት ልመለከር በእዚህ ተወልጃለሁ በእዚህም ወደ ዓለም መጥቻለሁ፤ ከእውነት የሆነ ሁሉ ድምጹን ይሰማል አለው። ጳጳሱም፡- እውነት ምንድር ነው? አለው።” (ዮሐ. 18:37-38)

የአገሩ ሕዝብ እያሉትን የጠላው በውስጥ ልቡ ብቻ ሳይሆን ልክ እንደ አድማ ነበር። ሁሉ መግሳታቸውን ለራሱ ነገሩት። ይኸውም በእንደ መልክተኛ ሳይሆን በተለያዩ መልክተኞች ነበር። የእግዚአብሔርን መንግሥት ይዞ ከሚመጣው ከእያሉት ይልቅ በጭቆናና በግፍ የሚገነባቸውን የሮማን መንግሥትን መረጡ። ከእያሉት ጌትነት ይልቅ የጨካኝነት ቁሣርን ፈለጉ። ከአገራቸው ሰው ይልቅ የበአጻጻጽ የግዛት ዘንግ ፈለጉ።

“ከዚህ በኋላ ጳጳሱን ሊፈታው ፈለገ፤ ነገር ግን አይሁድ፡- ይህንክ ብትፈታው የቁሣር ወዳጅ አይደለህም፤ ራሱን ንጉሥ የሚያደርግ ሁሉ የቁሣር ተቃዋሚ ነው እያሉ ጮኹ። ... ጳጳሱም፡- ንጉሳችሁን ልስቀለውን? አላቸው። የካህናት አለቆችም፡- ከቁሣር በቀር ሌላ ንጉሥ የለንም ብለው መለሱለት።” (ዮሐ. 9:12-15)

ጳጳሱን እንኳ እያሉት የአይሁድ ንጉሥ መሆኑን አወቀ። ከወንበደዎች ጋር ታስሮ የመጣን አንድ ልጅ እማር የአይሁድ ንጉሥ እንደሆነ አወቀ። የካህናት አለቆች ግን እያሉትን ከልባቸው ይጠሉት ነበርና የቁሣርን ንግሥና ክፉት አልታያቸው አል። እስራኤልን የሚያስጨንቀውን ቁሣር ከእያሉት ጋር አስተያይተው ቁሣር ተሻላቸው። ከአገሩ ሰዎች መልክተኞች

ውስጥ የእያሉትን መንግሥ እንደማይፈልጉ የላኳቸው ዋናዎቹ የካህናት አለቆች ናቸው። እያሉትን በላዮችን እንዲነግሥ አንወድም በማለት በጳጳሱን ፈት ካዱት። ይህን እያሉትን ከፈታኸው ከወዳጆችን ቁሣር ጋር ትግጥለህ በማለት በግብዝነት ማንነታቸውን ሽጡ። ከቁሣር በቀር ሌላ ንጉሥ የለንም። እግዚአብሔርም ንጉሣቸው አይደለም ማለት ነው። በእንደቢታቸውም ጭምር የቁሣርን ንግሥና ተቀብሉት። “እኔን የሚጠላ ለባቴን ደግሞ ይጠላል።” ዮሐ. 15:23) በአይወቴ የሚደንቀኝ ይህ ነው። እያሉት አንድን ሰው ከሰሶ አያውቅም። መታወቂያ ፈልጎ መንግሥት አካል አልመጣ፤ ቤት ንብረት ታብት አላከማቸ። ነገር ግን በጥልቀት ይጠሉታል። ምን አደረጋቸው?

11.4. መንግሥት ይዞ መመለስ

“መንግሥትም ይዞ በተመለሰ ጊዜ፤ ገንዘብ የሰጣቸውን እነዚህን ባሪያዎች ነግደው ምን ያህል እንዳተረፉ ያውቅ ዘንድ እንዲጠሩለት አዘዘ። የፈተኛውም ደርሶ፡- ጌታ ሆይ፤ ምናንህ አሥር ምናን አተረፈ አለው። እርሱም፡- መልካም፤ አንተ በኔ ባርያ፤ በጥቂት የታመንህ ስለ ሆንህ በአሥር ከተሞች ሳይ ሥልጣን ይሁንልህ አለው። ሁለተኛውም መጥቶ፡- ጌታ ሆይ፡- ምናንህ አምስት ምናን አተረፈ አለው። ይህም ደግሞ፡- አንተም በአምስት ከተሞች ሳይ ሁን አለው።” (ሉቃ. 19:15-19)

የአገሩ ሕዝብ ቢጠሉትም፤ መልክተኞችም በመላክ እንዳይነግሥባቸው ቢናገሩም፤ እርሱ ያለው አልተረፈም። መንግሥት ይዞ መጣ ከፋቅ አገር መጣ ዓለም ወደደችም ጠላችም የእግዚአብሔር መንግሥት ይመጣል፤ በከብርም ይገለጣል። ሌላውን በሙሉ ሽሮ ብቻዋን የምትገዛበት መንግሥት ከርሱትስ ይዟት የመጣ መንግሥት ነች። አሁን በሚሥጠር የምትሠራው በገዢ ብቻዋን ትገለጣለች።

መንግሥት ይዞ ሲመለስ ብዙ ክስተቶች እንደተፈጸሙ በዚህ ምሳሌ አልተነገረም። ስለመንግሥቱ አቀባበል አልተገለጠም። ነገር ግን መንግሥት ይዞ ሲመጣ የመንግሥቱ ጌታ ያ ወደ ናቅ አገር የሄደው መኮንን ነው፤ እርሱ እርሱ መጣ፤ ሲመጣ የጠየቀው ጉዳይ ቢኖር አይራ ስጥቱ የሄደው ገንዘብ ጉዳይ ነው፤ ትርምስ የለም፤ ሌላ ጉዳዮችም የሉም። ብዙ ሰዎችንም አልፈለገም። ከአገር ሕዝብ መካከል የአሥሩ ባሪያዎችን የንግድ ውጤት ለመሰማት ፈለገ። ይህን ለመስማት የሚፈልገው ደግሞ ሌሎች አይደሉም ወይንም በመልከተኛም አይደለም ከራሳቸው አንደበት ለመስማት አሥሩ ባሪያዎችን አስጠራ። አሥሩም ባሪያዎች ተጠርተው መጡ እንጂ በንጉሥ አካባቢ አልነበሩም። ንጉሡም እርሱን እንዲጠብቁት ሳይሆን ዋነኛ ፍላጎቱ በምናኑ እንዲነግዱና እንዲያተርፉ ነው። ንጉሡ መንግሥትን ይዞ ሲመጣ በመጀመሪያ የፈለገው ነገር የእገሩን ሕዝብ ነሮ፤ የባሮቹን ደኅንነት፤ የአቀባበሉን ድምቀት አልነበረም። የባሮቹን የንግድ ታማኝነት ነበር።

የፈተኛው መልስ መኮንንን አስደሰተው። መኮንኑ የሰጠው ጥቂት ነገር ነው እንደ ምናን ነው። ይህችው ምን ያህል እንዳተረፈ ማወቅ ነበር ይህ የፈተኛው በራሱ አንደበት አሥር እንዳተረፈ ነገረው። መኮንኑ ሲሄድ ነግድ አለው ባሪያው ለተመለሰው መኮንን አተረፈ አለው። ጥያቄውና መልሱ የሚገጥሙ ነበሩ። ዝብርቅርቅ መልስ የለም። ማመካከትና ለበብ የለም መልሱ በቁጥር የሚገለፅ ነበር። የመኮንኑም ፍላጎት ባሮቹ ምናኑ ምን ያህል እንዳተረፈ በቁጥር እንዲገልጡላት ነበር። “አሥር አተረፈ” ይህ መልስ መኮንንን አረካው። መኮንኑን በጠሉት አገር አሥር ማትረፍ ታማኝነትና የዓላማ ዕናትን ይጠይቃል። ይህ ባሪያ ብዙ ምክንያት ሊያቀርብ ይችላል ከምክንያቶቹ አንዱ ጌታ ሆይ ሕዝቡ አንተን ስለጠሉ ምናንን ጠሉት ማለት ይችላል ነበር። ንጉሡ ይህን አውቆ እንዲነግዱ ያዘዘው እርሱ ስለሆነ ምክንያት አይቀበልም።

ይህ መኮንን መንግሥት ይዞ ሲመለስ ከመንግሥቱ ጋር አስተዳዳሪዎችን ይዞ አልመጣም። የመንግሥቱ አለቃ የሆነው መኮንን አለ። በግዛቱ የሚያስተዳድሩና የሚገዙ ግን የሚገኙት ከባሪያዎቹ መካከል ነው። በዚህ ባለበት ዘመን የተረፈው ምናን መንግሥት ሲመጣ የግዛትን መጠን ይወስናል። የተሰጠው ምናን ሳይሆን በተረፈው ምናን ልክ የሚገዙትም ከተማ ይወስናል። የሚመጣውን መንግሥት ምን ይመስላል? በዚያ መንግሥት የሚኖረኝ ኃላፊነት ምን ይሆናል? በዚያ መንግሥት የሰንት ከተማ አስተዳዳሪ እሆናለሁ? ብሎ መንግሥቱን መጠበቅ የዋነኛነት ነው። የሚመጣው የሚወስነው አሁን በእጅህ ባለው ምናን ይኸውም በትርፍነት የያዝከው ምናን ነው። የፈተኛው ባሪያ መጥቶ አሥር ምናን አተረፈ ሲለው ዋናው የመኮንኑ መልስ አሥር ከተሞችን ግዛ አለው የሁለተኛውም እንዲሁ። እንግዲህ ይህ ባሪያ አሥር ምናን በእጁ መኖሩን የገለጠላት አፍሎ ባሪያው ነው። በባሪያው እጅ ያሉ ምናኖች ለሚመጣው መንግሥት የከተሞች መከፈቻ “ፋልፍ” ነው። እንደ ምናን አንድ ከተማን ይከፍታል። ሁለት ምናን ሁለት ከተሞችን ይከፍታል በመሆኑም የሚመጣውን መንግሥት ከመጠበቅ በተሰጠው ምናም ማትረፍ እጅግ ብልህነት ነው። አሥር ምናን ያተረፈው ባሪያ በመጀመሪያ ወደ መኮንኑ ቀርቦ መኖሩ ይህ ባሪያ የመንግሥቱን መገለጥ በቅድሚያ ይጠበቅ ነበር። እንደም ያተረፈው መጨረሻ መጣ በመሆኑም መንግሥትን መጠበቅ ማለት በተሰጠው ሥራ ላይ ተግባራዊ መጠበቅ ነው።

እጅግ የሚያሳዝነው ግን በዚህ መንግሥት ብዙ ከተሞች እያሉ ገዢዎች መታጣታቸው ነው። አሥር ያተረፈው ሲመጣ መኮንኑ ወዲያውም አሥር ከተሞች አለው። አምስትም ያተረፈውን በአምስት ከተሞች በሚለት የመኮንኑን የመንግሥት ከተሞች ሰፋት እናስተውላለን። በጥቂቱ ታምኖ በብዙ መንግሥ እንዴት ከብር ነው። “መንግሥትም ግዛትም ከሰማይም ሁሉ ቢታች ያሉ የመንግሥታት ታላቅነት ለልዑል

ቅዱሳን ሕዝብ ይለጣል፤ መንግሥቱ የዘለም መንግሥት ነው። ግዛቶችም ሁሉ ይገዙሉታል ይታዘዙሉትማል።” (ዳ. 7:27) ይህ መኮንን ብዙ ከተሞች ቢኖሩትም ምናን ሳላተረፉት ለመስጠት ምንም ፈቃደኛ አይደለም።

11.5. በጨርቅ የተጠቀሰለ ምናን

“ሌላውም መጥቶ፡- ጌታ ሆይ፤ በጨርቅ ጠቅልዬ የጠበቅኳት ምናንን እነሆ፤ ፈርቼሃለሁና፤ ጨካኝ ሰው ስለ ሆንህ፤ ያላኖርኸውን ትመስዳለህ ያልዘራኸውንም ታጭዳለህ አለው። እርሱም፡- አንተ ከፋ ባሪያ፤ አፍህ በተናገረው እፈርድብህ። እኔ ያላኖርሁትን የምመስድና ያልዘራሁትን የማጭድ ጨካኝ ሰው እንደ ሆንህ አወቅህ ምን ነው ገንዘቢን ለላዋጮች አደራ ያልሰጠኸውን እኔም መጥቼ ከትርፋ ጋር እመስደው ነበር አለው። በዚያም ቆመው የነበሩትን፡- ምናንን ውስደብት እሥሩ ምናን ሳለውም ስጡት አላቸው። ... እሳችኋለሁ፤ ሳለው ሁሉ ይሰጠዋል፤ ከሌለው ግን ያው ያለው ስንኳ ይመስደበታል።” (ሉቃ. 19:20-26)

ይህ ባሪያ በሁሉ መሥራርት ውድቅ የሆነ ነገር ገጠመው፤ በመጀመሪያ ምናንን በመደበቁ ከገንደ ውጭ ሆነ። በሁለተኛ ደረጃ መኮንንን በተቃራኒ አቅጣጫ ተረዳው። ጨካኝ ሰው አደረገው የአገሩ ሰዎች እንኳ ያሉላትንና ያላሰቡትን ቃል ተናገረ። የአገሩ ሕዝብ ይጠሉታል እንጂ ጨካኝ ነህ ያለው አልነበረም። የገዛ ባሪያው ግን ጌታውን ጨካኝ ነህ አለው። በሦስተኛ ደረጃ ለብዙ ዘመን በእጁ የቆዩት ምናን ለባልንጀራው ተሰጠበት።

በዚህ ባሪያ መስራርት ጨካኝ ማለት ያላኖረውን የሚመስድ ያልዘራውን የሚያጭድ ነው። መኮንን በመፍራቱ የሚይሆን አመለካከትን ያዘ። ጌታውን የሚፈራው እንደ ጌትነቱ ማይሆን እንደ ጨካኝ ንጉሥ ነው።

ጌታውን በተቃራኒው በመረዳቱ እድሉም ተቃራኒ ሆነበት። የተሰጠውን አደራ በራሱ አሳብ ደባልቆ ሳይተርፍ ቀረ። በጨርቅ ተጠቀሰለ።

ያላኖረውን የሚመስድ ያልዘራውን የሚያጭድ መሆኑን መረዳቱ እንዳለ ሆነ ሌላ አማራጭ መውሰድ ይችላል ነበር። ይህ ገንዘብ ሳይገንደበት እንዲሁ ለላዋጮች (Bank) ቢያስቀምጠው እንኳ ያተርፍ ነበር። ሰውየው መሥራት ካልሆነለት በላዋጮች እጅ ቢያኖረው መልካም ይሆን ነበር።

አንዱ ምናን አሁንም ቢሆን ለባለ አሥሩ ተሰጠች። ይህ ፍርድ ለአካባቢው የቆሙትን እንኳ ሳይቀር አስደነገጠ። መኮንን ይህን ይፈርዳል ብሎ የጠበቀው የለም። አሥር ሳለው እንጂ ለባለ አምስቱ እንኳ አልተሰጠም።

ብዙ ባሪያዎችን ከታማኝነት ያስወጣው ዋናው መስራርት የጌታቸውን ማንነት ባለመረዳታቸው ነው። ጌታቸውን የሚረዱበትን አውቀት ስለላላቸው ክፍርድ ቦታች ይወድቃሉ። መነገድ እየቻሉ ጌታቸውን ጨካኝ ነው በማለት ሽባ ሆነው ይቀመጣሉ። መሥራት እየቻሉ ሳይነግዱ ይውላሉ።

ሌሎች እንዲነግዱበት ማድረግ እንኳ የባሪያው መብት ነበር። ምንም ጌታው ለአሥሩ ባሪያዎች አደራን ቢሰጥ ባሪያው መሥራት ካቃተው ገንዘቡን ለሌላ መስጠት ተገቢ ነው። ከመቆጠር ለላዋጮች መስጠት። ይህ ባሪያ በከፋዎች ተርታ ተመደበ። ጌታውን ጨካኝ በማለቱ እራሱ ከፋ ባሪያ ተባለ።

11.6. ጠላቶቼን አምጡልኝ ... እረዱአቸው

“ነገር ግን እነዚያን በላያቸው ልነገሥ ያልወደዱትን ጠላቶቼን ወደዚህ አምጡልቸው በፊቱም እረዱአቸው። ይህንም ከተናገረ በኋላ ወደ እያሩሳሌም ሲወጣ ይቀድማቸው ነበር።” (ሉቃ. 19:27-28) አስቀድሞ የአሥሩን ባሪያዎችን ጉዳይ ጨረሰ። የገንዘቡን አለማትረፍ ተመለከተ።

ቅድሚያ ሹመትና አክልል፤ ከከፋዎች ባረያዎች ላይ ምናን መቀማት ካደረገ በኋላ የፍርድ አቅጣጫ ዞረ። “ፍርድ ከእግዚአብሔር ቤት ይጀምራል” የሚለውን ቃል በመፈጸም ጀመረ።

የዚህ መኮኑንን ጠላቶች ተጠሩ። ጠላት መሆናቸውን በአንደበታቸው መባከረዋል። በመልክተኞች የላኩት መልክት በማስረጃነት ተደዟል። በመጥላታቸው እንዲያገሥባቸው አልፈለጉም። የዚህ መኮኑንን ጠላቶች ማለት ይህ መንግሥት ይዞ ሲመጣ እንዲያገሥ መፈለግ ነው።

ይህ መኮኑንን ግን መንግሥቱ በከብር እስኪመጣ የፍርድ ፋይልን አልከፈተም። እንዲያገሥ የፈለጉት ገና ወደ ሩቅ አገር ሳይሄድ ብቻውን አይተውት ነበር። ይህም መኮኑንን ማንነቱን የገለፀበት ባሕሪው ያለ መንግሥት ነበር። መንግሥት ይዞ ከመምጣቱ በፊት እውነት ነበር፤ ጸድቅ ነበር፤ ፍቅር ነበር፤ አባቱን ያከብር ነበር። መንግሥታችም ይዞ ቢመጣ እውነት ነው፤ ጸድቅ ነው፤ ፍቅር ነው፤ አባቱን ያከብራል። የእገሩ ሰዎች ግን የዚህን ሰው ማንነት ከመንግሥት ከብር ውጭ ሲመለከቱ ጠሉት። እውነተኝነቱን፤ ጸድቅነቱን፤ ታማኝነቱን ጠሉት። እርሱም መንግሥት ይዞ ሲመጣ አሳረዳቸው።

አንድን ሰው መውደድ ማለት ራቀቱን በነበረበት ጊዜያት መውደድ ነው። “አዳምና ሚስቱ ሁለቱም ዕራቁታቸውን ነበሩ፤ አይተፋፈሩም ነበር።” (ዘፍጥ. 2፡25)

ይህ ትምህርት በዚህ ዘመን ለኛ ለእያንዳንዳችን ትልቅ መልእክት አለው። ጌታ እያሉክ ክርስቶስ በነፍሱ፤ በመንፈሱ፤ በሥጋ መንገሥ ይገባዋል። በብልቶቻችን በሙሉ መንገሥ ይገባዋል። ሁሉ ብልቶች ለዚህ ጌታ በዚህ ዘመን በላያቸው ካልነገሠ መጨረሻቸው በፊቱ መታረድ ይሆናል።

የክርስቶስ ጠላት ማለት በእደብዳ ጠላት ነኝ ብሎ መመስከር አይቶለም። እንዲያውም ክርስቶስን እንወዳለን፤ ባሕሪው፤ ኅረው፤ ፍትሩ፤

ማንነቱን እያከበሩ ያሉ ጠላቶች አሉት። የክርስቶስ ጠላት ማለት ክርስቶስ በላያችን ሊነግሥ እንወድድም የሚል ሁሉ ነው። (Those who do not admit the Lordship of Christ up on themselves are his enemies.) የክርስቶስ ወዳጅ ክርስቶስ በሁለመናው የነገሠበት ነው፤ ቤተ ክርስቲያንም ብትሆን ከፍርድ ቀን የምታመልጥበት ታላቁ መሣሪያ ክርስቶስን በላይ አድርጋ በራሷ ማንገሥ ከቻለች ነው። በአምልኮ፤ በጸሎት፤ በአስተዳደር፤ በቃል፤ በፍቅር፤ በታማኝነት ... ክርስቶስ በላይ ካልነገሠ ሁሉ ይታረዳል። ለክርስቶስ የማትገዛ መንግሥታችም እንዲሁ።

የዚህ መኮኑንን ጠላቶች የታረዱት በሌላ ስፍራ ሳይሆን በመኮኑን አፈት ነው። በዚህ መኮኑንን ፈት ደማቸው ፈሰሰ።